

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

KJØBMANN I BERGEN

EDVARD ISACH HAMBRO

OG HANS EFTERSLEKT

AV

TH. BULL

KJØBMANN I BERGEN
EDVARD ISACH HAMBRO
OG HANS EFTERSLEKT

KJØBMANN I BERGEN

EDVARD ISACH HAMBRO

OG HANS EFTERSLEKT

AV

TH. BULL

OSLO MCMXXXIII

FORORD

Den 17. oktober 1932 var det 150 år siden min oldefar, kjøbmann i Bergen Edvard Isach Hambro, blev født i Kjøbenhavn. Om hans fødselsår har der hersket nogen tvil. I en del slektsoptegnelser angis han å være født $17/10$ 1781, og jeg har tidligere gått ut fra at dette var riktig. Den jødiske fødselsprotokoll fra den tid finnes ikke lenger; men jeg har efter hvert funnet så mange bevis for at han er født i 1782, at jeg nu mener dette siste årstall må ansees for det riktige. — Ved folketellingen i 1785 angis således han og hans tvillingbror Simon å være 3 år. Ved folketellingen 1801 oppgis Simon å være 19 år. I mai 1865 skriver han selv at han snart er 83 år, og endelig står det på hans gravsten i Bergen, at han er født 1782.

Da jeg fra min tidligste barndom har hørt min far omtale sin morfar og de stadige besøk ute på dennes deilige eiendom Nygaard i Skjold med en varme, som tydelig viste at hans kjæreste minner fra fødebyen var knyttet til dette hjem, fikk jeg lyst til å forsøke om der kunde la sig samle såpass mange opplysninger om denne min oldefar, at man derav kunde få et inntrykk av ham og hans liv i Bergen.

Så vidt jeg vet, finnes der idag bare ett brev fra ham, skrevet i mai 1865 til hans søstersønn, presten Julius Theodor Borup, samt en liten glosebok, hvori han øiensynlig få dager før sin død har opnotert sitt innbo, og

hvor han til slutt retter noen ord til sine barn og tar avskjed med livet. Ellers har jeg vesentlig vært henvist til hvad der har latt sig finne i de bergenske arkiver. Man vil derfor forstå at det bare blir et vagt bilde jeg kan gi av min oldefar.

Resultatet av mine undersøkelser fikk jeg anledning til å fremlegge i et foredrag i Norsk Slekthistorisk Forening i november 1931, senere trykt i foreningens tidsskrift. Imidlertid har jeg fortsatt mitt arbeide med slekten Hambro i den hensikt å samle en stamtavle over etterkommerne etter den første mann der bar navnet, silke- og klædeskremmer Calmer Joachim Hambro i Kjøbenhavn. Det viste sig dog snart at dette vilde bli for vidløftig, da interessen for et sådant arbeide ikke syntes å være tilstede hos den engelske gren av slekten.

Jeg fant det derfor nødvendig å innskrenke mig til den norske gren, altså til min oldefar, kjøbmann Edvard Isach Hambros efterslekt, og bare i en innledning gi en oversikt over slektens opprinnelse og den første mann av navnet, Calmer Joachim Hambro og hans barn.

Efterat jeg hadde holdt mitt før nevnte foredrag, lyktes det mig å komme i forbindelse med arkivaren ved det jødiske arkiv i Hamburg, professor dr. Isaak Markon, ved hvis hjelp jeg nu ser mig istand til å beriktige og delvis supplere de sparsomme opplysninger jeg før hadde om slektens opprinnelse. Det er mulig at man ved en systematisk gjennomgåelse av tyske og hollandske arkiver kan finne ytterligere meddelelser om våre jødiske forfedre; men dertil kreves både megen tid og en god slump penger, utbyttet torde kanskje også bli nokså magert. Imidlertid håper jeg at det lille jeg har formådd å samle, må bli til noen glede for min oldefars etterkommere. Mig personlig har arbeidet fanget slik, at jeg stadig vil komme tilbake til det for om mulig å finne nytt stoff og for å holde det allerede samlede ajour.

Derfor ber jeg om at slektens medlemmer vil holde mig underrettet om alle de forandringer der inntreffer, samt om at man godhetsfullt vil gjøre mig opmerksom på forhåndenværende feil.

Mange av slektens medlemmer er kjente menn, hvis biografier allerede finnes i de almindelige håndbøker som Halvorsens forfatterleksikon, Norsk biografisk leksikon o. s. v. Noget nytt av betydning har jeg, som rimelig kan være, ikke kunnet bringe for disses vedkommende. Jeg har med hensikt undlatt å medta i biografiene hvad de forskjellige medlemmer av slekten har utgitt av skrifter, og henviser herom til de nevnte håndbøker, til Norsk bokfortegnelse, Norsk tidsskriftindeks o. lign. Ennvidere henvises til det danske tidsskrift for jødisk historie og literatur og til minneskriftet i anledning av hundreårsdagen for anordningen av 29. mars 1814.

Fra slektens medlemmer har jeg næsten uten undtagelse mottatt imøtekommende svar og verdifulle opplysninger; likeledes fra det danske riksarkiv, landsarkivet for Sjælland, Kjøbenhavns rådstuearkiv, bibliotekar Josef Fischer og min nylig avdøde venn, herr Otto R. Henriques i Kjøbenhavn; videre fra statsarkivet i Hamar, Norges Bank, professor Wilhelm Schencke, arkivar Einar Jansen og cand. oecon. Harry M. Koritzinsky i Oslo, samt fra rektor G. Stoltz og frem for alt fra frøken Cecilie Abel i Bergen. Jeg bringer dem alle herved min beste takk.

Oslo, i desember 1932.

Th. Bull.

SLEKTEN HAMBROS OPRINNELSE

I følge en slektstradisjon meddelt arkivaren ved det jødiske arkiv i Hamburg, professor dr. Isaak Markon, av herr Adolph Levysohn i New York skulde en hollandsk jøde, Itzig von Berg, år 1609 være innvandret til Hamburg, hvor han nedsatte sig «auf dem grossen Neumarkt», som dengang kaltes «der Berg», derav tilnavnet «von Berg».

Av hans sønner drog nogen på grunn av den i Hamburg og Altona herskende intoleranse til Rendsburg. En oldesønn av Itzig von Berg, Nachman med tilnavnet Rendsburg efter sin fødeby, skulde så være vendt tilbake til Hamburg, hvor han døde ca. 1780 efterlatende sig 11 barn. Tradisjonen sier at Nachman skulde ha vært gift 3 eller 4 ganger; men kun navnet på den siste hustru, Särchen, har vært bevart.

Sammenligner man denne tradisjon med den fremstilling jeg har, bygget på min fars optegnelser om slektens opprinnelse, i mitt foredrag i Norsk Slekthistorisk Forening, hvorefter den første kjente mann skulde være en Isaac von Berg, som levde omkring år 1700 i Hamburg, vil man se, at min fars kilde også har kjent en Isaac (Itzig) von Berg; men han mente at denne var den ovennevnte Nachmans far, der virkelig het Isaac, men som man nu vet levde i Rendsburg.

Å føre noget holdbart bevis for denne tradisjons riktighet lar sig neppe gjøre, da mange av de gamle Rendsburgske arkivalier fra den tid er gått tapt.

Imidlertid har professor Markon funnet en gammel protokoll vedrørende menigheten i Rendsburg i det jødiske arkiv i Berlin, og takket være den får man vite at der i Rendsburg levde en jøde, *Mathias Levy*, som den 1. tamus = 30. juni 1718 var ilignet 60 mark i skatt. I 1721 betalte han 3 thaler og i 1724 2 thaler i skatt. På et menighetsmøte søndag den 1. schewat = 3. januar 1718, blev han valgt til en av menighetens 7 tillitsmenn. Mathias Levy efterlot sig to sønner:

1) Kalman Levy, som hvert av årene 1740 og 1741 betalte 4 mark og 9 sk. i skatt.

2) Isaac Levy (Sohn Mathias). Han finnes i 1728 innført med en skatterestanse på 20 mark, som han avbetalte med 6 mark pr. måned. Han levde ennu i 1752, da han betalte 29 mark, den største skatt som blev betalt det år.

Av en bemerkning i menighetsarkivet i Hamburg fremgår det at Isaac Levy, han kalles da Isaac Rendsburg, var synagogeforstander — Parnes Umanhig — i Rendsburg. Man får dessuten vite at hans sønn Kusel (Iekusiel) Levy drog til Hamburg, hvor han i elul = august 1754 giftet sig med Sprintze, Kalman Zells datter. Kusel døde 1760. Hans enke døde 18. tamus = 4. juli 1768 og blev begravet i Ottensen. I skatteprotokoll nr. 7 folio 384 er han innført som Kusel, sønn av forstander Isaac Levy i Rendsburg.

En annen sønn av Isaac Levy var *Nachman* Joachim Levy, der i almindelighet kalles Nachman Joachim Rendsburg efter sin fødeby.

Efter familietradisjonen skulde han ha hatt 3 eller 4 koner. Av disse lar de 3 sig nu påvise. Som den første, fra hvem de 4 eldste barn skal stamme, nevner professor Markon Hanna, datter av en Jacob fra Rendsburg. Hun døde ²⁹/₁ 1761 i Rendsburg, hvor der på hennes vel bevarte gravsten står:

«Her hviler en ærbar og from kone,
 Hanna, Jacobs datter, Nachman
 Isaacs sønns hustru. Hun døde
 torsdag 24 schewat — 29/1 — 1761.»

Derefter blev Nachman gift med Gella, Ephraim Goldziehers datter og kom dermed i slektskapsforbindelse med en av de eldste jødiske familier i Hamburg. Hun døde allerede i 1765 i barselseng.

Endelig blev han den 11. adar = 10. februar 1767, gift med Särchen, Liebman Chasams datter. Bryllupet fant sted i forstander Løb Hausens hus.

Da Särchen er den eneste av Nachmans hustruer som slektstradisjonen kjenner, må man formode at hun er den siste, og overlevde ham. Sannsynligst er det vel derfor at han kun har vært gift 3 ganger. Det som for dette arbeide har særlig interesse, er om mulig å fastslå, hvilken av Nachmans hustruer er slekten Hamburgs stammor. Dette skal jeg senere prøve å påvise.

Nachman fra Rendsburg må ha vært en ganske vel-situert kjøbmann. Av Hamburgermenighetens skatteprotokoll nr. 9, folio 279 får man vite at han i 1760 etter tidligere å ha betalt 37 mark 14 sk. i skatt var lignet for 45 mark 9 sk., mens hans inntekt blev ansatt til 500 thaler.

Den 22. teweth = 16. januar 1783, opsatte han sitt testamente, hvorav en avskrift finnes i menighetsarkivet i Altona. Som Eksekutorer opnevnte han Aron Samuel Halle, Nesanel, Samuel Posners sønn, og sin sønn Mathias.

Testamentet begynner slik: «Der Anfang aller Weisheit ist Gottesfurcht.» Derefter følger en del bestemmelser om hvorledes man skulde forholde sig efter hans død. Mellemlahar d. e. den rituelle likvask og ke-wuro, begravelsen, skulde man vie sig thorastudiet, hvorfor der var avsatt 27 mark og ytterligere 27 mark for mischnastudiet. Mischna er de senere kodifiserte muntlige lovbestemmelser i Talmud. Man skulde gjen-

nemgå avsnittet om renselse (den Traktat Taharos) og fremsi 18 kapitler av Salmernes Bog. Herfor skulde hver få 11 halve thaler. Så betenker han sin søster Egelchen med 13 thaler. Hans sønn Iekew (Jacob) har fått 1000 thaler, Mathias og Feibel som var kom-

Nachman fra Rendsburgs gravsten.
(Efter fotografi.)

pagnoner 2000 thaler. Hans eldste sønn, Isaac, har fått sin andel som førstefødt. Videre skulde hans sønner Iekew, Mathias og Feibel få 600 mark hver. Kalman, Samuel og Iekusiel 1500 mark hver. Døtrene Fegelche og Gutroth hver 500 mark. Hver av de voksne sønner skulde ta et umyndig barn til sig. Hans Szefer Thora, d. e. de på pergamentruller skrevne 5 Mosebøker, med sølvpyrdelser, kappe og forheng skulde hans enke beholde, likeledes alt gull-, sølv- og kobber-

tøi. Hvis eksekutorene vilde det, kunde de la hans varebeholdning selge ved auksjon.

Den nevnte Szefer-Thora er senere gitt til menigheten i Hamburg og finnes innført i det gamle register som Thora nr. 31; den er dessverre nu gått tapt.

Nachman Joachim Rendsburg døde den 9. nisam = 11. april 1783, og ligger begravet i Altona på Königstrasse Friedhof i grav nr. 2290. På den vel bevarte gravsten, hvor man ser Levitermerket, en liten vannkanne med fat, står der:

«Her hviler

en rettskaffen og redelig mann, en som var ivrig på ferde og innla sig fortjenester. En av de ivrige som tidlig om aftenen og om morgenen var i synagogen. En som bestandig tjente Herren, og som hadde fastsatt en tid for thoraen (= hadde sine bestemte tider for studiet av loven = den hellige skrift). Alle hans foretagender (blev foretatt) med rettskaffenhet. Den ærverdige og høit ærede herr Nachman, sønn av herr Isaac, fra Rendsburg. Velsignet være hans minne. Han gikk bort og blev begravet fredag den 9. nisam i året 5543 efter skapelsen. Måtte hans sjel være gjemt i livets gjemme.»

Han efterlot sig 11 barn, 8 sønner og 3 døtre. — Ifølge min fars optegnelser skulde Kalman være den eldste; men dette strider mot testamentet, i hvilket Isaac uttrykkelig nevnes som førstefødt. Ellers vet man lite om i hvilken rekkefølge barna kom. I testamentet nevnes datteren Breine, som var gift med en Joseph, som den eldste av døtrene. Der var to sønner av navnet Jacob, den ene skrev sig Iekew og var av første ekteskap, den annen, Iokew, var yngste barn. Han vites å være født $\frac{6}{1}$ 1777 i Hamburg. Professor Markon mener at Kalman var nr. 6 i rekken; men da de fire eldste barn stammer fra Hanna, Jacob fra Rendsburgs datter som døde i Rendsburg torsdag $\frac{29}{1}$ 1761, og vi fra folketellingen i Kjøbenhavn 1801 vet at Kalman da var 54 år, og således var født 1747, er det selvsagt at han må være en av de fire eldste. Dette bestyrkes ytterligere derved at hans eldste barn, en datter, het Hanne Zipora og sikkert var opkalt efter farmoren. De fire eldste barn må derfor være, Isaac, Kalman, Iekew og Breine, samtlige født før 1761, da moren døde. I annet ekteskap med Gella, har der formodentlig vært to barn, Mathias og Feibel eller Philip. Ifølge testamentet drev de ved farens død 1783 i fellesskap egen forretning og kan da

vanskelig tenkes å være født senere enn 1765, der er Gellas dødsår. Mathias må ha vært den eldste av dem, siden han blev testamenteksekutor. De tre eldre brødre hadde på den tid allerede forlatt Hamburg. Der er dog også den mulighet at Mathias har vært av første og Breine av annet ekteskap. Iallfall var Mathias den av Kalmans søsken som Joseph Hambro kom til å stå nærmest.

Tilbake blir der da følgende barn, som må være av tredje ekteskap med Särchen, Samuel, Iekusiel, Fegelche, Gutroth og Iokew.

Å følge hele Nachmans efterslekt, som under de forskjelligste slektsnavn finnes spredt rundt om i verden, ligger helt utenfor rammen av dette arbeide. Jeg skal bare nevne at Isaac drog til Amsterdam, hvor han drev en smørforretning. Senere reiste han til Kjøbenhavn, hvor han døde. Han efterlot sig en sønn i Holland, der skal ha kalt sig dr. Safuron. Iekew reiste til London, hvor han stod i forretningsforbindelse med sine brødre i Hamburg. Han beholdt slektsnavnet Levy. Senere utvandret han med sine to barn, William og Sara til Philadelphia.

Mathias blev boende i Hamburg, hvor hans efterslekt har kalt sig Mathiasohn. Feibel eller Philip blev også i Hamburg, hvor hans efterslekt som kaller sig Levysohn gjennom fem generasjoner har vært menighetsforstandere. Som en kuriositet kan nevnes at en sønn av Feibel, Leon Levysohn, hadde en sønn Philip Levysohn, blandt hvis mange barn en sønn Louis Levysohn en tid bodde i Kristiania, hvor han drev en agenturforretning, og hvor han i 1892 var en av stifterne av det mosaiske trosamfund. Denne agent Louis Levysohn var således en firemenning av kjøbmann Edvard Isach Hambros barnebarn.

Samuels efterslekt kaller sig også Levysohn. Iekusiel kalte sig Rendsburg. Iokew endelig kalte sig Levy. Han grunnla firmaet I. I. Levy og døde 1858. En stamtavle over hans slekt er skrevet av Rabi Lasse Berlin, og er trykt i Hamburg 1929.

CALMER JOACHIM HAMBRO

Det av Nachman fra Rendsburgs barn som har interesse for dette arbeide er sønnen Kalman, født i Rendsburg 1747. Han kom til Kjøbenhavn, hvor han den 14/4 1779 vant borgerskap med «Rett til å handle med det jødene i almindelighet er tillatt». I borgerskapsprotokollen finnes han innført under navnet Calmer Jochumsen Hambroe. Han må imidlertid være innvandret til Kjøbenhavn tidligere, for allerede den 25/11 1778 betalte han kopulasjonsavgift der.

Av Kjøbenhavns veiviser fra den tid fremgår det, at han har ført en nokså omflakkende tilværelse der i byen. I 1786 bodde han således i Admiralsgade nr. 266, i 1801 i Vestergade nr. 248, i 1802 i St. Købmagergade nr. 96 og i 1805 i nr. 101 i samme gate. Man kan derav slutte at han ikke har eid eget hus i Kjøbenhavn. Ved folketellingen i 1801 bestod hans husstand foruten ham selv, som da var 54 år, av hans hustru Thobe Levi, 45 år, og 2 sønner, Joseph og Simon, henholdsvis 21 og 19 år gamle.

Antagelig Calmer Joachim
Hambro. (Efter miniatyr.)

Endelig fremgår det av borgerskapsprotokollen at Calmer Joachim Hambroe den $24/4$ 1805 vant borgerskap som klædeskremmer i laugget ifølge kongelig bevilgning av $5/4$ s. å. og derved forandret sitt den $14/4$ 1779 vunne borgerskap som handelsmann. Kort tid derefter døde han, den $18/1$ 1806. Han blev begravet på den jødiske kirkegård i Mølle-

gade, hvor hans grav endnu er å se. Gravstenen, der er meget vakkert utført, finnes avbildet i «Gravminder fra Kjøbenhavns og Fredriksbergs Kirkegaard» utgitt av Foreningen til Hovedstadens Forskjønnelse, 1912. I gravskriften, som her gjengis i oversettelse, begynner de 4 første linjer med følgende hebraiske bokstaver K. L. M. N, hvilket gir navnet Kalman.

Calmer Joachim Hambros gravsten.
(Efter fotografi.)

Her hviler.

«En røst, ydmyk og svak, høres i verden. Praktklærne er blitt til sorgens klædebon. Fra det høie kalte man idag på en elskelig mann som var hedret og berømt, og hvis ry var stort. Nachmans sønn, akk, du har forlatt oss, ditt hus, og dine yndige barn, som du elsket. Men lykkelig du! For din ånd er steget op til sin bolig, og blandt de ophøiede skapninger skal den bo i uforstyrrelig ro. Den formående, den høit ansette, den gavmilde herr Kalman, sønn av Nachman fra Rendsburg, levitten, gikk bort fredag den 27. teweth og blev begravet

søndag den 1. schewat i året 5566. Måtte hans sjel være gjemt i livets gjemmer!»

Det har i almindelighet vært antatt at Calmer Hambro var ubemidlet. I artikkelen i Dansk biografisk leksikon om hans sønn Joseph sies han å være uformuende og i Dansk-Norsk personalhistorisk tidsskrift 4de rekke, bind 3, side 225, skriver Emil Madsen, der hadde stått familien nær, om sønnen Carl Simon, at han var utgått fra et tarvelig hjem. I store nordiske konversasjonsleksikon, sies det rent ut om Joseph Hambro at han var sønn av fattige jødiske foreldre. Endelig vet man at Calmer Hambro den $14/8$ 1799 lånte 1000 rdl. av sin datter, Hanne Zipora, som da var gift med den rike kjøbmann Lazarus Raphael av slekten Leidesdorf. I den anledning blev der utstedt et gjeldsbevis til datteren, hvor han kalles Clonimus Calman, og noget senere Klauminus Calmer, en sønn av Nachman Joachim, levitten fra Rendsburg. Dette dokument blev fremlagt i boet efter Calman Rendsburg, som han da kalles, i den jødiske skifterett den $31/7$ 1806.

Imidlertid vet vi nu om Calmer Hambro at han var utgått fra et ansett og velstående hjem, hvor han sikkert har fått den beste utdannelse. Videre at han i 1783 arvet 1500 mark efter sin far. Man har også en målestokk for hans økonomiske stilling i forhold til Københavns øvrige jøder. I 1806 ophevedes den jødene tidligere ilagte kjøttavgift og istedenfor gjennomførtes der en rasjonell, årlig ligning «*efter Formue og Leilighed*» til bestridelse av menighetens utgifter. Der var dette år 330 skattepliktige jøder i København. De blev inndelt i 12 klasser og ilignet en skatt fra 6 til 100 rdl. Ennvidere var der 170 husfedre og enker, som på grunn av uformuenhet var fritatt for skatt. Calmer Hambro eller rettere sagt hans bo blev ilignet 10 rdl. I boet efter ham var der rikelig med lin- og sølvtøi, bl. annet to sølvtepotter,

og ellers meget godt innbo. Boets midler utgjorde, efterat enken hadde uttatt en del sølv etc. 7205 rdl. Derav fikk hun forlods 1050 rdl. og hver av de to sønner, Simon og Isach, 1000 rdl. foruten broderlodd 673 rdl. 5 mark og 11 sk. Endelig blev der i henhold til testamente av $10/8$ 1801 utbetalt 2000 rdl. til et legat til brensel til fattige. Når Calmer Hambro i 1799 lånte 1000 rdl. av

Thobe (Dorothea) Hambro, født Levi. (Efter miniatyr.)

datteren, viser dette derfor rimeligvis bare at han som så mange forretningsmenn på den tid hadde sine vanskeligheter å kjempe med under den kortvarige, akutte handelskrise det år.

Helt ubemidlet har Calmer Hambro således ikke vært, selv om han ikke var nogen rik mann; og at han i 1805 blev optatt i laugget, viser sikkert at han på den tid nød adskillig anseelse som forretningsmann. Jeg har nærmest inntrykk av at le-

genden om hans fattigdom er blitt til for å sette sønnen Josephs karriere i et mere flatterende lys.

Som før nevnt betalte Calmer Hambro kopulasjonsavgift den $25/11$ 1778, og kort derefter må han være blitt gift. Hans hustru, som er gått over til efterslekten under navn av Dorothea Levi, het egentlig Thobe Levi. Slik kalles hun ved folketellingen 1801, og i Kjøbenhavns veiviser for 1813 finnes hun innført som «T. Hambroe Klædeskræmmerenke.» Hun bodde da i St. Kongensgade nr. 20. I Veiviseren for 1818—1819 står hun derimot som «D. Hambro Klædekræmmer Enke, Compagnistræde 50.» Hun blev født i Kjøbenhavn 1756 og døde den $7/8$ 1820.

I et brev fra hennes dattersønn, presten Julius Theodor Borup, til min far skildrer han denne sin mormor som en vennlig gammel kone, der tok sig meget av sine barnebarn og lekte og danset med dem når de kom og besøkte henne.

Hun var datter av Isac Joseph Levi fra Nakskov, som fikk borgerskap i Kjøbenhavn den $\frac{7}{2}$ 1752 som kjøbmann. Han eide et hus på Christianshavn og døde i 1775. Hans kone, som døde $\frac{18}{7}$ 1782, het Elkele Goldsticker, og var en datter av Simon Philip Goldsticker fra Frankenland, som den $\frac{12}{3}$ 1762 fikk tillatelse til med sine sønner å åpne en butikk med urtekramvarer i Kjøbenhavn. Tillatelsen blev begrunnet med at han var kommet i bekjentskap med entreprenøren for Opera Mingotti og hadde gjort ham et lån og forskudd til opera av 12 000 rdl., hvorfor han intet annet hadde fått uten de anskaffede operaklær.

I første halvdel av det attende århundre gav de venetianske brødre, Angelo og Pietro Mingotti, italienske operaforestillinger rundt omkring i Tyskland med Dresden som standkvarter. På en av deres turneer, som blev ledet av Pietro Mingotti, fikk den daværende danske kronprins Fredrik, senere kong Fredrik V., i 1743 anledning til med sin gemalinne i Hamburg å overvære to forestillinger, der i den grad falt i de høie herkapers smak, at kronprinsen sendte Mingotti 100 dukater for hver forestilling og meget beklaget at den da i Kjøbenhavn herskende tone ikke tillot ham å kalle Mingotti dit. Imidlertid døde Christian VI i 1746, og knapt var landesorgen forbi, før Mingotti fikk tilbud om å gi forestillinger i Kjøbenhavn fra midten av desember til påske med en understøttelse av 1000 rdl., fri skueplass, musikk og bolig. I ni år holdt så den italienske opera det gående i Kjøbenhavn, favorisert av konge og hoff, men uten evne til å trekke det brede publikum til sine forestillinger, og

ved utgangen av sesongen 1755 måtte Mingotti overlevere sitt bo til konkurs. Selv døde han i 1758 i Kjøbenhavn i ytterste fattigdom. Men blandt hans personale var der en, hvis navn ennå lever blandt teater- og litteraturinteresserte i Norge og Danmark, Paolo Scalabrini, der var medfulgt som kapellmester og som slo sig ned i Kjøbenhavn, hvor han som bekjent skrev musikken til Wessels «Kjærlighed uden Strømper.»

Når Simon Philip Goldsticker innlot sig på å finansiere Mingottis foretagende, var det sikkert ut fra hans kjennskap til den interesse der fra aller høieste hold blev vist den italienske opera, og i den tro at Mingotti torde påregne økonomisk støtte fra den kant. Ellers var det ikke ualmindelig at jøder finansierte den slags foretagender, til hvilke de nok også utleiet kostymer. Et bevis derpå finner vi i siste scene av «Ulysses von Ithacia», hvor Holberg lar første jøde si: «Dat ist doch verflucht mit den Comoedianten, nar man laner en Kleidung ud, schicker sie nimmer zu rechter Tyt torück, und so most man bien en heel Uge nach Betaling;» hvortil annen jøde svarer: «Dat is wahr, Ephraim, men warumb er wi so dull?»

Nå, Goldsticker fikk jo sin urtekramforretning, og vi får håpe at den gav ham noget vederlag for de tapte 12 000 rdl.

Simon Philip Goldsticker var gift med Judithe Cantor, der var datter av Moses Cantor, som handlet med tobakk. Han mistet i 1728 ved Kjøbenhavns brand både hus og varer og døde i 1740 som en fattig mann. Han var visstnok en sønn av Axel Moyses Cantor, som den 29/4 1676 fikk tillatelse til å bo i Altona eller Glückstadt med sin familie og nyde de privilegier, som «er tilstaaet den jødiske Nation». På grunn herav kunde han reise til Kjøbenhavn, hvor han finnes 1678. Han var tobakkspinner av profesjon og nevnes med hustru og barn i

den første eksisterende fortegnelse av 1682 over Københavnske jøder. Han bodde da på «Nye Torff». Året efter, 1683, fikk hans svigersønn, David Israel, tillatelse til å bo i København. Man blev da opmerksom på at Axel Cantor ikke hadde nogen bevilling til å bo der, men han fikk dog lov å bli boende. For denne benådning takker han 1686 og søker samtidig om at hans sønn Moses Cantor må få tillatelse til å bo i kongens riker og land; og da han efter å være kalt op i kancelliet har erklært, at hans sønn vil bo i København, blir dette innvilget den $^{27}/_{11}$ 1686. Selv døde Axel Moyses Cantor i København den $^{28}/_{11}$ 1702.

Calmer Joachim Hambro og Thobe (Dorothea) Levi hadde fire barn:

1) Hanne Zipora (Sophie) Hambro, født i København $^{27}/_{8}$ 1779, død $^{6}/_{5}$ 1852.

Hun har formodentlig vært den første av slekten som gikk over til kristendommen. Hun blev nemlig ifølge kancelliets resolusjon av $^{10}/_{8}$ 1808 døpt i Fredensborg den $^{30}/_{4}$ s. å. under navn Hanne Sophie. Hun var 3 ganger gift:

a) før $^{14}/_{8}$ 1799 med den før nevnte rike kjøbmann Lazarus Raphael, sønn av Raphael Jacob og sønnesønn av Jacob Raphael Leidesdorf og Deiche Unna. Med Lazarus Raphael hadde hun to barn, en sønn Jacob,

Hanne Zipora (Sophie) Borup, født Hambro. (Efter maleri.)

som døde ugift, og en datter Thea, som blev gift med en fetter på fedrene side, Jacob Raphael. Dette ekteskap var visstnok barnløst. Hanne Zipora Hambro må være blitt skilt fra Lazarus Raphael senest 1805, hvorefter hun blev gift:

b) antagelig på vårparten 1806 med Wulf Marcus Wulf, med hvem hun fikk tre barn, som alle antok navnet Wulf-Borup. Eldst av dem var sønnen Carl Wilhelm Wulf-Borup, født i Kjøbenhavn $\frac{20}{12}$ 1806. Han utvandret i 1827 til Amerika, hvor han giftet sig med Elisabeth Beaulieu, født i Canada 1815, død 1883. Med henne hadde han 9 barn. Selv døde han i St. Paul U. S. A. $\frac{6}{7}$ 1859. Nummer 2 av Hanne Ziporas barn i dette ekteskap var Gustav Julius Wulf-Borup, som blev gift med Thrine Koster og hadde to barn: Hanne Marie, gift med grosserer Danchell d. y. og August Wulf-Borup. Endelig var der en datter, Wulfine Marcusine Wulf-Borup, født 1810 efter farens død. Hun døde ugift hos sin halvbror presten Julius Theodor Borup i Skamstrup prestegård den $\frac{19}{1}$ 1888, 78 år gammel. Hanne Sophie Hambro må således være blitt enke i 1809, et års tid efterat hun var gått over til kristendommen. Hun blev så gift:

c) antagelig i 1813 med landsoverrettsprokurator Nils Borup, med hvem hun hadde to tvillingsønner, Nils Harald Borup, født $\frac{1}{1}$ 1814, død $\frac{3}{4}$ år gammel, og Julius Theodor Borup, sogneprest til Skamstrup, født i Kjøbenhavn $\frac{1}{1}$ 1814, død der $\frac{11}{3}$ 1904, gift $\frac{1}{7}$ 1848 med Marie Rosa Caroline Trier, født i Kjøbenhavn $\frac{13}{6}$ 1827, død i Skamstrup $\frac{17}{6}$ 1897. Hun var datter av grosserer Jacob Stephan Trier og Bella Nathan. Presten Julius Theodor Borup hadde 8 barn med en tallrik efterslekt. En sønn, Carl Wilhelm Nils Borup, eier av Holmgaard ved Viborg, blev gift med Petra Ottilia Marstrand, en datter av maleren, professor Vilhelm Nicolai Marstrand og Margrethe Christine Weidemann. En annen sønn, Johan

Jacob Nansen Borup lever som høiskoleforstander i Kjøbenhavn. Hans hustru, Eline Schousboe, er datter av sogneprest til Høje-Taastrup, prost Wilhelm Carl Schousboe og Sophie Marie Rosa Cohn. Man ser et stadig inngifte i jødiske slekter. Av døtrene blev Elisabeth Bella Marie Borup gift med landskapsmaleren Viggo Christian Fredrik Vilhelm Pedersen, en sønn av den danske sjøofficer, maleren Thomas Vilhelm Pedersen, særlig kjent for sine illustrasjoner til H. C. Andersens eventyr. En annen datter blev gift med portrettmaleren Luplau Jansen.

Det Borupske hus var gjennom mange år et samlingssted for slekten; et musikalsk og muntert hjem, hvor alle som kom der, befant sig vel.

Det neste av Calmer Hambros barn var:

2) Hoffråd Joseph Hambro, født i Kjøbenhavn $\frac{4}{11}$ 1780, død i London $\frac{9}{10}$ 1848.

Selv om Joseph Hambro ikke kom fra noget fattigmannshjem, slik som tidligere biografier gjerne har fremstillet det, var han dog vokset op under meget beskjedne forhold. Han begynte da også sin løpebane som forretningsmann på den enklest mulige måte. Carl Bernhard forteller herom i sine erindringer i «Museum 1890», at Hambro som eldre moret sig med å fortelle hvorledes han som ungt menneske bar sitt hele lager med sig i en pakke under armen, seks par seler og tre par silkestrømper av gangen. Det sies også at Oehlenschläger skal ha tenkt på ham, da han i St.Hansaftenspill skrev diktet om den lille jødedreng: «Kommer at kjøbe, kommer at kjøbe! Jeg er en god lille Jødedreng.» I 17 årsalderen reiste han til Hamburg, hvor han fikk ansettelse hos Firmaet Fürst, Haller & Co., og nød en utmerket utdannelse. Under sitt Hamburgerophold bodde han hos sin farbror Mathias, i hvis slekt der finnes et sølvkaffeservise, som Joseph Hambro sendte en av Mathias's

døtre som bryllupspresent. Her blev han i tre år, hvorefter han ved århundredskiftet vendte tilbake til Kjøbenhavn og etablerte sig som forretningsmann. Av folketellingen 1801 ser man at han da bodde hjemme hos foreldrene. At han like fra starten har gjort gode forretninger fremgår med tydelighet av at han allerede i 1806 ved den jødiske skatteligning blev ilagt 40 rdl., mens faren, som før nevnt, bare fikk 10 rdl. i skatt. Da Calmer Hambro døde i 1806 efter kort i forveien å være blitt optatt i silke- og lerretskremmerlauget, søkte Joseph Hambro, der da må ha overtatt farens forretning, som han fortsatte under firmanavnet C. J. Hambro & Søn, å gå inn i farens rettigheter og motiverte sin ansøking til laugget med en erklæring om at han var oplært i faget, at han hadde lært det enkelte og dobbelte bokholderi, flere levende sprog og tilfulle kjente vekselskurs og stil både her og utenlands. Oldermannen nektet dog å opta ham. Denne krenkelse glemte Joseph Hambro aldri, og da han i 1848 opprettet et legat til fordel for enker og farløse barn i Kjøbenhavn, fastsatte han som en betingelse at den avdøde forsørger ikke måtte ha tilhørt noget som helst laug.

Den 18/3 1808 døde kong Christian VII i Rendsburg, Calmer Hambros fødeby, og ved den anledning gjorde Joseph Hambro sitt første store kup som forretningsmann. Han fikk nemlig før nogen annen i Kjøbenhavn underretning om kongens død og benyttet denne sin viden til uopholdelig å opkjøpe alt hvad der fantes av sørgetøi i byen. Innen så de andre forretningsmenn med datidens primitive befordringsmidler kunde skaffe sig nye forsyninger, hadde han med glimrende fortjeneste solgt sine beholdninger.

Joseph Hambro begynte sin forretning som manufakturhandler, altså i farens branche, og overtok, som nevnt, farens forretning ved dennes død; men han slo snart inn

på andre baner. Av Kjøbenhavns Veiviser for 1818—1819 får man vite at firmaet C. J. Hambro & Søn da hadde kontor på Kongens Nytorv nr. 2, hvor også Joseph Hambro bodde, og at det var agenter for Lloyds assurandører.

Meget synes å tyde på at han allerede tidlig har næret planer om å skaffe sig fotefeste i London. Ingeniør Hakon Leffler i Gøteborgeier en selvbiografi av den tyskfødte jødiske forretningsmann, Mendel Elias Delbanco, som var en ungdomsvenn av Joseph Hambro, hvis farbror Mathias var gift med en Delbanco. Denne bodde

Hoffråd Joseph Hambro.
(Efter tegning.)

i 1814 i Gøteborg, hvor hans firma på den tid på grunn av krigsurolighetene kom i vanskeligheter. Han blev da hjulpet av Joseph Hambro, som i 1817 foreslo ham å opgi sin forretning og reise for ham til London. Dette gjorde Delbanco. I 1818 traff Hambro så overenskomst med ham om at han skulde etablere sig fast i London

og besørge hans forretninger der. Hvori de bestod får vi dessverre ikke vite; men det har formodentlig gått så som så. I 1820 skriver nemlig Delbanco: «1820 kam Hambro in die Klemme und konnte mich nicht beschäftigen, so dass ich wieder ohne Beschäftigung und ohne Kapital war.» Han reiste så tilbake til Gøteborg, hvor han slo sig igjennem til 1829, da Hambro igjen hjalp ham med et lån på 6000 rdl. Men det var ikke bare Delbanco Hambro sendte til England. I 1819 reiste hans senere associé, Andreas Nicolai Hansen, iflg. dansk biografisk leksikon (VI. s. 58) til øene Jersey og Guernsey, der tjente som anløpssted for Hambros skib på deres oversjøiske farter, for å vareta firmaets interesser der.

Når Joseph Hambro begynte sin virksomhet som bankier, kan vel nu neppe med sikkerhet fastslås; men allerede i 1812 vites hans bror Edvard Isach Hambro i Bergen å ha anvist et beløp til utbetaling hos firmaet Hambro & Søn i Kjøbenhavn. I 1813 kom Joseph Hambro i forbindelse med Schimmelmänn og fra den tid av besørget han en stor del av statens finansielle forretninger. I 1821 negocierte firmaet det dansk-engelske statslån. Herom forteller Carl Bernhard i sine erindringer meget morsomt, hvorledes Joseph Hambro fikk befatning med dette lån, der så godt som var ordnet gjennom firmaet C. F. Blachs Enke. Hambro satt, som vi har hørt av Delbancos' selvbiografi, på denne tid meget dårlig i det, og har nok minst av alt tenkt sig muligheten av å få med ordningen av en så stor forretning å gjøre. Men så hendte det, forteller Carl Bernhard, at han, mens han en aften satt i sin stue i sine egne, alt annet enn lystelige betraktninger, fikk besøk av finansministeren, geheimeråd Møsting, som på kongens vegne tilbød ham å overta lånet, da chefen for firmaet Blach, konferensråd Erichsen, samme morgen hadde erklært at han var ruinet og ikke formådde å påta sig ordningen derav. Hambro

slo efter en natts betenkning til; men utbad sig på grunn av presserende forretninger nogen dagers henstand med hensyn til avtalen om de nærmere betingelser. Så kjørte han over hals og hode til Hamburg, hvor han opsøkte den kjente bankier Donner, for hvem han la kortene på bordet og sa, at han selv var ruinert, men at alt vilde rette på sig hvis dette lån gikk i orden, og tilbød å dele fortjenesten med Donner. Hos Donner tilbragte han så nogen bitre timer, mens denne satt og regnet, og til slutt kom til det resultat at han ikke torde innlate sig på saken uten å ha talt med en annen bankier, Ienisch. De kjørte så til denne, hvor saken blev ordnet, og dermed var Joseph Hambro reddet. Samtidig blev han utnevnt til hoffråd. Imidlertid glemte han aldri Donner de bitre timer han i angst og spenning tilbragte på dennes kontor, hvorfor han litt efter litt avbrøt all forbindelse med ham. Efter hvert som Hambro igjen blev en betydelig finansmann fikk han så stadige henvendelser fra Donner om dog å bæere dennes firma med sine forretninger. Til slutt begynte Hambro å trekke den ene store veksler efter den annen på Donner, inntil denne blev nervøs og kom reisende til Kjøbenhavn for å høre om det igjen var galt på ferde og presset på for å få penger. Han sa at han var villig til å tape endel, hvis han bare kunde få noget straks. Efterat de så var blitt enige om et ganske betydelig avslag, gikk Hambro hen til sitt pengeskap og utbetalte Donner summen i hans egne vekslar, som overhodet ikke hadde vært benyttet. Det blev siste gang de to store pengemenn gjorde forretninger med hverandre. Denne historie viser atter at Joseph Hambro hadde ondt for å glemme ydmykelser, og at han tok revanche når leilighet bød sig.

I 1822 trådte Hambro i forbindelse med den norske regjering i anledning av forhandlinger om overtagelse av nogen av Norges betalinger til den danske statskasse.

Forhandlingene blev ført i svensk Svinesund, da Hambro som jøde ikke kunde besøke Norge. Senere tok man det ikke så nøie, men gav ham innreisetillatelse. Dermed var forbindelsen mellem huset C. J. Hambro & Søn og den norske stat etablert, og denne forbindelse eksisterer som bekjent den dag i dag.

Foruten de før nevnte erindringer av Carl Bernhard finnes der også et annet memoarverk der omtaler huset C. J. Hambro & Søn, nemlig: «En kjøbenhavnsk Kjøbmands Ungdomshistorie. Optegnelser av Louis Bramsen. 1819—1844». I begynnelsen av 1830-årene anla Joseph Hambro, efterat hans sønn, Carl Joachim, sammen med en av hans medarbeidere, englenderen Alfred Mansell, hadde foretatt en studiereise til U. S. A., en dampmølle i forbindelse med en risavskallingsmølle og et skibsbrødsbakeri, senere også en hermetikkfabrikk. Det var ved disse anlegg Bramsen i 1836 fikk ansettelse og derigjennom kom i forbindelse med Hambro. Det er et alt annet enn sympatisk bilde han tegner av sin prinsipal og hans slekt; men da man får et sterkt inntrykk av at skildringen ånder av motvilje, bør den sikkert leses med nogen reservasjon. Ifølge Bramsen hadde Hambro ved hjelp av formående bekjentskaper underhånden erhvervet det såkalte masteskur med bolverker etc. på Gammelholm for der å anlegge sine møller. Efter salget kom imidlertid den danske regjering i tanker om at man ikke kunde undvære denne eiendom, hvorfor den ved et makeskifte, som Hambro neppe tapte på, blev ombyttet med en annen meget verdifull eiendom «Bodenhoffs Plads» på Christianshavn, hvor dampmøllen så blev opført.

På denne tid må forretningene på London være blitt ganske omfattende. Hambro sendte først sin sønn ditover; men flyttet selv i 1840, efterat hans hustru var død i 1838, for godt til England, idet han overdrog

de danske forretninger til nogen av sine medarbeidere. Interessen for fødelandet bevarte han dog like til det siste, idet han skjenket store legater til Danmark, spesielt til den jødiske menighet i Kjøbenhavn og til danske handelsmenns efterlatte. Han døde den 3/10 1848 i London.

Joseph Hambro var uten tvil den betydeligste av Calmer Hambros barn; en rikt utstyrt personlighet, i besiddelse av hele sin rases seige utholdenhet; med en arbeidskraft og et mot parret med klokskap og snarådighet som aldri sviktet ham, hvor vanskelige forholdene enn var. Han var kanskje både forfengelig, pirrelig og herskesyk, og ikke fri for en viss smålighet når det gjaldt bagateller. Han glemte heller aldri en krenkelse, for hvilken han selv år efter kunde ta revanche. Men han var på den annen side storstilet, gavmild og trofast mot sine venner, som han alltid var beredt til å hjelpe. Hans store legater viser også at han var Danmark en god sønn, og at han var sig fullt bevisst at rikdom forplikter. I motsetning til sine søsken levde og døde han som jøde, selv om han neppe har vært videre religiøst innstillet. Derom har man en ganske betegnende liten historie om ham. Da synagogen i Krystalgade skulde bygges, fikk han besøk av sin trossfelle, Daniel Simon Jacobson, der anmodet ham om å yde et bidrag. Hertil svarte Hambro: «De vet, der gis mange slags liebhaverier, og at en, der har liebhaveri for hester, betaler mer for en hest enn andre vilde, likeså en liebhaver av malerier. De er nu en liebhaver av synagoger, og jeg ikke; når jeg derfor gir likemeget som De, der er liebhaver, så tror jeg ikke, De forlanger mer av mig.» Han tegnet sig så for 500 rdl., hvad foruten ham kun tre andre bidragsydere gav.

Hvis man tør dømme en mann efter hans ytre, får man et absolutt godt og tiltalende inntrykk av Joseph Hambro. Der finnes et ungdomsbillede av ham, der viser

ham som en vakker mann av et ganske fornemt utseende, med et klokt og rolig, kanskje litt trist blikk. Han var sikkert en nokså ensom mann, idet hans hustru allerede i en ung alder blev sinnssyk. Han blev gift i København 1806 med Mariane v. Halle, født i København 1786, død på Bistrup sinnssykeanstalt 1838. Hun var datter av grosserer i København Wulf Levin v. Halle og Prieveche Goldschmidt.

Deres eneste barn var sønnen Carl Joachim Hambro, den senere så bekjente bankier i London, født i København ²³/₁₁ 1807, død i London ¹⁷/₁₁ 1877.

På grunn av morens sykelighet kom han som gutt i huset hos professor I. C. H. Reinhardt. Dennes datter, forfatterinnen Mathilde Reinhardt skildrer ham i sine familierindringer, som «en god lille Dreng, om end lidt forkjælet, og af en baade tungsindig og let Natur». I det Reinhardtske hjem, der var et samlingssted for alt hvad der fantes av betydelige menn i Danmark på den tid, kom da Carl Joachim Hambro til å vokse op og han vedblev gjennom hele sitt liv å stå i et varmt vennskapsforhold til sine pleieførelde og deres barn. Her blev også hans overgang til kristendommen forberedt. Sin skoleutdannelse fikk han i Borgerdydsskolen, hvor han gikk sammen med Louis Bramsens bror Lorentz, og hvorfra han blev student i 1825. I sine erindringer skriver Bramsen om ham, «at han endnu mindes af Kameraterne, deriblandt min Bror, Lorentz, som en temmelig ringe begavet, kjedelig og ubehagelig Dreng, der efter den Tids Skik maatte døje meget, fordi han var Jøde — og jeg kan begribe det — et meget udpræget Exemplar». Efter dette er det ikke vanskelig å forstå at hans stilling på skolen ikke har vært lett. Efter endt skolegang kom han, sier Bramsen, til «et Slags Academi i Bremen» — rimeligvis en handelsskole, hvorefter han kom hjem og begynte på farens kontor. I 1830-årene

blev han sendt til London for å lede firmaets forretninger der. Han har altså ikke, som ofte antatt, grunnlagt firmaet C. J. Hambro & Søn i London, idet dette er en fortsettelse av det gamle Kjøbenhavnerhus, som har sitt navn efter stamfaren Calmer Joachim Hambro. — Som nevnt kom Joseph Hambro selv for godt til England i 1840 og overtok ledelsen av firmaet; og først ved hans død i 1848 trådte sønnen til som chef. Han viste sig snart som en fremragende finansmann, og det var han som i 1851 snappet det italienske statslån fra Rotschilderne. Også med Danmark og Norge avsluttet han i årenes løp en rekke statslån, likesom han hadde en vesentlig andel i anlegget av Korsørbanen.

Den $\frac{6}{10}$ 1851 blev han optatt i den danske friherrestand, slik at den friherrelige titel til enhver tid skal bæres av den av hans mannlige descendenter, der er å betrakte som familiens hode. Familiens våben er iflg. Danmarks Adels Aarbog: Et med gull-rand og gull-nagler forsynt hovedskjold, hvori et friherrelig, kronet, rødt hjerteskjold med Danebrogordenens hvite kors. Hovedskjoldet er blått; deri en til den øverste rand av hjerteskjoldet gående gullsparre, ledsaget foroven av tre gull-ringer, forneden av en gående gull-løve. På skjoldet står en friherrelig krone og derover to hjelmer; 1 bærer en friherrelig krone, hvorav opspringer en rød løve, holdende en sølvøks, 2 har en av gull og blått flettet hjelmpute hvorpå en gull-ørn med hodet vendt til høire, med utslagne vinger, der er belagt med jernringer og holdende en blå halvmåne i venstre klo. Skjoldholdere er en villmann med nedvendt kølle og en innadseende gull-ørn med utslagne vinger. Under våbenet er et rødt bånd med valgsproget: «In deo.»

Også Carl Joachim Hambro har gitt store summer til sin fødeby, blandt annet til de av ham oprettede Ham-broske bade- og vaskeanstalter.

Han efterlot sig tre sønner, der igjen har en tallrik efterslekt, hvorom man vil kunne finne en del oplysninger i Danmarks Adels Aarbog.

Den $^{12}/_{10}$ 1782 fikk Calmer Hambros hustru tvillinger, to gutter, Simon og Isach.

3) Simon Hambro blev hele sitt liv boende i Kjøbenhavn, hvor han drev en maler- og lakererforretning, samt anla en voksdukfabrikk, som senere blev overtatt av hans svigersønn, Henrik Leonhard Danchell. Han skal ha vært en meget velsituert mann, og eide hus, Gammelstrand nr. 7, det nuværende nr. 34. Han var i en årrekke overdratt alt malerarbeide på orlogsskibene og Holmen, hvorfor han ofte kaltes «Flaademaler». Han var dessuten premierløytnant, senere kaptein, i brandkorpset.

Simon Hambro må også være gått over til kristendommen og ha latt sig døpe under navnet Carl Simon. Han døde den $^{30}/_{8}$ 1831. Med sin hustru, Anna Jeanette Nathan, med hvem han blev gift i Kjøbenhavn den $^{21}/_{7}$ 1806, hadde han fire døtre:

a) Hanne Fredrikke Hambro, født i Kjøbenhavn $^{2}/_{4}$ 1807, død der $^{5}/_{1}$ 1887, gift der $^{29}/_{3}$ 1829 med grosserer Henrik Leonhard Danchell, født i Nakskov $^{3}/_{11}$ 1802, død på Fredensborg $^{29}/_{8}$ 1871. Han var sønn av amtsforvalter og rådmann i Nakskov Poul Christian Danchell og Lovise Henriette Hahn. Det var en sønn av grosserer Danchell og Hanne Fredrikke Hambro som blev gift med den før nevnte Hanne Marie Borup.

b) Henriette Axeline Hambro, født i Kjøbenhavn $^{5}/_{8}$ 1808, død der $^{4}/_{2}$ 1829, gift der $^{27}/_{11}$ 1827 med silke- og klædeshandler Anders Ancker, født på Bornholm $^{17}/_{2}$ 1801, død i Kjøbenhavn $^{16}/_{8}$ 1854. Han var en sønn av skipper Anders Andersen Ancker og Cecilia Catrine Munk. Henriette Hambro hadde bare en sønn, Carl Andreas Ancker, født i Kjøbenhavn $^{10}/_{9}$ 1828. Han opprettet et legat,

hvis fundats blev utferdiget $\frac{1}{6}$ 1861. Ifølge dette skulde rentene av kapitalen, kr. 173 000,00, deles i fire deler og anvendes til et etårig reisestipendium for to malere eller billedhuggere, en dikter og en komponist. Som man forstår av legatets formål, var Carl Andreas Ancker en mann med utpreget litterære og kunstneriske interesser. Disse synes han å ha arvet fra sin mødrene slekt, altså fra Hambroene. Carl Andreas Ancker blev gift i Helsingborg $\frac{24}{9}$ 1857 med Augusta Fredrika v. Schoultz. Kort efter døde han i Kjøbenhavn den $\frac{19}{11}$ 1857. Ekteskapet var barnløst.

c) Caroline Frederikke Hambro, født i Kjøbenhavn den $\frac{12}{8}$ 1811, død der ugift $\frac{28}{7}$ 1892, begravet $\frac{2}{8}$ s. å. som den siste av navnet Hambro i Danmark.

d) Ida Sophie Hambro, født i Kjøbenhavn $\frac{12}{7}$ 1812, død $\frac{7}{4}$ 1897, gift $\frac{11}{11}$ 1836 med pastor Hektor Fredrik Janson Gyberg, født i Linå $\frac{5}{2}$ 1804. Han var sønn av cand. theol. og godseier Clemens Poulsen Gyberg og Mariane Møller. Ida Sophie Hambro hadde to sønner og en datter.

Det fjerde og siste av Calmer Hambros barn var stamfaren for den norske gren av slekten, kjøbmann i Bergen:

EDVARD ISACH HAMBRO,

født i Kjøbenhavn den $\frac{12}{10}$ 1782, død i Bergen $\frac{17}{10}$ 1865.

Det har ikke lykket mig å finne nogen opplysninger vedrørende hans barndom og første ungdomsår. Men vi får tenke oss ham som 13 års gutt begynne sin merkantile løpebane på samme måte som broren, Joseph, streifende rundt på Kjøbenhavns gater, selgende seler og bånd, rimeligvis fra farens forretning.

Han må dog ha fått en god teoretisk utdanning. Der finnes nemlig et brev fra ham til hans søstersønn, presten Julius Theodor Borup, skrevet i mai 1865, få måneder før hans død. Dette brev, som er på flere tettskrevne

sider, er skrevet med en sirlig og tydelig gotisk skrift uten en eneste overstrykning eller rettelse. Det har en god ortografi og setningsbygning og tyder på at dets forfatter har vært en mann som var vel vant med å føre pennen. Det er derfor trolig at Isach Hambro, så snart han hadde fått lagt sig op nogen skillinger, har fulgt sin bror Josephs eksempel og er reist til sine fedres by, Hamburg, hvor jo på den tid ennu mange av hans slektninger levde, for der å utdanne sig som forretningsmann. Sikkert er det iallfall, at han senere i livet opprettholdt en livlig forretningsforbindelse med Hamburg.

De første opplysninger om Isach Hambro er negative. Av folketellingen 1801 fremgår det at den da nittenårige unge mann ikke lenger bodde hjemme hos foreldrene, hvad derimot hans to brødre gjorde. Ved farens død i 1806 oppholdt han sig heller ikke i Kjøbenhavn.

Hans svigerdatter Anna Kirstine Hambro født Bødtker oppgir i et brev til min far, at svigerfaren engang har fortalt henne at han som ganske ung på sin fot vandret ut i verden som katun-trykkersvenn; men han slo sig snart på forretninger og reiste dels for sig selv, dels for sin bror Joseph.

Den første gang jeg støter på hans navn, er i 1807. Ifølge Bergens forhørsprotokoll møtte nemlig kjøbmann Claus Svane den $\frac{5}{8}$ 1807 i retten og fremla klage av 2. s. m. «over kjøbmand Isach Hambroe av Kjøbenhavn», der var tilstede og leste klagen, som gikk ut på at «han havde gjort Indgreb i de her paa Stedet værende Kjøbstedsborgeres Handelsrettigheder». Retten foreslo minnelig forlik, men prokurator Rogge, som møtte for Claus Svane, forlangte at Hambro skulde betale 200 rdl. til de fattige og forpliktet sig til fra dato «ikke at sælge av hans hidtil bragte Vahre», isåfall kunde saken forlikes. Hambro oplyste at han var kommet til Bergen den 5. april med skipper Peter Knudsen. Han opgav videre,

«at han ikke sælger mere og har heller ikke Vahre at sælge, førend han faar sit Borgerskab»; men med hensyn til den forlangte sum fordret han henstand til næste rett med å svare. Saken blev så utsatt til 8. mai, da Hambro møtte og tilbød «at rette for sig med de Bøder, som Byens Privilegier i saa Tilfælde bestemmer, 2: 25 Rdl. til saadan Deling, Privilegierne bestemmer». Dette gikk motparten med på og saken blev derpå bilagt.

Som det herav fremgår, opgav Hambro at han ikke hadde flere varer å selge førenn han fikk sitt borgerskap. Man må da slutte at han alt på denne tid har ønsket å bosette sig i Bergen. I samme retning peker også et avertissement i Bergens Adresseavis for 18/7 1807, der muligvis kan settes i forbindelse med ham: «Dersom nogen skulde have en Søgaard paa Strandgaden at bortleie til førstkommende Michaeli, som kunde være bequem til en liden Bondehandel, behage vedkommende at melde samme paa Adressekontoret, som giver Oplysninger om den søgendes Opholdssted.»

Iallfall blev Hambro boende i Bergen, uten at man vet hvad han tok sig til, til langt ut på høsten; da synes imidlertid opholdet å være blitt så pass ubehagelig for ham at han må ha bestemt sig til foreløbig å reise sin

Kjøbmenn Edvard Isach Hambro.
(Efter maleri.)

vei. I Bergens Adresseavis for $21/11$ 1807 averterer han nemlig: «Da jeg nu agter at afreise til Kjøbenhavn, saa bekjendtgjøres dette for Vedkommende, som have noget at afgjøre med mig.» Like nedenunder i samme nummer av avisen står der: «Er det en Jøde tilladt at handle i Norge og forblive indtil det falder ham ind at reise bort?»

Straks efter dette må han være reist sin vei; for den $21/1$ 1808 finner vi ham i Kjøbenhavn, hvor han var tilstede i en skiftesamling i boet efter faren. Langvarig blev hans Kjøbenhavnserophold imidlertid ikke, for ved næste skiftesamling den $19/4$ 1808 var han igjen bortreist.

Så høres der ikke noget til ham før i 1810. I kirkeboken for Grønholt sogn, anneks til Asminderød, finnes innført under $21/9$ 1810, at jøden Isach Hambro som da opholdt sig i Fredensborg, den dag lot sig døpe og i dåpen antok navnet Edvard Isach Hambroe. Som faddere var tilstede amtsprost Gutfeld i Asminderød, herr v. Bergen og slottsforvalter Manse på Fredensborg. Som man ser er både han og søsteren døpt i Fredensborg; men det har ikke lykket mig å finne ut av hvad der har knyttet dem til dette sted.

Ved overgangen til kristendommen var enhver hindring bortryddet for å nedsette sig i Norge, hvor som bekjent jøder på den tid ikke hadde lov å ta opphold; og under $27/11$ 1810 finner vi i Bergens borgerbok, at Edvard Isach Hambro fra Kjøbenhavn av jødiske foreldre har forevist attest fra presten i Asminderød og Fredensborg, herr Johan Schreiber, datert $22/9$ 1810, om at han er døpt. Han blev så tatt i ed for å vinne borgerskap som kjøbmann.

Så gjaldt det å skaffe et passende forretningslokale, og det fant han på Strandgaten, hvor han ifølge skjøte av $29/12$ 1810, tingl. $10/9$ 1811, av månedsløitnant Hans Fredrik Rydland for 10 000 rdl. d. c. kjøpte den såkalte

Audunargård, 12. rode nr. 5 a, beliggende på den indre, nedre side av Strandgaten, på hjørnet av Smørsalmenningen. Denne gård har sitt navn efter Audun Hugleikson Hestakorn, som fikk den av kong Erik Magnusson. Han blev under Haakon 5 Magnusson fengslet i Bergen 1299 og hengt på Nordnes 1302. I den anled-

Audunargaarden. 12. rode nr. 5 a sett fra Smørsalmenningen.

ning blev alle hans eiendommer konfiskert. Audunargården gav kongen til Gulatings lagmann, Hauk Erlendson, som igjen i 1318 solgte den til kongen. Den bestod på Hambros tid av et massivt, grunnmuret hus i to etasjer med bord og stentak. Den inneholdt 7 værelser med 25 fag vinduer, 6 kakkellovner, kjøkken og skorsten og et hvelvet værelse, samt under hele huset hvelvede kjellere i 4 avdelinger. Enn videre var der et tømret pakkhus øst for våningshuset i 3 etasjer med bord og stentak, inneholdende 2 pakkboder og 4 loft, samt en vinne.

Angående forretningens art forteller et avertissement i Adresseavisen den ¹⁹/₁₀ 1811, at «God Kongothe, Topsukker, Dansk Kornbrændevin, Lin, tretoms Spiger og Jernpander sælges i Parti hos E. I. Hambro».

I 1812 kjøpte han under et besøk i Gøteborg hos en derværende forretningsmann P. W. Berg 241²/₃ dusin duker eller tørklær. Om betalingen av dette vareparti opstod der uenighet, idet det efter Bergs påstand skulde betales i engelske sterling, mens Hambro hevdet å ha kjøpt det i dansk mynt. Saken gikk like til høiesterett, hvor den blev pådømt ⁹/₁₁ 1819 og fikk en for Hambro gunstig avgjørelse.

I 1837 innberetter han til magistraten at han ikke vil selge brennevin under 5 potter. Og i mai 1841 averterer han, at han «i disse Dage er bleven forsynet med et Parti moderne Hatte og Kappebaand i de nyeste Mønstre til billige Priser».

Dessverre eksisterer Hambros forretningsbøker ikke lenger, så det er umulig ved deres hjelp å følge forretningens gang og utvikling. Hans dattersønn, general Edvard Hoff, har meddelt mig at han foruten butikkhandelen, der vesentlig var anlagt som bondehandel, også drev en betydelig engrosforretning, særlig med salg på Nordland.

At han til å begynne med har følt sig noget engstelig for at huset på Strandgaten kanskje skulde bli for stort for ham, synes å fremgå av et avertissement i Adresseavisen den ⁷/₇ 1811, hvor han averterer «to brandfrie Kjældere enten tilsammen eller separate tilleie fra førstkommende Michaeli rette Flyttetid». Det har imidlertid vært en unødig frykt. Ti at forretningen like fra første stund av må ha vært i rask vekst, forstår man av hans eiendomskjøp.

Allerede den ¹/₃ 1813 kjøpte han av Philip Sudmann for 15 000 rdl. d. c. pakkbodene i Store Sandvigen nr. 65.

Disse pakkboder, der var beliggende mellem Christian Ellertsens tjærehus på nordre og John Griegs nøst på søndre side, bestod av de tre såkalte gamle boder med sval langsmed som utenfor enden til sjøen, inneholdende 6 pakkloft og i 2. etasje to kamre. Enn videre av den nye bygning, nemlig to store pakkboder med sval, inneholdende 3 pakkhusstuer tillikemed ovenværende lem og med vinne på begge bygninger. Ovenfor de nye boder var der en liten brygge eller stenlagt bro, og derfra en øde grunn.

Den $\frac{29}{100}$ 1813 kjøpte han for 3510 rdl. general Hoel-feldts hus, 15. rode nr. 67, visstnok Vaskerelven nr. 12. Også det var et muret våningshus i to etasjer med bord og stentak, $12\frac{1}{4}$ alen langt og 12 alen dypt med 3 værelser, 13 fag vinduer, 2 kakkelovner, kjøkken og skorsten, og dertil et muret sidehus øst for våningshuset i to etasjer med bord og stentak, 3 værelser, 9 fag vinduer, 2 kakkelovner, kjøkken og skorsten og under huset en liten bjelkekjeller. Endelig var der et standerverks brenneskur n. ø. for sidehuset og et standerverks lysthus med 1 fag vinduer i «Haugen».

Den $\frac{30}{100}$ s. å. — ikke som i mitt foredrag nevnt $\frac{30}{100}$ — kjøpte han ifølge skjøte gården «Nygaard», matr. nr. 118 i Skjold Skibrede i Nordhordland av Ole Jørgendals enke, Gjertrud Johanne, som hun igjen hadde kjøpt av Aamund Gabrielsen Nygaard ifølge skjøte av $\frac{4}{10}$ 1808. Kjøpesummen var $6666\frac{2}{3}$ rdl. N. V. eller 40000 rdl. d. c. med odel.

Den $\frac{31}{100}$ 1814 kjøpte han for 1833 rdl. 32 sk. av Jens A. Berle 11. rode nr. 261 — Engen nr. 22. Det var en hestestall beliggende mellom Carl Larsen og skredder Hendbergs hus, med tilliggende grunn, hvorav skulde betales i grunnleie til eieren, madame Berle, 2 rdl. årlig.

Videre kjøpte han den $\frac{1}{100}$ 1818 for 1100 norske spd. av Engel Christine, sal. Schiøtts, Pakkbodene 12. rode

nr. 12 og den $^{11}/_{11}$ 1819 fikk han auksjonsskjøte fra sorenskriver Bøgh på plassen «Glædesnesset» under Høllen under Damsgaard. Og endelig den $^{17}/_8$ 1825 fikk han bygselseddel fra løytnant I. K. Garmann på en grunn ovenfor pakkbodene nr. 65 i Store Sandvigen.

Som man ser, var han etterhvert blitt en ganske stor grunneier i Bergen.

Hvorledes hans økonomiske omstendigheter var i forhold til Bergens øvrige rikmenn kan man også finne ut av. I henhold til stortingsbeslutning av $^{29}/_6$ 1816 — jfr. lov av 14. s. m. — skulde Bergens kjøpstad ved opprettelsen av Norges Bank utrede 177000 spd. i sølv til den nye bank. Det største tvungne innskudd i Bergen blev utlignet med 10000 spd. på Konow & Co., dernæst kom Hans Henrik Harmens med 6000, Jacob Blauw & Co. med 5750, Wollert Krohn & Co. med 5500, Janson & Søn med 5500, Johan C. Harmens med 5000, Nicolai Nicolaisen med 5000 og som nr. 8 Edvard Isach Hambro med 4500 spd.

I sin bok, Norges Banks Historie, skriver direktør N. Rygg i I. s. 137: «Det vilde være av Interesse at undersøge med hvilken Tyngde Indskuddene faldt paa Formuen; men dette er ikke godt at sige, da man ikke kjender Formuens Størrelse. Formuene blev jo heller ikke takseret, men Indskuddet udlignet mere vilkaarlig.» For Bergensdistriktet angis procenten til 2 à 3 % av yderens formue. Efter dette kan man vel anslå Hambros formue i 1816 til godt og vel 100000 spd. Han var med andre ord i løpet av få år blitt en av Bergens betydeligste forretningsmenn.

Det vilde være av interesse å vite om der bestod nogen forretningsforbindelse mellem de to Hambrofirmaer i Kjøbenhavn og Bergen, men her er opplysningene mer enn sparsomme. Takket være den omtalte prosess mellem P. W. Berg og Hambro får vi der et fingerpek, idet

Hambro som et argument for å ha kjøpt tørklærne i dansk mynt og gir at han straks hadde anvist beløpet til utbetaling hos Hambro & Søn i Kjøbenhavn. Herav tør vel sluttes at han har benyttet broren som bankforbindelse ved sine utenlandske vareinnkjøp. Hvor intim forbindelsen mellem de to brødre ellers har vært er det

Hambros landsted Nygaard i Skjold.
(Efter maleri fra ca. 1835.)

vanskelig å gjøre sig nogen mening om. Det er mulig at de vanskeligheter Joseph i 1820 var oppe i, kan ha øvet nogen innflytelse på Edvard Hambros økonomi på den tid. Iallfall vet man at han i 1819 lånte 4000 spd. i Norges Bank, og at han i 1820 averterte Nygaard til bortforpaktning; men dette behøver ikke å stå i nogen direkte forbindelse med Josephs kalamiteter, der jo forøvrig bare blev av kort varighet.

I byen bodde Hambro i Audunargaarden; men når våren kom, flyttet familien ut til Nygaard. Til byen

kunde man da komme enten med fløtt fra Laksevaag eller Damsgaard over til Nøstet eller Møllenpris, eller man kunde kjøre rundt Puddefjorden og Lungegaardsvandet. Nogen bro over strømmen fantes ikke dengang. Det var rimeligvis til dette bruk Hambro i 1821 av den rike kjøbmann Jacob Meyer i Kristiania kjøpte en blå engelsk travet, som denne hadde kjøpt av Haagen Mathiesen på Linderud for £ 150.—

Hvert år foretok Hambro en forretningsreise til Hamburg og benyttet da anledningen til å besøke sine slektninger i Kjøbenhavn. Hvor langvarig en slik reise har vært er ikke godt å si; men vi har for en enkelts vedkommende nogen data å holde oss til. I 1812 hadde Hambro giftet sig i Bergen og den $\frac{1}{6}$ 1812 løste han pass for sig og sin kone landverts til Kjøbenhavn. Det var på denne sin bryllupsreise at han i august kjøpte det nevnte parti tørklær i Gøteborg, utvilsomt da på hjemturen. Denne reise skulde således ha varet nærmere 4 måneder; men den har kanskje nok tatt noget lenger tid enn de øvrige. Emil Madsen forteller i den før nevnte artikkel i Personalhistorisk Tidsskrift, at Hambro under sine Kjøbenhavnerbesøk bodde hos svogeren, prokurator Borup, og han tilføier at disse besøk var til stor glede for den hele familie. I samme forbindelse skildrer han de to tvillingbrødre, Carl Simon og Edvard Isach Hambro som «fornøielige og livlige Mennesker med mange Interesser og selskabelig anlagte».

Et år tok Hambro hele sin familie med til Kjøbenhavn for at de skulde lære den danske slekt å kjenne. Men så døde hans søsken etter hvert, og dermed ophørte vel i realiteten hans forbindelse med Danmark. Som før nevnt korresponderte han ennå så sent som i 1865 med søstersønnen Borup; men av det bevarte brevets innhold forstår man at det da er lenge siden han har hørt noget derfra.

Om Hambros liv i Bergen vet jeg lite eller intet utover at han gav sine barn en god utdannelse. Tre av hans fire sønner blev studenter. Døtrene, hvorav den yngste blev sendt et år til Hamburg for å ta undervisning i sang og musikk, blev giftet inn i gamle, ansette embeds-slekter.

I 1841 døde Hambros hustru plutselig av slag, og dette i forbindelse med at ingen av hans sønner vilde gå inn i firmaet, har sikkert medvirket til at han avvirket sin forretning. Samtidig skiftet han med sine barn. Hver av de fire sønner fikk 10 000 spd., og hver av de to døtre 5000 spd.

Da Hambro sluttet med forretningen, flyttet han ut til Nygaard, hvor han drev gårdens forøvrig ikke betydelige jordvei, og særlig la sin elsk på den store have. 2. etasje

i Audunargaarden overløt han sin svigersønn kaptein Hoff til bolig, mens han selv beholdt 1. etasje som tilfluktssted under sine hyppige besøk i byen, hvortil han kom kjørende minst en gang i uken i sin gigg.

Men ute på Nygaard samledes hver søndag barn og barnebarn, når været da ikke var altfor stygt; og mens den gamle spilte boston med de voksne, tumlet ungdommen fritt omkring i den store have, i hvis lysthus Hambros husholderske, gamle Dorthe, forgav dem med alskens gode saker. Der kan neppe være tvil om at Dorthe har sin

Gamle Dorthe.
(Efter daguerrotypi.)

andel i at barnebarna gjennom hele sitt liv bevarte en så stor kjærlighet til bestefaren og hans hjem, dels fordi hun dekket over mange av deres viltre streker, men kanskje mest fordi hennes søndags middager sikkert var ukens store opplevelse, til hvilken de så hen med spent forventning. Hennes minne lever derfor friskt den dag idag. Gamle Dorthe, eller som hennes fulle navn var, Dorothea Cathrine Clausen, var en kusine av Hambros hustru, idet deres mødre var søstre. Hun var født i Bergen $^{22}/_1$ 1792 og døde der ugift $^{6}/_7$ 1873 og ligger begravet på St. Jacobs kirkegård. Før sin død bestemte Hambro med alle sine barns samtykke at Dorthe, så lenge hun levde skulde ha 100 spd. årlig. Og som et Post Scriptum til sin siste vilje tilføier han: «Skulde Dorthe overleve mig, som jeg vist troer, da tilhører den Seng hun ligger i hende som en lille Gave, Sengklæder ejer hun selv.»

Alt i 1845 ved forretningens ophør solgte Hambro pakkbodene i Store Sandvigen nr. 65 til Fredrik Mohn, men før den tid hadde han den $^{7}/_8$ 1842 solgt Glædesnesset til Zacharias Rasmussen for 1400 norske spd. I 1848 averterte han: «Min Eiendom i 12. Rode nr. 5 paa Hjørnet av Smørsalmenningen agter jeg underhaanden at sælge paa billige Conditioner, hvoriblandt at Kjøbesummen kan blive staaende i Eiendommen. Reflekterende behage at henvende sig til min Søn, Kjøbmand Carl I. Hambro.» Men først i 1853 blev den solgt til Lars og Georg Grieg for 6500 spd. I 1859 solgte disse gården til konsul R. O. Grip for 7653 spd. Denne solgte den så i 1879 til Sebbe Andersen for kr. 72 000,00, hvorefter den endelig i 1896 solgtes til Einar Bentzen for kr. 120 000,00. Ved den store brand blev den lagt i aske, bare de gamle hvelvede kjellere stod igjen. I 1858 solgte Hambro Nygaard til konsul L. Konow. Han flyttet så inn til byen igjen, og leide sig en leilighet

Dødsfallet averteres i Adresseavisen av sønnen, Carl I. Hambro og hustru Angelique Cathrine, f. Bull: «At vor kjære Fader, Kjøbmand E. I. Hambro, Tirsdagen den 17de d. M. ved en stille Død indgik til den evige Fred i en Alder af 83 Aar meddeles herved fraværende Slægt og Venner.» Ved begravelsen blev der ringet med mellemklokken. Han ligger begravet på Assistentkirkegården, hvor der på den enkle gravsten, som endnu finnes, står:

HER HVILER
EDVARD I. HAMBRO
FØDT DEN 12. OCTOBER 1782
DØD DEN 17. OCTOBER 1865.

Siden Hambro i 1840-årene skiftet med sine barn, var hans formue skrumpet en del inn; men dog ikke mer enn at der ved hans død falt godt og vel 6000 spd. på hver av de seks arvinger. Formuen bestod vesentlig av stats- og pantobligasjoner.

Han har neppe deltatt noget i det offentlige liv i Bergen. Jeg har bare to ganger støtt på hans navn i forbindelse med byens øvrige borgere. Første gang i 1814, hvor han medundertegner en skrivelse fra borgerne til kongen angående opløpet i Bergen den 25.—26. juli s. å. Endelig var han en av dem der blev opnevnt til medlemmer av «Ligningscommissionen til Kjøbstadskattens Fordeling for 1832—1833». At han imidlertid ikke manglet god borgerånd, kan man slutte av de bidrag han ved flere anledninger gav til forskjellige øiemed. Da vi i 1811 fikk vårt eget universitet, var Hambro således en av de større bidragsydere fra Bergen, idet han gav 500 spd. Og ved innsamlingen til beste for de brandlidte efter branden i 1830 gav han 200 spd.

Det er sagt om Joseph Hambro at han dannet skole, og at han hadde en egen evne til å knytte dyktige menn til sin forretning. Jeg tror at min oldefar har hatt de

samme egenskaper. Som et bevis derpå vil jeg nevne at den senere så kjente og ansette kjøbmann i Bergen, Christian Sundt, fikk sin utdanning hos Hambro, hvor han blev forretningens førstemann, — en stilling han beholdt like til firmaets ophør i 1845.

Jeg har før nevnt at Emil Madsen omtaler Hambro som et livlig menneske med mange interesser og selskape-
lige anlegg. Men dessverre forteller han intet om hvori disse interesser bestod. Jeg vet imidlertid at Hambros sønnesønn, skolebestyrer Edvard Hambro, fikk vakt interessen for de semitiske sprog under sitt samvær med bestefaren. Og i det brev jeg oftere har nevnt, som Hambro skrev til søstersønnen Borup, forteller han med stolthet at denne hans sønnesønn i en alder av 16 år tok eksamen artium med beste karakter og nu studerer til filologisk embedseksamen. «Han er en brav Gut,» skriver han, «og vil, om vor Herre fremdeles vil naadig bevare ham, en Gang i Tiden forhaabentlig blive en flink Mand og vor Glæde.»

Hos en flerhet av Hambros efterkommere sporer man sterke historiske interesser. Derav tør der kanskje trekkes den slutning at hans interesser gikk i sproglig og historisk retning.

Hvad hans selskapelige anlegg angår, vet jeg bare at han var en ivrig kortspiller, og dette anlegg finner man iallfall den dag idag igjen hos en rekke av hans efterkommere.

Dengang Hambro kom til Norge, var det som bekjent forbudt jøder å ta ophold her i landet. Det kan derfor ligge nær å tro at det var av praktiske, jeg kan gjerne si rent forretningsmessige grunner, at han gikk over til kristendommen. Jeg har inntrykk av at dette er, eller iallfall har vært, den almindelige mening innen herværende jødiske kretser. I sin bok, Jødernes Historie i Norge, skriver sekretæren i det mosaiske trossamfund,

herr Harry M. Koritzinsky, nemlig i kapitlet Jøderne i Norge siden 1851: «Dog var der forlængst flere assimilerede Jødefamilier i Norge, saaledes Hambrofamilien i Bergen, som var indvandret did i Begyndelsen av det 19de Aarhundrede. De optraadte i Byen udadtil som Protestanter, men levede indadtil som Jøder, fulgte den jødiske Ritus saa godt, som det lod sig gjøre og holdt private Gudstjenester; men da de intet Samkvem havde med andre Jøder, blev deres Barn døbt og Familien assimileredes lidt efter lidt med Byens øvrige Befolkning.»

Jeg tror denne opfatning er helt feilaktig. Riktignok vet jeg ikke av hvilken grunn Hambro forandret tro, og kan selvfølgelig ikke benekte at han gjorde det for å kunne nedsette sig i Norge. Men jeg vil som et argument, der iallfall rummer andre muligheter, minne om at hans søster gikk over til kristendommen to år før ham, og at utvilsomt også hans bror Simon lot sig døpe. At han derfor kan ha hatt andre, edlere motiver er iallfall ikke utelukket.

At han i Bergen skulde ha levet innadtil som jøde, synes også lite trolig. Man må huske på at han kort efter sin ankomst til Bergen blev gift med en kristen pike. Jeg har dessuten forelagt dette spørsmål for det av hans barnebarn, som sikkert husker ham best, general Edvard Hoff, og han skriver i den anledning: «Jeg har absolut ingensomhelst Erindring om nogensinde ved hans personlige Optræden eller i hans Livsførsel at have bemærket noget jødisk, noget som i mindste Maade avveg fra Forholdene i almindelige Bergenshjem.»

Edvard Isach Hambro kom ikke til å efterlate sig nogen forretning der kunde føre hans navn videre til kommende slekter. Hvad grunnen hertil har vært er ikke lett å si, særlig da tre av hans sønner blev forretningsmenn. Man kan muligens gjette på at han har vært en så sterk og selvrådig personlighet, at sønnene

har foretrukket å begynne for sig selv, fremfor å måtte arbeide uselvstendig under faren. Men selv om ethvert spor av hans virksomhet idag er utslettet, lever minnet om ham fremdeles hos hans efterslekt, hvor generasjon efter generasjon har opkalt en av sine sønner efter ham.

I Nykirkens protokoll står der:

«³⁰/₁ 1812. Ved kgl. Bevilling copuleret i Huset Hr. Edvard Isaach Hambro af den jødiske Nation, som bevislig gjorde, at han ved Daaben havde antaget den christelige Religion, og Jomfru *Johanne Marie Roggen*, født i Bergen ¹⁹/₇ 1791, død der ¹⁸/₈ 1841 av slag.

Johanne Marie Hambro, født Roggen.
(Efter maleri.)

Hun var datter av krambodhandler Johan Rasmussen Roggen, som må være født i Bergen ca. 1753. Det har ikke vært mulig å finne nogen opplysning om hvem

han var sønn av; men ifølge Bergens borgerbok var han fra Bergen og tok borgerskap der ²⁵/₈ 1785. Der døde han også den ⁶/₇ 1821, 68 år gammel. Han blev gift i N. K. ¹⁴/₁₁ 1785 med Berte Marie Beyer, født i Bergen ca. 1752, død der ²⁵/₃ 1827 av alderdom, og begravet i N. K. ³⁰/₃ s. å., 75 år gammel. De bodde i 5. rode nr. 11, hvorfra begge blev begravet.

Berte Marie Beyer var datter av sandfører og kjøbmann ved Nøstet, Ole Christoffer Beyer, døpt i Bergen K. K. ¹²/₃ 1724, død der 1768, begravet ²⁵/₆. Han blev gift der

D.K. 7/6 1747 med Anne Marthe Knudsdatter Schou, født ca. 1726, død i Bergen 22/9 1804. Hun var muligvis en datter av den Knud Jensen Schou ved Kristiania som nevnes i et skifte 2/9 1729 efter borgermester Schou i Bergen, som dennes bror. Ole Christoffer Beyer var sønn av Elling Ellingsen i Sandvigen, som blev gift i D.K. ved fropreken 9/11 1718 med Berte Pedersdatter Beyer. Hun var datter av Peder Monsen Beyer, som den 27/6 1719 var fadder til hennes eldste barn, Rubert Cornelis. Moren het Ane Olsdatter. Hun nevnes som død i et skifte 19/8 1733 efter sin søster, Susanne Olsdatter. I dette skifte nevnes Berte Pedersdatter gift med Elling Ellingsen i Sandvigen som arving.

Johanne Marie Hambro født Roggen blev døpt i N.K. 24/7 1791. Faddere var: Anna Martha Beyer, Barbro Olave Beyer, Gideon Roggen, Jan Ludvig Ellertsen og Martinius Roggen.

Hennes dødsfall averterte mannen i Adresseavisen: «For nær- og fraværende Beslægtede og Venner opfylder jeg herved den tunge Pligt at meddele, at min inderlig elskede Hustru, Johanne Marie Roggen, Fredag Nat uformodet indgik til en lysere Tilværelse i en Alder af 50 Aar, dybt savnet af sine Gjenlevende.» Og i samme avis for 21/8 1841 averterer han: «Enhver af mine ærede Medborgere og andre Venner der velvilligst hædrede min afdøde Hustru med deres Nærværelse ved hendes Liigbegjængelse i Onsdags modtage herved min og mines hjerteligste Tak.»

Hun blev begravet på Domkirkegården fra 12. rode nr. 5 a. På hennes grav, som endnu finnes, står:

Johanna

Maria

Hambro.

Fød Roggen.

Fød den 19de Juli 1792. (Skal være 1791.)

Død den 18de August 1841.

Aanden Fløi Til Sit Hjem.
 Ei Brustet Er Engelens Øie,
 Nei! Det Forklaret Kun
 Er Hisset I Faderens Skjød.

Edvard Isach Hambro og Johanne Marie Roggen hadde 7 barn, 4 sønner og 3 døtre.

II A. *Theodora Josephine Hambro*, født i Bergen ^{17/11} 1812, døpt D. K. ^{30/1} 1813, død ^{24/7} 1816, begravet ^{29/7} s. å.

Faddere var: Mad^{me} Roggen, Jfr. Danchertsen og Danchert Danchertsen.

II B. *Carl Joachim Hambro*, kjøbmann, fabrikkieier, fattigforstander i Bergen, født der ^{28/12} 1813, død der ^{14/6} 1873.

Han blev døpt i D. K. fra 12. rode nr. 5 den ^{30/1} 1814.

Faddere var: Hans mor, Didricha Frøchen, Danchert Danchertsen, Johan Roggen og Ole B. Rogge.

Sin skolegang begynte han på Bergens Realskole. Derefter kom han i 1826 inn i Katedralskolens 2nen klasse. Av skolens protokoll fremgår at han da «besad gode Grunde i Latin». I 1832 blev han dimittert fra Katedralskolen, hvorpå han blev student med haud. Året efter tok han 2. eksamen likeledes med haud. Tross sin interesse for historie og litteratur

Kjøbmann Carl Joachim Hambro.
 (Efter fotografi.)

kom han ikke til å fortsette sine studier, men gikk over til handelen. Meningen var vel at han skulle gå inn i farens forretning; men om han har arbeidet der nogen tid eller kanskje vært utenlands, f. eks. hos onkelen i Kjøbenhavn, vites ikke. Imidlertid fremgår det av Bergens borgerbok, at han fire år efterat han var blitt student, tok borgerskap som kjøbmann den 1°/8 1836; og samme år kjøpte han av Gerhard v. d. Lippes enke, Elisabeth (Bethy) Bødtker, det på Strandgatens nedre side på hjørnet av Muralmeningen liggende hus, der med kjellere og pakkhus strakte sig like ned til Vågen. Her begynte han da som manufakturhandler. Professor L. Dietrichson forteller i sin bok «Svundne Tider» I, side 129 om de bergenske galanteri- og manufakturhandlere på den tid, at de hver vår reiste til Hamburg for å forsyne sig med moderne varer for sesongen. Og av nogen dagboksopptegetninger ført fra 6/8 1841 til 2/10 1847 av Hambros svoger, den senere pastor Georg Albert Bull, hvor denne noterer alle som i dette tidsrum kom i hans far, justitiarius Bulls, hjem i Kristiania, kan man se at iallfall Hambro årlig foretok slike reiser. Professor Dietrichson skriver at inntil man i 1852 fikk dampskibet «Nordstjernen» besørgetes hele passasjerforbindelsen mellem Bergen og Hamburg av to fraktfartøier, der førtes av skipperne Ibsen og Ege. Hambro synes imidlertid kun delvis å ha benyttet sig av denne direkte forbindelse, idet han i allfall den ene vei la reisen over land via Kristiania og Kjøbenhavn, ja ofte drog denne vei både frem og tilbake.

Foruten i Hamburg hadde han også forbindelser annetsteds i Tyskland, bl. a. i Düsseldorf. Dette fremgår av et angrep på ham i «Stiftstidende», hvor den fra Prøisen innvandrede kjøbmann Johan Peter

Brøgelmann polemiserer mot ham om porto en av et brev som han hadde fått fra speditør J. A. Schrøder i Düsseldorf, og hvori var innlagt et brev til Hambro som denne ikke vilde svare porto av.

Omkring 1840 vokste der op en ganske betydelig tekstilindustri både rundt Kristiania og Bergen; fore-

C. J. Hambros hus på nedre hjørne av Strandgaten og Muralmenningen.
(Efter maleri av I. C. Dahl, 1840.)

gangsmannen på Vestlandet var Peter Jebsen, som i 1844 anla et veveri, de nuværende Arne Fabriker, ved den elv der faller ut ved Arna i Haus. Hambro må også ha vært opmerksom på denne industris store fremtidsmuligheter, og i 1851 kjøpte han elven som fra Storevatn løper ut ved Fotlandsvåg på Osterøen, og gikk her i gang med anlegg av et stort bomulls-spinneri. Samtidig solgte han huset i byen til kjøbmann Martinus Wilhelmsen, der her gjennom en lengere årrekke drev Bergens den gang største skinn-

forretning. Eiendommen blev senere i 1872 solgt til buntmaker Carl Ludvig Ferdinand Brandt. Av slutningsutlodningen i E. I. Hambros dødsbo ser man at han eiet en 5 0/0 panteobligasjon på 2000 spd. i denne eiendom. Obligasjonen blev den 2/1 1866 innløst av Wilhelmsen.

Bomullsspinneriet er formodentlig blitt ferdig i 1853, for den 30/9 d. å. opsa Hambro sitt borgerskap i Bergen. I Fotlandsvåg lot han efter tegning av den senere stadskonduktør i Kristiania G. A. Bull opføre en statelig privatbolig, som den dag i dag i det ytre står temmelig uforandret. Salget av spinneriets fabrikata overdrog han til Johan E. Tornøe i Bergen.

Det er sannsynlig at Hambro har anlagt sitt spinneri for storstilet, og da den store økonomiske krise i slutten av 1850-årene kom, blev han tvunget til å innstille driften. I 1859 blev hele anlegget solgt til Lyder Holm for 12 000 spd. Innboet innbragte 1097 spd. 7 sk. Efter katastrofen kom Hambro en kort tid på kontoret hos Peter Jepsen, men den 1/1 1859 blev han ansatt som formannskapsskriver i Bergen efter Eenberg, med en årlig lønn av 150 spd., der fra 1/1 1861 efter ansøking blev forhøiet til 250 spd. Senere blev han fattigforstander i Bergen, i hvilken stilling han døde den 14/6 1873.

I den tid han drev sin kjøbmansforretning i Bergen, må han ha deltatt adskillig i byens selskapelige liv. Han var således fra 1848—1851 sekretær i foreningen «Den gode Hensigt». Han var en mann med mange interesser og hadde en god boksamling. Rektor G. Stoltz i Bergen, som i sin tid har hatt anledning til å gjennomgå hans boksamling, meddeler at man av den kunde se at Hambro både vedlikeholdt sine litterære interesser og drev studier i fremmede sprog.

Han blev gift i Kristiania den $\frac{9}{9}$ 1838 med *Angelique Cathrine Bull*, født i Bergen den $\frac{9}{3}$ 1813, død der den $\frac{19}{5}$ 1899. De hadde 10 barn.

Datter av høiesterettsjustitiarius Georg Jacob Bull, født i Kristiania $\frac{1}{8}$ 1785, død der $\frac{12}{12}$ 1854, gift i Bergen $\frac{19}{4}$ 1808 med Barbara Albertine Ørsted, født i Rudkjøbing $\frac{20}{10}$ 1783, død i Kristiania $\frac{24}{5}$ 1865.

III A. *Barbara Albertine Hambro*, født i Bergen den $\frac{6}{10}$ 1839, død der den $\frac{18}{3}$ 1883, gift der D. K. den $\frac{11}{9}$ 1868 med:

Fabrikkeier, cand. polyt. Hendrik Sundt Ege, født i Arnevåg $\frac{30}{12}$ 1841, død i Bergen D. K. $\frac{12}{1}$ 1872. — To barn.

Han var medeier av Arne Fabriker.

Sønn av skibskaptein Jacob Rieck Ege, født i Bergen K. K. $\frac{29}{11}$ 1812, død der N. K. $\frac{11}{4}$ 1858, gift der K. K. $\frac{4}{9}$ 1839 med Karen Ameln Sundt, født i Bergen $\frac{9}{10}$ 1813, døpt M. K. $\frac{17}{10}$ s. å., død der K. K. $\frac{19}{4}$ 1850.

IV A. *Angelique Cathrine Ege*, født i Ytre Arne $\frac{25}{9}$ 1869, død på Vaksdal $\frac{14}{7}$ 1916 av kreft, begravet Bergen I. K., gift:

1) i Bergen $\frac{25}{10}$ 1891 med sin morbror, folkehøiskolebestyrer Hans Christian Ørsted Hambro, født i Bergen $\frac{10}{8}$ 1855, død i Kjøbenhavn $\frac{10}{8}$ 1901, begravet i Bergen. Om ham se senere. Ingen barn.

2) i Bergen N. K. $\frac{3}{8}$ 1902 med gårdbruker *Anders Vaksdal*, født på Vaksdal $\frac{24}{11}$ 1868. Han fikk sin utdannelse hos Christian Hambro på Garnæs folkehøiskole og reiste i sine yngre dager en del omkring som foredragsholder til gavn for avholdssaken og Indremisjonen. Han har i flere perioder vært medlem av Bruvik

herredstyre, hvor han satt i formannskapet. Likeledes har han i ca. 30 år sittet i ligningskommisjonen, hvis formann han er, samt vært regnskapsfører og ellers hatt en rekke tillitshverv i sin kommune. — 5 barn.

Sønn av gårdbruker Nils Andersen Vaksdal, født på Vaksdal $18/8$ 1840, død der $27/7$ 1930 av gulsot, gift der $28/11$ 1862 med Christiane Nilsdatter Kvittingen, født på Kvittingen i Samnanger $1/8$ 1842. Lever ennå (august 1932).

V A. *Christian Hambro Vaksdal*, gårdbruker, født på Vaksdal $15/7$ 1903 (ugift 1932).

V B. *Angelique Christiane Ege Vaksdal*, født på Vaksdal $14/8$ 1905, død der $9/10$ 1918 av lungebetendelse etter spanskesyken.

V C. *Gunvor Albertine Ege Vaksdal*, født på Vaksdal $16/1$ 1907 (ugift 1932).

V D. *Karen Alvhild Ege Vaksdal*, født på Vaksdal $1/11$ 1909 (ugift 1932).

V E. *Nancy Marie Ege Vaksdal*, født på Vaksdal $21/10$ 1912 (ugift 1932).

IV B. *Karen Ameln Ege*, født i Ytre Arne $28/10$ 1870, død i Bergen $9/8$ 1896, ugift.

III B. *Johanne Marie Hambro*, født i Bergen $18/8$ 1841, død i Sorrent $22/8$ 1878 av difteri. Ifølge Bergens D. K. utflytningsprotokoll flyttet hun i 1853 til Hammer prestegjeld, gift i Bergen $6/7$ 1867 med rådmann Nils Alstrup Dahl, født i Bergen $21/8$ 1840, død der $29/1$ 1904 av debilitas nevrosa.

Efter først å ha gått på skole i Bergen, flyttet han med sine foreldre til Indviken, hvor faren var blitt utnevnt til sogneprest. Her leste han privat til eksamen artium, som han tok i 1857

med laud. I juni 1861 tok han juridisk embedseksamen, likeledes med laud, hvorefter han i 1862 blev kopist og 1867 kgl. fullmektig i Kirkedepartementet. Sykelighet — neurastheni — tvang ham snart til å søke avskjed; men efter å være kommet sig noget, blev han i 1872 utnevnt til fogd i Lofoten og Vesterålen. Han fikk så i 1876 på grunn av sykelighet to års tjenestefrihet, hvorpå han tilbragte vintrene 1876—1877 og 1877—1878 i Italia uten å bedres nevneverdig, hvorfor han i 1878 søkte og fikk avskjed fra sitt embede med vartpenger. Den ²⁰/₁₁ 1880 blev han utnevnt til 1ste rådmann i Bergen, i hvilken stilling han blev til 1884, da han atter den ²²/₁₂ d. å. erholdt avskjed med pensjon på grunn av sykelighet. Pensjonen frasa han sig dog, da hans formuesforhold var så gode at han ikke trengte den. I 1885 flyttet han for sine barns studiers skyld til Kristiania, hvor han blev boende til 1898, da han vendte tilbake til fødebyen, hvor han så blev boende til sin død ²⁰/₁ 1904.

Dahl var en rikt utstyrt personlighet med sterke religiøse interesser og vilde utvilsomt, hvis hans svake helbred ikke hadde hindret ham, ha forstått å gjøre sig gjeldende i vårt offentlige liv. Der foreligger fra hans hånd en del skrifter av religiøst og politisk innhold. (7 barn.)

Kilder: I. B. Halvorsen: Norsk forfatterleksikon II, 114 og Norsk biografisk leksikon III, 231.

Sønn av sogneprest til Håbøl Henning Frimann Dahl, født i Bergen ²¹/₁₂ 1813, død i Kristiania ¹/₇ 1897, gift i Bergen ¹/₁₁ 1838 med Margrethe

Albertine Henrikke Mohn, født i Bergen ^{17/9} 1816, død i Lærdal ^{18/4} 1865.

IV A. *Karl Frimann Dahl*, høiesterettsdommer, født i V. Aker ^{19/9} 1868.

Han blev student fra Hambros skole i Bergen 1885 og tok i 1888 juridisk embeds-eksamen med laud til begge eksamener. I 1889 blev han overrettssaksfører i Kristiania og 1892 magistratsekretær i Bergen, hvor han en tid under borgermester Arcanders fravær i offentlig hverv var konstituert som borgermester. I 1902 blev han redaktør av «Bergens Tidende» og praktiserte dessuten fra 1903 som saksfører i Bergen. Fra 1905—1907 var han medlem av Bergens formannskap og satt senere i en årrekke i bystyret. Han blev 1908 assessor i Bergens byrett og 1916 — ikke som det feilaktig står i Norsk biografisk leksikon 1918 — formann i Bergens husleienevnd. Samme år blev han også formann i den skjønnskommisjon som bl. a. avholdt ekspropriasjon og avgav takst over brandstrøket i Bergen. I 1918 blev han ekstraordinær assessor i høiesterett og endelig i 1921 assessor i samme rett, en stilling han fremdeles innehar. Den ^{6/12} 1918 blev der nedsatt en arbeidskommisjon til utredning av spørsmålene om arbeidernes andel i bedriftenes ledelse og utbytte, og i 1919 blev han dennes formann og dessuten høsten samme år formann i den av Socialdepartementet nedsatte socialiseringskomité. Dahl har stiftet Bergensavdelingen av Norsk forening for socialt arbeide, hvis

første formann han var. Etter å være flyttet til hovedstaden, var han i 1922 og 1923 formann i hovedforeningen. Siden 1929 er han medlem av Oslo bystyre, valgt av Arbeiderpartiet.

Dahl er sterkt interessert for sociale og politiske spørsmål og har deltatt aktivt i Arbeiderpartiets valgarbeide.

Kilder: Norsk biografisk leksikon III, 224.

Han blev gift i Kristiania den ¹⁰/₁₀ 1892 med Marie Anette Helene Dahl, født i Kristiania ¹¹/₃ 1870. De har 4 barn.

Datter av vognmann Iver Halvorsen Dahl, født på Ringerike ⁹/₁₀ 1823, død i Kristiania ²³/₉ 1893 av lungebetendelse, gift i Kristiania ²¹/₅ 1860 med Pauline Andersen, født i Kristiania ²²/₁₁ 1832, død der ⁵/₆ 1908 av lungebetendelse.

V A. *Helge Frimann Dahl*, læge, født i Bergen ²²/₇ 1893.

Han blev student i 1911 og tok medisinsk embedseksamen 1918 med haud. Fra 1919—1922 praktiserte han som læge på Vestfossen, derefter gjorde han fra 1923—1924 kandidattjeneste på Rikshospitalet og var så fra 1924—1926 reservelæge ved Troms fylkes-sykehus, hvorpå han foretok en reise til Tyskland i studieøiemed. Ved sin hjemkomst blev han i 1927 konstituert som overlæge ved Haugesunds sykehus. 1928—1931 var han reservelæge ved Bergens kvinneklinikk og praktiserer nu som kvinnelæge i Bergen.

Han blev gift i Kristiania $22/8$ 1919 med Edit Victoria Blomskjöld, født i Stockholm den $16/10$ 1882. Et barn, en adoptivdatter.

Datter av forretningsmann i Stockholm Johan Blomskjöld, født der $22/8$ 1847, død der $12/10$ 1912 av kreft, gift der $28/7$ 1872 med Johanna Charlotte Gustafsson, født i Stockholm $9/10$ 1849, død der $25/11$ 1913 av sukkersyke.

VIA. *Edit Frimann Dahl*, født i Bergen $1/1$ 1929.

V B. *Eyolf Alstrup Dahl*, læge, født i Bergen $12/6$ 1900.

Han blev student 1920 og tok medisinsk embedseksamen med laud 1927.

Han var derefter et år praktiserende læge på Skreia, hvorefter han fra 1928—1930 gjorde kandidat tjeneste ved Haukelands sykehus i Bergen og blev derpå reservelæge ved Lungegårdens tuberkulosehospital samme sted.

Han blev gift i Oslo den $2/1$ 1927 med Else Nandrup, født i Kristiania $20/8$ 1901. De har to barn.

Datter av redaksjonssekretær Oscar Frithjof Nandrup, født i V. Aker $7/8$ 1875, død i Kristiania $7/11$ 1908, gift der $24/6$ 1898 med Henriette Larsen, født der $30/9$ 1877.

VIA. *Eyolf Dahl*, født i Oslo $10/8$ 1928.
VIB. *Karl Nandrup Dahl*, født i Bergen $1/10$ 1931.

V C. *Eva Frimann Dahl*, født i Bergen $27/12$ 1906, død der $1/12$ 1909 av difteri.

V D. *Karl Frimann Dahl*, stud. jur., født i Bergen $\frac{3}{3}$ 1911.

Han blev student 1930 og studerer nu jus.

IV B. *Nils Dahl*, født i V. Aker oktober 1869, døde samme natt.

IV C. *Margrethe Cathrine Dahl*, født i V. Aker $\frac{22}{10}$ 1870, død i Bergen under et feriebesøk $\frac{24}{7}$ 1919 av tarmslyng.

Hun var en del år bestyrerinne av misjons-hjemmet i Kristiania og blev senere bestyrerinne av Fagerborg menighets gamle-hjem samme sted.

IV D. *Angelique Cathrine Dahl*, født i V. Aker $\frac{9}{11}$ 1871, død i Sogndal i Sogn $\frac{15}{4}$ 1915 av bukhinnebetendelse.

Hun blev gift i Bergen $\frac{30}{12}$ 1899 med folkehøiskolebestyrer Olav Hauge, født i Lærdal $\frac{1}{11}$ 1864, død i Sogndal i Sogn $\frac{29}{3}$ 1926 av en nyresykdom.

Han blev student 1886 og tok teologisk embedseksamen 1892, hvorpå han blev ansatt som lærer og senere som bestyrer av Sogndals folkehøiskole i Sogn. — 7 barn.

Sønn av gårdbruker Jens Hauge, født i Lærdal $\frac{22}{6}$ 1817, død der $\frac{30}{4}$ 1902 av for-snevring i spiserøret, gift der $\frac{18}{11}$ 1856 med Ingebjørg Raa, født der $\frac{4}{6}$ 1839. Lever ennu 1932.

V A. *Ragnhild Hauge*, folkeskolelærerinne, født i Sogndal $\frac{19}{7}$ 1901.

Hun tok artium 1921 og derefter eksamen ved Oslo lærerskole. Hun er for tiden vikarierende folkeskole-lærerinne i Oslo.

V B. Reidar Hauge, prest, født i Sogndal den 15/8 1903.

Han blev student 1921 og tok teologisk embedseksamen 1926, laud med innstilling. Samme år tok han praktisk teologisk eksamen. Året efter, 1927, bestyrte han ledige presteembeder i Bjørgvin bispedømme. 1928—1930 studerte han ved tyske universiteter og blev derefter ansatt som lærer ved misjonsskolen i Stavanger.

Han blev gift i Oslo den 27/8 1931 med Anne Sofie Hegna, født i Kristiania 20/8 1902.

Datter av folkeskolelærer Nils Hegna, født i Flå 12/11 1865, gift i Råde 20/12 1900 med Anne Marie Berg, født i Råde 18/4 1881.

V C. Astrid Hauge, sykepleierske, født i Sogndal i Sogn 20/6 1904.

Hun er utdannet ved Lovisenberg sykehus i Oslo og ved Rikshospitalet. Hun har senere opholdt sig ved tyske sykehus i studieøiemed og bor nu i Kristiansand S. som privat pleierske.

V D. Ingebjørg Hauge, sykepleierske, født i Sogndal 24/10 1905.

Hun tok artium 1925 og utdannet sig derefter som sykepleierske ved Lovisenberg sykehus og Rikshospitalet, hvorefter hun sammen med ovennevnte søster opholdt sig ved tyske sykehus i studieøiemed. Hun bor nu som privat pleierske i Kristiansand S.

VE. Henrik Mohn Hauge, cand. teol., født i Sogndal i Sogn $1^3/8$ 1909.

Han blev student 1927 og tok teologisk embedseksamen med laud 1931.

VF. Johanne Marie Hauge, stud. med., født i Sogndal i Sogn $1^6/4$ 1910.

Hun blev student i 1930 og studerer nu medisin.

VG. Harald Hauge, stud. med., født i Sogndal i Sogn $1^6/12$ 1913.

Han blev student i 1931 og studerer nu medisin.

IVE. Johanne Marie Dahl, kontordame, født i Hadsel i Vesterålen $3/4$ 1873.

Hun er nu ansatt i brandassuranseselskapet Vesta i Bergen.

IVF. Theodor Dahl, prest, født i Hadsel i Vesterålen $9/11$ 1874.

Han blev student 1892, tok teologisk embedseksamen 1898 og practicum 1899. Han var så diakon fra 1899—1901, hvilket år han blev personell kapellan ved Nykirken i Bergen. I 1905 blev han forstander for diakonhjemmet i Kristiania og forblev i denne stilling til han i 1913 blev residerende kapellan i Sigdal. Derfra kom han som res. kapellan til Nykirken i Bergen i 1919 og blev i 1925 utnevnt til sogneprest ved Johanneskirken samme sted.

Han blev gift i Kristiania $21/10$ 1907 med Sigrid Aars, født i Kristiania $22/4$ 1870. 2 barn.

Datter av skolebestyrer Jacob Jonathan Aars, født i Kristiania $12/7$ 1837, død der

22/9 1908 av leverkreft, gift der **12/7** 1866 med Anna Ernesta Birch-Reichenwald, født i Kristiania **21/12** 1839, død der **24/11** 1919 av alderdomssvakhet.

V A. *Anna Aars Dahl*, født i V. Aker **24/1** 1909.

Hun blev student fra Bergens katedralskole med præceteris i 1929. Fra høsten 1930 var hun et halvt år volontør ved Bergens offentlige bibliotek, hvorpå hun vikarierte nogen måneder som assistent. Hun reiste så til England, hvor hun nu er elev av bibliotekskolen ved Londons universitet.

V B. *Nils Alstrup Dahl*, stud. teol., født i V. Aker **25/6** 1911.

Han tok artium 1929 og studerer nu teologi.

IV G. *Astrid Dahl*, født i Bergen **17/6** 1877, død der **25/11** 1877.

III C. *Edvard Isach Hambro*, født i Bergen **21/1** 1843, død der **7/9** 1843.

III D. *Angelique Cathrine Hambro*, født i Bergen **4/4** 1844, død der efter lang tids sykkelighet **5/3** 1932.

Hun blev gift i Bergen **6/6** 1873 med forvalter Albert Sophus Stabell Schanche, født i Bergen **11/4** 1847, død der **18/11** 1902.

Han fikk sin utdanning ved marineskolen i Brest i Frankrike og fór derefter som styrmann med seilskiber fra Bergen, inntil han i 1870 eller 1871 blev ansatt som styrmann i Det Bergenske Dampskibsselskab I 1878 opgav han sjøen og flyttet til Karmøy, hvor han blev magasinforvalter ved Vigsnes kobberverk, en stilling han innehadde til verket blev nedlagt i 1890. Så vendte han tilbake til Bergen,

hvor han drev en kullhandel, inntil han i 1892 blev forvalter ved Bergens kommunale folkekjøkken. I denne stilling døde han ¹⁸/₁₁ 1902. 10 barn.

Sønn av kjøbmann i Bergen og fransk vicekonsul Johan Garmann Schanche, født i Bergen N. K. ⁷/₁₃ 1811, død der ¹⁸/₄ 1866, gift der ¹⁹/₉ 1843 med Anna Kristine Abigael Stabell, født på Dolmø, Hitra ¹/₁₀ 1819, død i Finnland ²⁹/₁₁ 1895.

IVA. *Johan Garmann Schanche*, født i Bergen ²⁷/₃ 1874, død der ²³/₄ 1874. Tvilling.

IVB. *Carl Hambro Schanche*, født i Bergen ²⁷/₃ 1874, død der ²⁴/₄ 1874. Tvilling.

IVC. *Johan Garmann Schanche*, agent, født i Bergen ²⁴/₁₁ 1875.

Han reiste efter å ha gjennomgått middelskolen en del år til sjøs og tok i 1895 styrmannseksamen; men efter nogen års forløp opgav han sjøen og fikk ansettelse hos firmaet Hagelien & Hansen i Bergen. I 1908 reiste han til Kristiania, og kom til Abr. F. Kittel, hvor han blev til firmaets ophør i 1911. Så blev han i 1912 agent for I. E. Mowinckel A/S, Bergen, og representerte firmaet i Kristiania, inntil det i 1922 blev anmeldt som eget aktieselskap i hovedstaden. Han trådte da i det nye selskap Schee, Aas & Mowinckels tjeneste, hvor han fremdeles er.

Han blev gift i Bergen ¹⁸/₉ 1909, borgerlig viet med:

Elisabeth Magrete Haaland, født på Laksevåg ved Bergen ²⁷/₇ 1885. 6 barn.

Datter av skibskaptein Wilhelm Haaland, født på Tysnesøen den ¹⁸/₃ 1855, død i Kri-

stiania ²¹/₇ 1918, gift på Laksevåg ved Bergen ⁴/₁₁ 1882 med Ingeborg Johannesen, født i Bergen ²⁹/₈ 1866, død i Kristiania ¹⁷/₁₀ 1923.

V A. *Angelique Cathrine Schanche*, født i Kristiania ¹⁹/₂ 1911.

Hun tok artium ved Oslo katedral-skole 1929 engelsklinjen. Derpå oppholdt hun sig et år i London og gjennomgikk etter sin hjemkomst handelsgymnasiets etårige kursus for damer, hvor hun julen 1931 tok eksamen.

V B. *Anna Abigael Schanche*, barnepleierske, født i Kristiania ²⁵/₈ 1912.

Hun er utdannet som barnepleierske og virker som sådan i Oslo.

V C. *Ingeborg Schanche*, født i Kristiania ²⁹/₈ 1914.

V D. *Johan Garmann Schanche*, født i Kristiania ²⁵/₁₂ 1915, død der ²²/₁₂ 1916.

V E. *Wenche Magrethe Schanche*, født i Kristiania ²⁹/₁ 1918.

V F. *Børre Schanche*, født i Kristiania ¹⁶/₁₁ 1923, død der ⁶/₈ 1925.

IV D. *Albert Sophus Stabell Schanche*, født i Bergen ²⁵/₁ 1877, død der ¹⁴/₇ 1877.

IV E. *Angelique Cathrine Schanche*, født i Bergen ¹/₄ 1878, død der ²²/₁ 1905.

IV F. *Carl Hambro Schanche*, født på Vigsnes ¹⁵/₄ 1879, død i Bergen ¹/₂ 1905.

IV G. *Albert Sophus Stabell Schanche*, født på Vigsnes ⁷/₄ 1880, død der ¹⁷/₇ 1880.

IV H. *Albert Sophus Stabell Schanche*, skibsreder født på Vigsnes ¹⁹/₁₁ 1882.

Han kom i 1898 efter å ha gjennomgått Hambros skole inn på Tanks handelsskole

og reiste derefter til Bilbao, hvor han i fire år var ansatt ved det norske konsulat som sekretær. Han kom så til skibsmegler- og trelastfirmaet J. C. Lindstrøm i Barcelona, hvor han blev til han i 1913 vendte hjem til Bergen og begynte i skibsrederfirmaet «Jacob Kjøde, A/S», hvor han siden 1925 har vært kompanion. Han er dessuten direktør i «Norsk-Argentinsk Handelscompagni» med hovedkontor i Buenos Aires og filialer i Oslo og Bergen. Schanche har ikke tatt aktiv del i politikk eller det offentlige liv forøvrig, men har utelukkende ofret sig for sin forretning, for hvilken han foretar tallrike reiser i Europa og Amerika. Han blev i 1931 R. I. K. O.

Gift i Bergen $16/1$ 1909 med Constance Nielsen, født i Bergen $11/11$ 1882. To barn.

Datter av farvehandler Nikolai Martin Nielsen, født i Bergen $4/6$ 1856, død der $16/10$ 1929, gift der $9/5$ 1880 med Marie Birkhaug, født i Bergen $8/2$ 1858.

VA. *Albert Sophus Stabell Schanche*, født i Bergen $8/11$ 1909 under et besøk moren avla i hjemlandet. Etter endt skolegang har han vært $2\frac{1}{2}$ år i Argentina for å sette sig inn i farens forretninger der. For tiden er han i London på et skibsmeglerkontor.

VB. *Peik Eyolf Schanche*, født i Bergen $20/12$ 1917.

IVJ. *Eilif Schanche*, født på Vigsnes $4/2$ 1884, død der $11/11$ 1884.

IVK. *Anna Abigael Kristine Schanche*, født på Vigsnes $21/8$ 1885, død i Buenos Aires

1³/₄ 1912 av tyfus. Hun tok artium 1905 ved Hambros skole på latinlinjen, gjennomgikk siden et lærerinnekursus, og var privatlærerinne i Kristiania, inntil hun våren 1911 reiste som guvernante til Buenos Aires.

III E. *Georgine (Gine) Jacobine Hambro*, lærerinne, født i Bergen 5/11 1845, død der 9/1 1923.

Hun virket i mange år som lærerinne ved Hambros skole i Bergen.

III F. *Edvard Isak Hambro*, skolebestyrer, født i Bergen 7/7 1847, død der 29/8 1909.

Han blev i 1863 student med laud, dimittert fra Bergens katedralskole og studerte først teologi, men gikk snart over til filologien. 1866–1867 opholdt han sig i Kjøbenhavn, hvor han særlig hørte professor Madvigs forelesninger. I desember 1869 tok han filologisk embeds-eksamen med laud, hvorpå han som stipendiat reiste til Tyskland for å studere hebraisk og arabisk, med tanke på å bli knyttet til vårt universitet. Hans interesse for de semittiske sprog kan føres tilbake til guttedagene, da han ofte bodde hos sin farfar, der moret sig med å under- vise den interesserte og lærenemme gutt i hebraisk. Ved et gavebrev datert 20/8 1863 testamenterte bestefaren ham 1000 spd. Denne gave like efterat han var blitt student, tyder kanskje på at den gamle har villet opmuntre ham til å kaste sig over studiet av de semittiske sprog.

Det blev imidlertid ikke som universitetslærer Hambro skulde finne sin livsgjerning. I 1871 blev han nemlig ansatt som lærer ved Tanks skole i Bergen og dermed for alltid knyttet til sin fødeby. Som lærer underviste han i latin og gresk samt tysk og historie.

I 1879 opprettet han sin egen skole, den senere landskjente «Hambros Skole» i Bergen, som han selv personlig ledet like til sin død ²⁹/₈ 1909.

Foruten for sin skolegjerning var Hambro sterkt interessert for alt hvad der var oppe i tiden. Han var en forkjemper for kvinnesaken og den moderne pikeskole. I 1876 var han en av de ledende ved gjenreisningen av Den nationale Scene, og i 1880 deltok han i arbeidet for å skaffe Bergen en konservativ avis, Aftenbladet. Han satt i Bergens bystyre fra 1902—1904.

I årenes løp holdt han en rekke foredrag både i byen og på landsbygden, likesom der fra hans hånd foreligger tallrike avisartikler, særlig omhandlende etiske, pedagogiske og nasjonaløkonomiske spørsmål.

Kilde: Norsk biografisk leksikon V 304.

Han blev gift i Bergen ¹⁴/₈ 1880 med Nicoline Christine (Nico) Harbitz, født i Bergen ¹/₁ 1861, død der ⁹/₈ 1926. 4 barn.

Fru Nico Hambro kom gjennom hele sitt liv til å innta en fremskutt plass blandt kvinnesakens forkjempere. Hun var i 1885 med å stifte Bergens kvinnesaksforening, enn videre var hun medlem av byens sedelighetsforenings styre, hvor hennes mann i en årrekke var for mann. Hun deltok i forberedelsene til opprettelsen av Norske Kvinners Nationalråd, hvor hun i 1916 enstemmig blev valgt til formann. I 1899 var hun en av Norges delegerte i London ved den første internasjonale kongress til bekjempelse av den hvite slavehandel. I 13 år var hun formann i Foreningen for trengende syerskers landophold. Hun har vært medlem av Bergens bystyre, av folkeskolens skolekjøkken samt av byens fengselstilsyn.

Kilde: Norsk biografisk leksikon V 308.

Hun var datter av malermester Niels Andreas Harbitz, født i Bergen ¹⁴/₁₁ 1824, døpt i N. K. ²⁸/₁₁ s. å., død der ³⁰/₈ 1885 i 11. rode nr. 101, gift i Haus ³⁰/₈ 1851 med Elisabeth Christine Harbitz, født i Haus ³/₁₁ 1821, døpt ⁵/₁₁ s. å., død på Hop ²³/₁₀ 1892.

IVA. *Elise Hambro*, rektor, født i Bergen ²⁷/₈ 1881.

Hun gikk først på N. Pihls pikeskole inntil hun i 1895 kom inn på farens skole, hvorfra hun blev student med laud i 1899. Ved valg av studium falt det henne helt naturlig å ta sikte på skolegjerningen, og i 1906 tok hun filologisk embedseksamen, likeledes med laud. I 1907 fikk hun så ansettelse ved Hambros skole, hvor hun ved farens død i 1909 blev bestyrer. Da skolen efter den store brand i 1916 blev nedlagt, kom hun til Kristiania, hvor hun 1917—1921 var lektor ved Hegdehaugens skole. Hun blev så bestyrer av N. Pihls skole i Bergen, hvor hun fremdeles er. Siden 1926 har hun som den første og hittil eneste norske kvinne titel av rektor.

I sin studentertid var frøken Hambro medlem av styret i filologisk forening. Hun har deltatt i en rekke studentermøter, således på Setnesmoen 1899, i Leckø 1901 og Sorø 1903. Hun har vært viceformann i Bergens pedagogiske forening, norsk komitémedlem i Kvinnenes verdensforbund 1919—1922, bestyrelsesmedlem i Kvinnelige akademikers landsforbund fra dettes stiftelse. Formann i Bergens kvinneråd; medlem av styret i Høirekvinnens klubb i

Bergen, samt medlem av den parlamentariske skolekommisjon. Hun har foretatt studiereiser til England 1907, Belgia og Frankrike 1909 og 1914, til Sverige og Danmark 1917. Som norsk delegert møtte hun 1921 i Wien ved Kvinnenes internasjonale ligas kongress, i 1922 i Haag og 1923 i Augustenborg til Kvinnenes verdensforbunds styremøte. Hun har vært den første leder av Norske kvinners nasjonalråds sociale kurser, et arbeide hun selv sier har interessert henne meget.

Hun har skrevet en engelsk artikkel om kvinnelige studenters forhold i Norge og ellers en del bokanmeldelser, foredrag etc.

Kilde: Studentene fra 1899.

IV B. Carl Joachim Hambro, politiker og presse-mann, født i Bergen $\frac{5}{1}$ 1885.

Efter i 1902 å være blitt student fra Hambros skole, begynte han å studere filologi, samtidig som han tok flittig del i studenterlivet, hvor han som redaktør av samfundsavisen la sin journalistiske begavelse for dagen. Som medlem av og formann i flere av Studentersamfundets bestyrelser blev han tidlig en kjent skikkelse i studenterverdenen. Foruten i Studentersamfundet har han også vært formann i Filologisk forening og i den Konservative studenterforening. Ved innsamlingen av Universitetets jubileumsfond var han generalsekretær, likesom han har vært medlem av arbeidskomiteen for studenterhjemmet på Blinderen. I dettes styre har han senere sittet. 1907 tok han filologisk

embedseksamen med laud, hvorpå han inntil 1912 virket som lærer i Kristiania. Fra 1913—1923 var han medlem av og til sist formann i hovedstadens skolestyre. Allerede 1903 blev han knyttet til Morgenbladet, først vesentlig som litteraturanmelder, men fra 1913 som bladets chefredaktør, en stilling han innehadde til 1919, da han midlertidig og i 1920 endelig fratrådte. Senere har han vært medlem av bladets styre og redaktør for dets litteraturavdeling. I 1910 blev han sekretær i Nordmannsforbundet, hvor han har nedlagt et betydelig arbeide, først i denne stilling, senere som styremedlem, viceformann og formann. Han har i årenes løp dessuten funnet tid til å utgi og oversette en rekke bøker og har skrevet tallrike avisartikler, særlig bokanmeldelser. Ved dannelsen av Det nye teater spilte han en fremtredende rolle og blev fra første stund medlem av dets styre.

Sin største og betydeligste gjerning har dog Hambro øvet som politiker. Det var i 1918 han første gang valgtes til stortingsmann for Kristiania fra Uranienborg krets, og senere har han i alle år representert hovedstaden. I tingperioden 1919—1921 var han medlem av universitets- og fagskolekomiteen, fra 1922 av utenriks- og konstitusjonskomiteen, hvis formann han har vært fra 1925 med undtagelse av en kort avbrytelse i 1928. Han blev i siste del av sesjonen 1926 midlertidig valgt til Stortingets første president og har

senere stadig vært gjenvalgt. 1923—1924 deltok han i de norsk-danske forhandlinger om Grønland og i 1929 om arkiv-saken. Fra 1926 har han vært opnevnt som norsk delegert ved de årlige Folkeforbunds-samlinger i Genf, hvor han har vært formann i 5. komité. Samtidig blev han valgt til formann i høires centralstyre og til partiets parlamentariske fører. I disse meget krevende stillinger har han utført et imponerende arbeide; men han er også en mann med en enestående arbeidskraft, kunnskapsrik som få og ved siden derav i besiddelse av en sjelden slagferdighet og blendende veltalenhet.

Kilde: Norsk biografisk leksikon V 301.

Han blev gift i Bergen $4/7$ 1910 med Gudrun Grieg, født i Volda, Sunnmør $25/8$ 1881.

Hun blev student 1903 og studerte 1906—1907 sprog og litteratur i Oxford. 5 barn.

Datter av sogneprest til Mariakirken i Bergen Johan Wilhelm Cato Grieg, født i Bergen $7/12$ 1851, død i Kristiania $22/7$ 1919, begravet i Bergen M. K., gift i Bergen D. K. $6/8$ 1879 med Anna Eveline Johanne Bjørset, født der $25/12$ 1859, død der $29/8$ 1899.

V A. *Edvard Isak Hambro*, stud. jur., født i Kristiania $22/8$ 1911. Tvilling.

Student fra Vestheim skole 1929.

V B. *Wilhelm Cato Grieg Hambro*, bank-assistent, født i Kristiania $22/8$ 1911. Tvilling.

Student fra Vestheim skole 1929 og har senere på en kort avbrytelse nær, hvor han var ansatt i Den norske

Creditbank, arbeidet i Hambros Bank ltd., London.

V C. *Carl Joachim Hambro*, stud. filol., født i Kristiania $7/8$ 1914.

Han blev student 1932.

V D. *Johan Randulf Bull Hambro*, født i Kristiania $24/10$ 1915.

V E. *Anna Evelyn Hambro*, født i Kristiania $14/11$ 1918.

IV C. *Astrid Hambro*, født i Bergen $9/9$ 1887.

Hun blev gift i Bergen D. K. $13/11$ 1915 med gårdbruker Axel Rosenkrantz Undall, født på gården Valen søndre (Sør-Valen) i Eid sogn i Fjellberg herred $3/3$ 1891.

Han eier og driver sin fedrenegård. 4 barn.

Sønn av ingeniør og fabrikkier Jens Fredrik Undall, født på Valen $1/9$ 1848, død der $28/4$ 1915, gift i Eid $26/12$ 1875 med Petra Eline Brown, født i Bergen $4/12$ 1856.

V A. *Jens Fredrik Undall*, født på Valen $6/10$ 1916.

V B. *Edvard Isak Hambro Undall*, født på Valen $6/3$ 1919.

V C. *Petra Elisa Undall*, født på Valen $10/3$ 1921.

V D. *Axel Hambro Undall*, født på Valen $1/4$ 1931.

IV D. *Angelique Cathrine Hambro*, læge, født i Bergen $17/2$ 1890.

Hun blev student 1910 og tok medisinsk embedseksamen med laud 1917. Senere har hun tjenestgjort ved en rekke sykehus. I 1924 studerte hun ved Davos i Sveits, hvorefter hun nedsatte sig som praktiserende læge — lungespesialist — i

Ålesund. I 1929 flyttet hun til Bergen, hvor hun nu virker.

III G. *Caroline Amalie Hambro*, født i Bergen D. K. $^{20}/_7$ 1849, død på Damsgård ved Bergen $^{10}/_8$ 1901 av lungebetendelse. Gift i Bergen D. K. $^{16}/_5$ 1871 med: Kjøbmann Johan Henrik Hammer, født i Bergen $^{12}/_{12}$ 1843, døpt N. K. $^{21}/_1$ 1844, død på Damsgård $^{25}/_4$ 1905 av lungebetendelse.

Hammer skal som ung ha gjennomgått en handelsskole og derefter opholdt sig nogen år i Bremen. Efter sin hjemkomst til Bergen fikk han ansettelse hos Herman D. Janson & Søn. Ved opprettelsen av Bergens tobakksfabrikk blev han kontorchef der og innehadde denne stilling i mange år, inntil han begynte en manufakturforretning på Strandgaten, som han senere drev. 9 barn.

Sønn av gullsmedmester Lauritz Hammer, født i Bergen N. K. $^9/_8$ 1812, død der $^{16}/_2$ 1874, gift der N. K. $^9/_6$ 1841 med Helene Olave Olsen, født i Kristiansand S. $^{27}/_{10}$ 1810, død i Bergen $^{22}/_2$ 1880.

IV A. *Harald Hammer*, forretningsmann, født i Bergen D. K. $^1/_6$ 1872, død i Tigre, Argentina $^4/_3$ 1922 ved et ulykkestilfelle.

Han gjennomgikk Hambros Skole og kom så til firmaet Fleischer & Co. i Bergen. Senere reiste han til Hamburg, hvor han opholdt sig nogen år. Kom så hjem igjen og begynte en agenturforretning i Bergen. Reiste atter ut og skal en tid ha opholdt sig i Konstantinopel. Senere drog han til Argentina, hvor han i en del år var ansatt hos et tysk ingeniørfirma og tjente godt. Under verdenskrigen mistet han sin stilling og stod til slutt næsten på

bar bakke. Dette i forbindelse med konens død virket sterkt deprimerende på ham, så døden visstnok kom som en befrier.

Han blev gift i Buenos Aires den $7/7$ 1900 med:

Ana Michaela Anderson, født i Buenos Aires $28/7$ 1881, død der $28/8$ 1918 av tyfus. 9 barn, som kaller sig Hammers.

Datter av gårdbruker Pedro Anderson, født i Kristiania, død i Buenos Aires $5/7$ 1894, gift der med Mathilde Jørgensen, født i Stokke ved Tønsberg, død i Buenos Aires $18/6$ 1897 efter en operasjon.

V A. *Ragnvald Hammers*, landmann, født i Buenos Aires $1/6$ 1901.

V B. *Mathilde Hammers*, født i Buenos Aires $27/5$ 1904.

Hun blev gift i Aparicio, provinsen Buenos Aires $8/4$ 1924 med:

Axel Rasmussen, født i M. Cascales $15/8$ 1900. 3 barn.

Sønn av gårdbruker i Tandil, provinsen Buenos Aires, Pedro Rasmussen, født i Ulstrup, Danmark, $11/8$ 1869. Gift i Tandil, Argentina $2/8$ 1895 med Maren Andersen, født i Torup, Danmark, $2/6$ 1874.

VIA. *Elena Rasmussen*, født i Aparicio $6/1$ 1925.

VIB. *Erling Rasmussen*, født i Aparicio $20/7$ 1927.

VIC. *Alfredo Rasmussen*, født i Aparicio $19/6$ 1931.

V C. *Carlos Hammers*, landmann, født i Buenos Aires $6/4$ 1906.

- V D. *Ricardo Hammers*, landmann, født i Buenos Aires ²⁹/₇ 1908.
- V E. *Alfredo Hammers*, landmann, født i Buenos Aires ⁹/₁ 1911.
- V F. *Rodolfo Hammers*, født i Buenos Aires ⁹/₈ 1912, død der ³/₁₀ 1912.
- V G. *Alberto Hammers*, landmann, født i Buenos Aires ¹⁹/₈ 1913.
- V H. *Micaela Hammers*, født i Buenos Aires ²⁸/₇ 1915.
- V I. *Amalia Hammers*, født i Buenos Aires ²⁵/₄ 1917.

IV B. *Angelique Cathrine Hammer*, født i Bergen ⁴/₆ 1873, død i Bath i England ⁶/₁ 1911 av en brystsykdom.

Hun reiste i 1894 til England, hvor hun var selskapsdame hos en miss Trench.

IV C. *Johan Hammer*, forretningsmann, gårdbruker, født i Bergen ⁴/₁ 1875.

Han gjennomgikk først middelskolen og senere den praktiske realklasse ved Hambros skole. Var derefter i 10 år på kontoret hos firmaet Gerdt Meyer i Bergen. Fra 1903—1910 var han disponent for smørfabrikken Flora i Bergen; men reiste da til Østlandet, hvor han 1911—1918 arbeidet som landmann først i Smålenene, senere i Jarlsberg og Røyken. Derfra flyttet han til Lillehammer, hvor han under firma Schanche & Co. drev en agenturforretning til 1927, da han vendte tilbake til Bergen. Han driver nu en gård på Ask.

Han blev gift i Bergen ⁶/₈ 1902 med Aagot Pedersen, født i Bergen ¹⁷/₁ 1877. 2 barn.

Datter av gjærfabrikant Henrik Bolstad Pedersen, født i Bergen $12/3$ 1845, død der $18/12$ 1915 av en leversykdom, gift der $2/6$ 1870 med Eugenie Julie Mohr, født i Bergen $18/7$ 1846, lever fremdeles i Bergen.

VA. *Johan Hammer*, født i Bergen $18/12$ 1903, død der $19/6$ 1905 av halsesyke.

VB. *Carl Hambro Hammer*, landmann, født i Bergen $6/4$ 1906.

Han tok i 1922 middelskoleeksamen på Lillehammer, gikk to år i gymnasiet, men reiste så til Danmark for å lære jordbruk. Han arbeider nu hos faren på Ask.

IVD. *Carl Hambro Hammer*, styrmann, født i Bergen $1/12$ 1875, død i Sidney (?) $17/12$ 1899 ved en drukningsulykke.

Han tok styrmanns- og skippereksamen i Bergen og var da han døde ansatt som 1ste styrmann i Chr. Michelsens rederi. I «Dødsfald i Norge 1899» i D. N. personalhist. tidsskrift sies han å være død i Sidney. Hans bror, Johan Hammer, oppgir at han døde i Mobile.

IVE. *Aagot Hammer*, sykepleierske, født i Bergen $26/12$ 1876. Antagelig død.

Hun reiste våren 1898 til England, hvor hun blev utdannet som sykepleierske ved dr. Bernardos institutt i Illford. Hun var i en årrekke knyttet til dette institutt, men skal senere ha vært bestyrerinne av et barnehjem. Ved farens død i 1925 blev hun forgjeves efterlyst av skifteretten, og hun formodes å være død under verdenskrigen.

IV F. Halfdan Hammer, revisjonschef, født i Bergen $\frac{1}{3}$ 1878.

Han gjennomgikk Hambros skole og kom derefter på kontoret hos firmaet Næss & Co., Bergen. I 1903 begynte han egen agenturforretning, samtidig som han beskjeftiget sig med privat revisjonsarbeide. $\frac{1}{1}$ 1912 blev han ansatt som revisor i Bergens Sparebank og $\frac{1}{7}$ 1926 som chef for bankens revisjon. Denne stilling innehar han fremdeles.

Han blev gift i Laksevåg ved Bergen den $\frac{16}{6}$ 1905 med Johanne Gunhilde Gørbitz Johnsen, født i Bergen $\frac{15}{10}$ 1878. Ingen barn.

Datter av bakermester Johan Gørbitz Johnsen, født i Bergen $\frac{13}{6}$ 1841, død på Damsgård ved Bergen $\frac{13}{6}$ 1923 av åreforkalkning, gift i Bergen $\frac{10}{1}$ 1865 med Gunhilde Frich, født i Bergen $\frac{8}{1}$ 1839, død på Damsgård $\frac{3}{1}$ 1923 av lungebetendelse.

IV G. Trygve Hammer, forretningsmann, født i Bergen $\frac{4}{13}$ 1879.

Efter endt skolegang kom han på kontoret hos skibsmegler Otto F. Hansen i Bergen. I 1905 reiste han til England, hvor han blev ansatt som representant for den norske avdeling i skibshandlerfirmaet Charles H. Huss ltd. i Cardiff. Her blev han til han i 1917 begynte egen forretning som skibshandler i Cardiff. På grunn av de dårlige tider måtte han i 1924 opgi sin forretning, hvorpå han kom tilbake til sitt gamle firma, hvor han fremdeles er.

Han blev gift i Bergen $^{13}/_{10}$ 1906 med Aagot Knudsen, født i Bergen $^{20}/_{8}$ 1882. 4 barn.

Datter av forhenværende kjøbmann i Bergen Mathias Knudsen, født i Skånevig i Sunnhordland $^{2}/_{9}$ 1856, gift i Bergen $^{21}/_{10}$ 1875 med Ragnhild Cecilie Engelsen, født i Bergen $^{16}/_{7}$ 1857.

V A. *Tryggve Hammer*, forretningsmann, født i Cardiff $^{16}/_{1}$ 1908.

Efter endt skolegang kom han på kontoret hos firmaet Hills Drydock i Cardiff og var der til firmaet nedla sin virksomhet i 1926, hvorefter han blev ansatt hos Charles H. Huss ltd. ved deres avdeling i London. Senere er han forflyttet til Cardiff.

Han blev gift i Cardiff $^{4}/_{8}$ 1929 med Margaret Winifred Hutton, født i Cardiff $^{21}/_{8}$ 1906. 1 barn.

Datter av byggmester George Hutton, født i Cardiff $^{2}/_{8}$ 1876, gift i Birmingham $^{18}/_{2}$ 1899 med Henrietta Thomas, født i Cardiff $^{20}/_{1}$ 1880.

VIA. *Robert Tryggve Hammer*, født i Cardiff $^{19}/_{10}$ 1930.

VB. *Ragnhild Hammer*, født i Cardiff den $^{29}/_{10}$ 1910, død der $^{10}/_{8}$ 1911.

VC. *Dagfinn Hammer*, født i Cardiff den $^{12}/_{10}$ 1914.

Han fikk efter endt skolegang ansettelse i en tobakksforretning for å utdannes som reisende.

VD. *Ragnhild Dorothy Hambro Hammer*, født i Cardiff $^{15}/_{2}$ 1920.

IV H. *Erling Hammer*, skibsmegler og skibsreder, født i Bergen $17/3$ 1882, død der $14/11$ 1928.

Efter å ha tatt middelskoleeksamen ved Hambros skole gikk han to år i gymnasiet, men fikk så plass på kontoret hos skibsmegler Johan Bollmann & Søn i Bergen, hvor han var i 12 år, til han i 1913 selv begynte som skibsmegler i fødebyen. Senere utvidet han sin forretning til også å omfatte skibsrederi.

Han blev gift i Sandvigens kirke i Bergen $7/12$ 1906 med Gudrun Grimnæs, født i Ålesund $8/11$ 1882. 1 barn.

Hun driver etter sin manns død en liten forretning med skårne smørbrød og hjemmebakte kaker.

Datter av sogneprest til Skedsmo, Ole Kristian Grimnæs, født i Grimnæs i Moland $24/12$ 1849, død i Sarpsborg $17/3$ 1932, begravet i Skedsmo $22/2$ s. å., gift i Brevik $22/12$ 1877 med Karen Berg, født på Tromsø $28/1$ 1858, død i Skedsmo $17/2$ 1919, begravet der $20/2$ s. å.

V A. *Frank Hammer*, handelsgymnasiast, født i Bergen $30/11$ 1913.

IV I. *Dagny Hammer*, født i Bergen $13/11$ 1897, død der $21/12$ 1902.

III H. *Georg Jacob Bull Hambro*, født i Bergen 1851, død der $9/1$ 1853. $1\frac{1}{4}$ år gammel.

III I. *Johanne Sophie Julie Hambro*, født i Hosanger $24/3$ 1854.

Hun var i mange år ansatt ved Bergens telegrafkontor.

III K. *Hans Christian Ørsted Hambro*, folkehøiskole-

Gerhardine Marie Hoff, født Hambro, og hennes far. (Efter daguerrotypi.)

bestyrer, født i Hosanger $^{10}/_6$ 1855, død i Kjøbenhavn $^{10}/_6$ 1901, begravet i Bergen.

Efter å ha studert skolevesen i Askov i Danmark og senere i Sverige og Amerika, grunnla han folkehøiskolen på Garnes ved Bergen, som han bestyrte til sin død.

Han blev gift i Bergen $^{25}/_{10}$ 1891 med sin ovennevnte søsterdatter, Angeli- que Cathrine Ege.

II C. Gerhardine Marie Hambro, født i Bergen D. K. $^{29}/_5$ 1815, døpt $^{25}/_6$ s. å., død i Kristiania $^{26}/_5$ 1859 av tyfus.

Hun blev døpt fra 12. rode nr. 5 a og hadde følgende faddere: Mad^{me} Roggen, Jfr. Cathrine Hansen, Johan Roggen, Danchert Danchertsen og løytnant Aarestrup.

Ved hennes begravelse den $^{30}/_5$ 1859 blev der sunget følgende hittil (1932) utrykte sang, som var skrevet av Henrik Ibsen. Den er ikke signert av dikteren; men hennes datter, frøken Hanne Hoff, fortalte at hun husket at den blev bestilt og at hennes fars adjutant var oppe hos Ibsen og hentet den. Hoffs har formodentlig kjent Ibsen fra Bergen, hvor de kan ha truffet ham hos familien Sontum, med hvem han hadde forbindelse under sitt opphold der. C. F. Sontum hørte til E. I. Ham-

bros omgangskrets, og blandt Hambros efterlatte verdipapirer var der en pantobligasjon på Sontum på 1200 spd. som var rentefri.

Sang ved Fru Gerhardine Marie Hoffs Grav

^{30/5} 1859.

Livshaven blomstred, rig gik Du derinde,
Saa rig som en Moder og Viv er at finde.
En Fremtid Du saa gjennom Haabets Skjær, —
En Grav, en Grav laa i Løn Dig nær.

Dødsenglen vinked, han bød Dig at følge;
Nu opad Du stævner paa Lyshavets Bølge;
Ei lindre Du kan Dine Kjæres Sorg, —
En Grav, en Grav blev Din Jordeborg.

Vaardagens Blomster, som dækker Din Kiste,
De rummer en Trøst for det Haab, som vil briste, —
De gjemmer et Livsfrø dybt under Muld:
Bag Grav, bag Grav straalér Morgenguld.

Klagende Sjæle, som skygges af Sorgen!
Bag Natsløret vinker Forjættelsens Morgen.
I Troen er Lægdøm for Savnets Saar:
Bag Grav, bag Grav er en Gjensynsbaar.

Hun blev gift i Bergen D. K. ^{30/1} 1837 med da-værende løytnant, senere generalmajor og kommandant i Trondhjem Nicolai Engelbrecht Hoff, født i Vinger ^{11/2} 1813, død i Trondhjem ^{7/7} 1903.

Han var kadett fra ^{1/2} 1826—^{16/10} 1833, da han utnevntes til sekondløytnant i Bergenske brigade med anciennitet fra ^{31/8} s. å. Han blev premierløytnant ved Tysnæske kompani ^{24/10} 1834 og Ousiske kompani ^{13/4} 1836, adjutant ved Bergenske korps ^{10/9} 1837, kaptein og divisjonschef under Sognske korps ^{26/7} 1844, chef for Strynske kompani ^{9/2} 1848 og

for Hardangerske kompani $10/4$ 1849. Fra $8/5$ 1850 til juni 1851 var han på en stipendiereise i utlandet. Han blev oberstløytnant og chef for Numedalske korps $25/4$ 1857 og chef for jegerkorpset $8/6$ 1858, oberst og chef for Trondhjemske infanteribrigade $2/6$ 1868 og endelig generalmajor $28/1$ 1880. Han fikk avskjed i nåde iflg. kgl. res. av $7/7$ 1890. 4 barn.

R. S. O. $4/7$ 1858, R. D. O. $31/1$ 1859, R. St. O. O. $2/9$ 1862, K^I. S. O. $21/7$ 1873 og K.^I St. O. O. $18/10$ 1877.

Kilde: C. J. Anker: «Biografiske data om 330 norske generalspersoner» s. 129.

Sønn av ingeniørmajor Hans Hoff, født i Fredrikshald $2/11$ 1788, døpt $18/11$ s. å., død i Bergen $20/11$ 1845, gift i Vinger $16/4$ 1812 med Bolette Sophia Engelhart, født på gården Vennersberg i Vinger 1790, hjemmedøpt $27/6$ s. å. og død i Kristiania $19/11$ 1875.

III A. *Edvard Hans Hoff*, generalløytnant og kommandant på Bergenhus, født i Bergen $11/4$ 1838.

Han blev student med laud fra Bergens katedralskole 1856 og optokes $1/1$ 1857 som kadett på krigsskolen, hvorfra han blev uteksaminert i juli 1860 som nr. 1 av sitt kull. Han utnevntes 25. s. m. til sekondløytnant i Bergenske infanteribrigade og tok i desember s. å. 2nen eksamen og våren 1862 juridisk embedseksamen med laud. Den $31/8$ 1861 blev han premierløytnant i brigaden og $22/11$ 1873 kaptein og kvartermester, $10/1$ 1877 kompanichef og $13/3$ 1888 oberstløytnant i arméen. I 1866 blev han lærer i militær rettspleie og 1868 dessuten i militær administrasjon ved krigsskolen. Den $2/8$ 1877 blev han ved kgl. resolusjon konstituert som byråchef i Armédepartementet, efterat han fra 1863 hadde vært knyttet til departementet, dels som ekstra-

skriver og dels for å utføre forskjellig arbeide. Ved kgl. resolusjon av $7/2$ og $16/2$ 1879 konstituertes han som ekspedisjonssekretær i samme departement, fra $1/9$ 1885 i arméavdelingen, alt med bibehold av sine militære embedsstillinger. Fra $1/9$ 1874 til $31/7$ 1877 var han dessuten konstituert brigadeauditør ved kavalleribrigaden, garnisonsauditør ved Akershus festning og juridisk konsulent ved ingeniørbrigaden. I september 1881 var han konstituert som generalauditør. Vinteren 1866—1867 var han sekretær i den kgl. kommisjon av $28/7$ 1866 til utarbeidelse av forslag til administrative bestemmelser m. v. foranlediget ved vernepliktsloven av 1866. Fra høsten 1869 til våren 1872 var han sekretær i en av Armédepartementet nedsatt kommisjon som skulde ta under revisjon administrasjonsreglementet for infanteriet av $2/2$ 1867. I den anledning studerte han med offentlig stipendium militæradministrasjon i Berlin og Kjøbenhavn i 1869. Fra høsten 1874 til våren 1875 var han medlem av og sekretær i den kgl. kommisjon av $6/6$ 1874 til revisjon av de for arméens underofficerklasser gjeldende lønningsbestemmelser. Ifølge kgl. res. av $6/2$ 1882 var han militært-juridisk medlem av en ved kgl. res. av $2/12$ 1880 nedsatt norsk-svensk tjenestereglements-kommisjon, der var i virksomhet til utgangen av 1884. I 1881 og 1882 var han medlem av Kristiania formannskap, og i Emil Stangs 1ste ministerium, 1889 til 1891, var han statsråd og chef for Forsvarsdepartementet. Han blev generalmajor og chef for Bergenske brigade 1895 og utnevntes 1905 til generalløitnant. Han tok avskjed i 1906.

K^l. St. O. O., Kr. med., R. P. Kr. O., K^l. S. O.

General Hoff har utgitt en rekke skrifter av juridisk-militært innhold og skrevet tallrike artikler i dagspressen samt på sine gamle dager noen erindringer: «Fra Bergen omkring 1850» og en håndbok i bridge.

Kilde: J. B. Halvorsen: «Norsk forfatterleksikon» II s. 690.

Han blev gift i Kristiania ¹¹/₇ 1866 med Elise Wessel, født i Kristiania ²⁷/₂ 1843, død i Bergen ⁴/₇ 1906. 6 barn.

Datter av megler i Kristiania Cornelius Johan Wessel, født på sorenskrivergården Bjørndalen i Solum ²⁸/₈ 1814, død i Porsgrunn ²⁸/₂ 1880 av slag, gift i Skien ²⁹/₉ 1838 med Johanne Benedikte Paludan, født i Drammen ⁵/₁₀ 1815, død i Porsgrunn ¹⁴/₁₂ 1903, av alderdomssvakhet.

IVA. *Nikolai Hoff*, oberst, født i Kristiania ²/₅ 1867.

Efter å være blitt student med laud i 1885 begynte han på krigsskolen, hvorfra han blev uteksaminert i 1888 og ¹⁸/₈ s. å. utnevntes han til sekondløytnant. ¹/₁ 1889 blev han premierløytnant, ¹/₁₀ 1899 kaptein, ¹/₇ 1911 major, ¹/₆ 1914 oberstløytnant og ¹/₁ 1918 oberst og chef for Telemarks infanteriregiment nr. 3.

I 1895 tok han juridisk embedseksamen med laud og blev 1896 ansatt i Forsvarsdepartementet, hvor han i 1911 utnevntes til ekspedisjonschef, en stilling han innehadde til 1914, da han blev utnevnt til stormaktens representant som generalinspektør i tyrkisk Armenien. Straks efter

hans ankomst dit brøt verdenskrigen ut og han kom derfor ikke til å tiltre denne stilling.

Efter sin hjemkomst forpaktet han eiendommen Rud ved Labro av Drammens Elektrisitetsverk, og der har han senere bodd.

Den $18/3$ 1932 fikk han ved opnådd aldersgrense avskjed som oberst fra $3/6$ s. å.

K² D. O., Kongens jubileumsmedalje.

IV B. *Marie Hoff*, født i Kristiania $25/1$ 1869.

Hun blev gift i Kristiania $18/4$ 1893 med overrettssakfører Andreas Linnemann, født i Kjøbenhavn $10/10$ 1857, død der $22/4$ 1922 av hjerneblødning.

Efter å være blitt student 1875 tok han 1882 juridisk embedseksamen med haud, og blev 1886 overrettssakfører. Han var så nogen år på høiesterettsadvokatene Show & Dietrichsons kontor i Kjøbenhavn, inntil han selv nedsatte sig der som overrettssakfører i 1888. 4 barn.

Sønn av dansk artillerigeneral Johan Linnemann, født i Veile $1/8$ 1826, død i Kjøbenhavn $20/10$ 1906, gift i Gadstrup på Sjælland $18/4$ 1855 med Caroline Mathilde Christensen, født i Torning i Jylland $11/6$ 1828, død i Kjøbenhavn $2/10$ 1904.

V A. *Rigmor Marie Linnemann*, født i Kjøbenhavn $27/7$ 1894.

Hun blev student 1913, rent ug., og er nu fullmektig i Østifternes Kreditforening.

V B. *Sigrid Linnemann*, født i Kjøbenhavn $9/10$ 1895.

Hun er lærerinne ved frøknene Ingwersen & Ellebrechts skole i København.

VC. *Johan Linnemann*, født i København $28/6$ 1897, død i Canada $4/4$ 1928 ved en overkjørsel på Vancouver Island.

VD. *Rolf Linnemann*, bankassistent, født i København $24/4$ 1902.

Han blev student fra Haslev Gymnasium 1922 og blev høsten s. å. ansatt i Københavns Handelsbank, hvor han fremdeles er.

IV C. *Johanne Hoff*, født i Kristiania $23/7$ 1870.

Hun er ansatt i Livsforsikringsselskapet Hygea i Bergen.

IV D. *Louise Hoff*, født i Kristiania $3/4$ 1872.

Hun bor hos sin far i Bergen.

IV E. *Edvard Hoff*, landmann, født i Kristiania $12/10$ 1873, død i U. S. A. $17/6$ 1928.

Han reiste i ung alder ut i verden og slo sig efter en omflakkende tilværelse ned i U. S. A., hvor han levde som landmann til sin død.

IV F. *Dødfødt barn*, født i Kristiania $2/6$ 1891.

III B. *Johanne Marie Hoff*, født i Bergen $21/9$ 1839, død i Malmø $14/11$ 1929.

III C. *Sophie Bolette Hoff*, født i Bergen $28/6$ 1843, død i Trondhjem $14/10$ 1908.

III D. *Harald Nicolai Hoff*, skifteforvalter, født i Bergen $5/6$ 1847, død i Oslo $29/3$ 1928.

Han blev student fra Nissens skole i Kristiania 1865 med haud, tok juridisk embeds-eksamen med laud 1870, og ansattes som ekstraskriver i Indredepartementet. Den $1/6$ 1872 blev han edsv. fullmektig hos sorenskriveren i Strinda

og Selbo. $15/8$ 1873 atter ekstraskriver i Indredepartementet og $3/8$ 1877 kgl. fullmektig sammesteds. $20/2$ 1879 blev han byråchef i Justisdepartementet og $22/1$ 1888 konstitueret fogd i Nordre Gudbrandsdal. $12/2$ 1896 sorensskriver i Lyngdal, $10/1$ 1903 konst. formann i Overstyret for konkursvesen og endelig $20/7$ 1905 konst. skifteforvalter i Kristiania og tilforordnet assessor i høiesterett. Han tok avskjed $1/8$ 1915. R.¹ St. O. O.

Han blev gift i Trondhjem $16/8$ 1875 med Cecilie Catharine Lysholm, født på Røros $24/6$ 1856. 6 barn.

Datter av overstiger ved Røros Kobberverk, Johan Mølmann Lysholm, født i Trondhjem $22/6$ 1820, død der $12/8$ 1876 av ryggmarvstæring, gift der $22/6$ 1852 med Cecilie Catharine Bernhoft, født i Trondhjem $21/1$ 1829, død der $17/1$ 1897 av slag.

IV A. *Nicolai Hoff*, født i Kristiania $31/10$ 1876, død der $12/6$ 1877.

IV B. *Cecilie Catharine Hoff*, født i Kristiania $12/1$ 1879.

Hun tok eksamen fra Nissens seminar i Kristiania 1899 og var fra 1900—1903 lærerinne ved folkeskolen i Farsund.

Hun blev gift i Kristiania $16/9$ 1906 med overrettssakfører og skibsreder Tharald Brøvig, født i Kristiansand S. $8/7$ 1877.

Han blev student med haud 1896 og tok juridisk embedseksamen med laud 1901. Studerte sjørett i England vårsemesteret 1902 og nedsatte sig s. å. som overrettssakfører i Farsund. Han var redaktør av «Farsund Avis» 1902—1915 og

begynte i 1905 egen skibsredervirksomhet. I 1910 innvalgte han i bystyret og 1913 i formannskapet, og har siden 1914 vært byens ordfører, med undtagelse av periodene 1917—1919 og 1923—1925. Han har dessuten innehatt forskjellige andre kommunale tillitshverv. Han har vært formann i Farsunds krets av Norges Rederforbund siden kretsens stiftelse i 1913, av Rederforbundets rettsutvalg fra det blev opprettet. Han har møtt som representant for Norges Rederforbund ved flere internasjonale skibskonferanser og i «The Baltic & White Sea Conference». 7 barn.

Sønn av skibsreder Gunnar Christian Brøvig, født på Brøvig ved Kristiansand S. $^{10}/_8$ 1850, død i Kristiania $^9/_6$ 1921 av hjertelammelse, gift i Farsund $^{16}/_8$ 1876 med Andrea Bolette Davidsen, født i Farsund $^{20}/_4$ 1852, død der $^{20}/_6$ 1927 av hjertelammelse.

VA. *Gunnar Christian Brøvig*, stud. jur., født i Farsund $^{20}/_8$ 1907.

Han tok artium 1925, mtf., og studerer nu jus.

VB. *Cecilie Catharina Brøvig*, født i Kristiania $^9/_6$ 1911.

VC. *Andrea Marie Brøvig*, født i Farsund $^{21}/_{10}$ 1912.

Hun tok artium 1931, mtf.

VD. *Harald Nikolai Brøvig*, født i Farsund $^{18}/_7$ 1917.

VE. *Kirsten Bennestvedt Brøvig*, født i Farsund $^{25}/_9$ 1918.

VF. *Erling Brøvig*, født i Farsund $^{25}/_1$ 1921.

V G. *Gunvor Brøvig*, født i Farsund $^{15}/_4$ 1923.

IV C. *Marie Hoff*, departementssekretær, født i Kristiania $^{25}/_4$ 1881.

Hun blev student fra Ragna Nilsens skole i Kristiania 1900 med laud. Fra 1901—1903 var hun kontorist på sorenskriverkontoret i Farsund, da hun blev ansatt hos advokatene Flood & Wessel i Kristiania, hvor hun var til hun den $^{1}/_6$ 1909 blev assistent i Kirkedepartementet. Den $^{1}/_{11}$ 1919 blev hun sekretær i Socialdepartementet. Hun bor nu i Oslo sammen med sin mor.

IV D. *Agnes Hoff*, født i Kristiania $^{14}/_2$ 1883.

Hun tok eksamen ved Nissens seminar i Kristiania 1903 og var lærerinne ved Kristiania folkeskoler fra da til $^{1}/_4$ 1909.

Hun blev gift i Kristiania $^{6}/_6$ 1909 med professor Richard Birkeland, født i Farsund $^{6}/_6$ 1879, død i Oslo $^{10}/_4$ 1928 av blodpropp efter en operasjon.

Efter å ha tatt artium begynte han på Kristiania tekniske skole, hvor Elling Holst vakte hans interesse for matematikk. I 1899 tok han avgangseksamen ved skolens bygningstekniske avdeling, hvorpå han fikk ansettelse i statens veivesen. I denne stilling forblev han til 1906, da han fikk et reisestipendium fra Universitetet efter allerede i 1903 å ha tatt første gruppe av matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen. Han reiste derpå til Paris og studerte under Poincaré og Picard. I 1908 drog han så til Göttingen, hvor han blev et semester. Efter sin hjemkomst i 1909 fikk

han et adjunktstipendium ved Universitetet og tok noen måneder senere doktorgraden på avhandlingen: «Sur certaines singularités des équations différentielles.» I mai 1910 ble han professor i matematikk ved den nyoprettede tekniske høiskole i Trondhjem. Der falt det i hans lodd helt fra nytt av å grunnlegge undervisningen, en oppgave han takket være sine videnskapelige kvalifikasjoner og betydelige pedagogiske evner var særlig skikket for. Til hjelp ved studiet utarbeidet han en lærebok i matematisk analyse, som hittil er den eneste moderne norske lærebok i dette emne. I 1920 ble han valgt til høiskolens rektor og i 1922 utnevntes han til professor i matematikk ved Universitetet.

Professor Birkeland har skrevet en rekke avhandlinger om matematiske emner. Han var en mann med sterke sociale og politiske interesser med standpunkt langt til venstre. 3 barn.

Kilde: Norsk biografisk leksikon. I. S. 548.

Sønn av kjøpmann i Farsund, Theodor Birkeland, født i Flekkefjord $^{23}/_1$ 1834, død i Kristiania $^{19}/_4$ 1913 av hjerneslag, gift i Farsund $^{9}/_6$ 1868 med Therese Karoline Overwien, født i Farsund $^{9}/_{18}$ 1846, død der $^{9}/_6$ 1883 av blodpropp etter en fødsel. V.A. Øivind Birkeland, student, født i Kristiania $^{9}/_6$ 1910. .

Han blev student fra Frogner skole i Oslo 1929, tf., og studerer nu ved høiskolen i Trondheim. Bygningslinjen-

V B. *Randi Birkeland*, student, født i Trondhjem $\frac{9}{9}$ 1912.

Hun blev student 1932, tf.

V C. *Kirsti Birkeland*, født i Trondhjem $\frac{27}{8}$ 1922.

IV E. *Nikolai Johan Hoff*, byrettsdommer, født i Kristiania $\frac{6}{9}$ 1884.

Han blev student fra Kristiansands katedralskole 1902. Vernepliktig officer høsten 1903. Tok juridisk embedseksamen med laud høsten 1907. Fra nyttår 1908 til høsten 1910 var han edsvoren fullmektig hos sorenskriveren i Namdal, hvorpå han blev fullmektig hos advokatene Blom & Koss i Kristiania fra januar til august 1912, da han blev sekretær i Kirkedepartementet. I mai 1916 blev han utnevnt til vikarierende dommer i Kristiania byrett. $\frac{2}{5}$ 1919 beskikkedes han som ekstraordinær dommer og endelig $\frac{20}{4}$ 1926 som dommer i samme rett.

Han var høsten 1931 i $3\frac{1}{2}$ måned kst. lagmann i Borgarting og Agder lagdømme. I 1929—1930 administrerte han vinmonopolsaken. Siden $\frac{1}{1}$ 1931 har han vært varamann for formannen i tvistemålsnevnden for syketrygden. Han har skrevet et par småting i strafferettsmaterien og fikk i januar 1931 ved høiesterettsjustitiarius Scheel fremlagt til trykning i Videnskapsakademiet en avhandling om «Ubestemte Domme».

Han blev gift i Ullern kirke, V. Aker, $\frac{6}{9}$ 1918 med Ingrid Moe, født i Gran $\frac{2}{8}$ 1891. 2 barn.

Datter av sogneprest til Herad ved Farsund, Jan August Moe, født i Holmestrand $\frac{6}{12}$ 1855, død på Lillehammer $\frac{5}{2}$ 1897, gift i Kristiania $\frac{10}{4}$ 1885 med Janny Thurmann, født på Hoff prestegård i Jarlsberg $\frac{11}{8}$ 1866.

V A. *Else Margrete Hoff*, født i Kristiania $\frac{25}{12}$ 1920.

V B. *Inger Cecilie Hoff*, født i Son $\frac{10}{6}$ 1922.

IV F. *Johan Harald Hoff*, ingeniør, født i N. Fron $\frac{14}{6}$ 1889.

Han blev student fra Kristiania katedralskole 1907, tf. Begynte på Kristiania tekniske skole, hvorfra han tok avgangseksamen 1910 (hovedkarakter 1,63) og fikk derpå ansettelse ved Norges Statsbaners brokontor. Denne stilling innehadde han til 1915, kun avbrutt av et studieopphold ved den tekniske høiskole i München fra 1912—1913. Fra 1915—1916 var han assistent i vei- og jernbanebygning ved den tekniske høiskole i Trondhjem, hvorefter han et års tid var ansatt ved ingeniør Kincks vannbygningskontor, og fra 1917—1921 ved «Norsk Trærørkompani» i Trondhjem. Dette år blev han atter knyttet til Statsbanene, denne gang ved jernbaneanleggene, hvor han fremdeles er.

Han blev gift i Trondhjem $\frac{1}{6}$ 1920 med Solveig Lund, født i Trondhjem $\frac{21}{9}$ 1898. 2 barn.

Datter av grosserer i Trondheim Johan Eduard Lund, født der $\frac{10}{6}$ 1861, gift der $\frac{17}{7}$ 1890 med Anna Petronelle Horn, født der $\frac{29}{3}$ 1868, død der $\frac{4}{1}$ 1931.

V A. *Harald Nikolai Hoff*, født i Trondhjem
29/1 1921.

V B. *Johan Eduard Hoff*, født på Steinkjer
29/12 1921.

II D. *Johan Roggen Hambro*, forretningsmann, født i Bergen
21/9 1816, død i London 2/8 1880 av en nyresykdom.

Han blev døpt i D. K.
fra 12. rode nr. 5 17/11
1816. Faddere var:
Berte Marie Roggen,
Jfr. Cathrine Dan-
chertsen, kaptein
Lassen, Johan Rog-
gen og Peter Lexau.

I 1830 kom han
inn i katedralskolens
2. klasse. Han hadde
da ifølge skolens pro-
tokoll lest «10 Gene-
raler av Cornel» og
besat almindelige
forkunnskaper i de
øvrigte fag. Etter kort
tids forløp blev han
utmeldt av skolen for
å bli kjøbmann og

reiste til Kjøbenhavn til onkelen, hoffråd Joseph Ham-
bro, hvorfra han våren 1835 kom tilbake til Bergen.
Her mottok han privat undervisning av flere av kate-
dralskolens lærere, dimittertes 1837 etter privat
tentamen ved skolen og erholdt til artium ved Uni-
versitetet laudabilis. Hans hovedkarakter var der
1,5, men «haud. ill. for den latinske Stil stødde ham
fra Udmærkelse». Der står tilføiet i skoleprotokollen:
«Har ikke leveret Vaccinationsattest.» 1838 tok han

Johan Roggen Hambro.
(Efter tegning av Siegwald Dahl.)

2. eksamen og 1841 teologisk embedseksamen, begge med laud. Han skal senere ha studert jus, men kan ikke sees å ha tatt eksamen. Imidlertid vedblev han å opholde sig i Kristiania med visse avbrytelser. Av pastor G. A. Bulls dagboksoptegnelser kan man således se at han $\frac{6}{4}$ 1843 kom til Kristiania fra Kjøbenhavn. Den 14. s. m. reiste han videre til Bergen. 9. september er han igjen i Kristiania, hvor han næsten daglig besøker justitiarius Bulls like til $\frac{28}{8}$ 1844, da han reiste hjem til Bergen for å gifte sig. Det må ha vært i denne tid han studerte jus, for senere passerte han bare Kristiania to ganger, $\frac{1}{8}$ 1846 og $\frac{1}{1}$ 1847. Siden er han ikke lett å følge. I 1850 må han ennå ha vært i Norge, for den $\frac{28}{8}$ 1850 blev han tegnet i Kristiania av maleren Siegwald Dahl, hvis søster var gift med en sønn av justitiarius Bull. Derefter vet man bare at han bosatte sig i England, hvor han en tid drev en kommisjonsforretning i Newcastle sammen med sin yngre bror, Edvard Isach Hambro. Denne forretning gikk imidlertid dårlig, hvorfor han drog til London, hvor han drev en kjemisk- teknisk fabrikk like til sin død $\frac{2}{8}$ 1880.

Han har utvilsomt vært den mest begavede av brødrene og burde sikkert gått embedsveien, men det synes å ha vært noget urolig og rastløst over ham, der stadig drev ham fra det ene til det annet.

Han var to ganger gift:

1) i Bergen D. K. $\frac{22}{10}$ 1844 med Christine Bødtker, født i Bergen $\frac{8}{11}$ 1822, død der natt til $\frac{23}{12}$ 1844 av tæring. Begr. D. K. $\frac{28}{12}$ s. å. Ingen barn.

Hun var en barndomsveninne av Hambro fra Bergen, hvor deres hjem lå på hver sin side av Strandgaten. Han skal ha kjent til hennes syk-

dom, men giftet sig og lot som intet, for ikke å forurolige henne.

Den ²⁵/₁₂ 1844 averterer Hambro hennes dødsfall:

«Til Gravens Fred og Opstandelsens Haab indslumrede fromt og stille Natten til den 23de denne Maaned min uforglemmelige unge Hustrue, Christine fød Bødtker, i en Alder af kun 22 Aar. Et smerteligt Sørgebudskab til nær- og fraværende Beslægtede og Venner.»

Johan Hambroe.

Hun var datter av kjøbmann og borgerrittmester i Bergen Bernt Anker Bødtker, født i Kristiania, ²²/₁₂ 1792, død i Bergen ²⁴/₁ 1839, gift der ⁵/₁₂ 1820 med Petrikke Marie Frøchen, født i Bergen ²⁹/₉ 1779, døpt N. K. ⁶/₁₀ s. å., død i Kristiania ⁷/₆ 1886.

Gift 2) i Hackney, Middlesex ¹⁹/₆ 1856 med: Cecilia Sophia Hamilton, født på Cuba ²/₂ 1836, død i Southsea, England, ²/₂ 1899 av lungebetendelse. 8 barn.

Hun var datter av kjøbmann William Johnson Hamilton, født i Skottland, død i England efter ¹⁰/₆ 1856, da han var tilstede ved datterens bryllup, gift på Cuba før 1836 med Elisabeth Rosa Ord av fransk avstamning.

III A. *Emily Rosa Hambro*, født i London ¹⁴/₄ 1857, død i Southsea ¹²/₂ 1912.

Hun blev gift i Portsmouth ¹⁰/₁ 1887 med: Tannlæge Charles Foran, født på Guernsey ¹⁷/₁₁ 1854. Ingen barn.

Han blev «qualified as Dental Surgeon» 1875 og ophørte å praktisere i 1923, da han overlot sin praksis til sin nevø og pleiesønn F. J. Tipper, der også overtok hans hus, 150 A. Elm Grove, Southsea, Hants, det samme hus hvor fru Hambro levde med sine døtre til sin død. Om sitt bekjentskap med familien Hambro

skriver mr. Foran: «Hambro har jeg bare sett da jeg var ganske ung. Mrs. Hambro og hennes døtre tilbragte et år nogen måneder på Guernsey, og han kom av og til ditover. Mine to søstre og de yngre av Hambros småpiker gikk da på samme skole, så de blev gode venner og kom meget i vårt hjem. Efter hjemreisen til London oprettholdt Emily Hambro og min eldste søster forbindelsen med hverandre. Da mr. Hambro kort efter døde, flyttet familien til Eccles i nærheten av Manchester, og der begynte Emily en liten skole, som imidlertid ikke blev nogen sukses. Hun overlot den efter nogen tids forløp til sin søster Cecilia og tok selv plass som lærerinne i St. Leonards. På den tid bodde jeg i Eastbourne og traff henne ofte. Jeg forstod snart at mrs. Hambro satt smått i det og hadde ondt for å skaffe sine syv døtre en god oppdragelse. Fornøyelsen av et gammelt vennskap førte tilsist til at Emily og jeg blev gift. Hun var en av de beste hustruer en mann kan ha, men dessverre var hennes svake helbred en stadig kilde til engstelse, især de siste fire år av hennes liv.»

Han er sønn av artillerimajor Thomas Foran, født i Edenderry, Irland, ²⁹/₁₂ 1810, død ¹⁰/₃ 1882, gift i Woolwich 1840 med Amy Athey, født i Suffolk ca. 1831, død i mai 1881.

III B. *Cecilia Mary Hambro*, sykepleierske, født i London ²⁰/₂ 1859.

Hun lever ennå som sykepleierske ved Central Hospital, West City, Peking.

III C. *Alice Hambro*, født i London 1864, død der nogen måneder gammel.

III D. *Constance Mary Hambro*, nonne, født i London $\frac{6}{6}$ 1865.

Hun lever som «Sister of Notre Dame» at the convent of Notre Dame, Blackburn, Lancashire.

III E. *Florence Josephine Hambro*, født i London $\frac{26}{6}$ 1866.

Hun lever på West Park sinnssyke hospital, Epsom, Surrey, lidende av «Nervous Break-down» og er helt blind.

III F. *Ada Sophia Hambro*, massøse, født i London $\frac{13}{8}$ 1868.

Hun bor i London, hvor hun arbeider som massøse.

III G. *Charlotte Johanne Hambro*, sykepleierske, født i London $\frac{26}{7}$ 1869, død i Margate $\frac{9}{6}$ 1920 av en nyresykdom.

III H. *Maud Isabella Hambro*, sykepleierske, født i London $\frac{17}{10}$ 1877.

Hun var sykepleierske ved Queens Facial Hospital, Sidcup, Kent, og blev gift i London $\frac{1}{12}$ 1920 med Frederick William Stafford, Shipping Clerk, men på den tid soldat ved 5. bataljon of Kings Liverpool Regiment, født 1885. De lever nu separert. Hun bor sammen med søsteren Ada i London. Ingen barn.

Han er sønn av byggmester Obediah Stafford.

II E. *Theodora Josephine Marie Hambro*, født i Bergen $\frac{15}{4}$ 1818, død der $\frac{5}{7}$ 1849 efter en barsel. Hun ligger begravet på Domkirkegården tett ved morens grav, hvor en liten jernplate viser hennes og den nogen dager senere avdøde datter, Johanne Maries siste hvilested. Hun blev døpt i D. K. $\frac{15}{6}$ 1818 fra 12. rode nr. 5 a. Faddere var: Johan

Roggen, moren selv, Joh. W. Storjohan og Jørg. Mo-
winckel.

Hun opholdt sig 1836—1837 i Hamburg, hvor hun tok undervisning i sang og musikk. Av et brev til fetteren, presten Julius Theodor Borup i Kjøbenhavn, datert $\frac{5}{10}$ 1837, ser man at hun da nettop er kommet hjem direkte fra Hamburg, som hun er overstrømmende begeistret for. Samtidig ber hun fetteren sende sig nogen danske arier for å få litt avveksling fra de tyske, som hun stadig synger. Under sitt opphold i Hamburg blev hun malt av den kjente danske portrettmaler Aumont. Året etter hennes hjemkomst fra Hamburg blev hennes bror, Carl Joachim, gift med Angélique Cathrine Bull, og den $\frac{6}{8}$ 1841 noterer dennes bror i sin dagbok, at søsteren med sine to barn og Theodora Hambro er ankommet fra Bergen. De blev boende hos justitiarius Bull til 2. august, da de reiste hjem, denne gang fulgt av Carl Joachim og Johan Roggen Hambro, samt av dr. Johan Randulf Bull. Om denne reise har ledet til forlovelse eller om hun allerede da var forlovet, vites ikke, men den $\frac{16}{9}$ 1844 blev hun gift i Bergen med korpslæge Johan Randulf Bull, født i Bergen $\frac{20}{11}$ 1815, død i Kristiania $\frac{22}{1}$ 1894 av åreforkalkning.

Han blev student 1835, privat dimittert, tok 2. eksamen 1836 og medisinsk embedseksamen $\frac{13}{5}$ 1841 med haud til samtlige eksamener. Han var deretter et års tid konstituert kompanikirurg i Kristiansand S., hvorefter han 1842—1843 foretok en studiereise til utlandet. Høsten 1843 gjorde han kandidat tjeneste ved Rikshospitalet og nedsatte sig så som praktiserende læge i Bergen. $\frac{18}{6}$ 1847 blev han korpslæge ved Nordfjordske musketerkorps, $\frac{20}{2}$ 1849 kompanikirurg i bergenske infanteribri-

gade og $2\frac{1}{8}$ 1862 garnisonerende korpslæge i Bergen, fra hvilken stilling han efter ansøknin g ble v entlediget $1\frac{1}{3}$ 1884 til fratredelse $\frac{1}{4}$ s. å. Under koleraepidemien i Bergen 1848—1849 fungerte han som koleralæge. Han var fra 1848—1863 fattiglæge i Bergen og fra $\frac{1}{1}$ 1869 læge ved Bergeh us festnings straffarbeidsanstalt, hvor han fungerte til anstaltens nedleggelse i 1878. Han bodde ifølge folketellingen i 1875 i 16. rode nr. 17, på Småstrandgaten i eget hus.

Lange Bull, som han kaltes, var en kjent og populær skikkelse og gjennom mange år visstnok den mest avholdte og søkte huslæge i Bergen. Etter å ha tatt avskjed som militærlæge flyttet han til Kristiania, hvor hans sønn og de fleste av hans søsken bodde. Der døde han $2\frac{2}{1}$ 1894. 4 barn.

Han var sønn av ovennevnte høiesterettsjustitarius Georg Jacob Bull og Barbara Albertine Ørsted. IIIA. *Edvard Isak Hambro Bull*, dr. med., født i Bergen $3\frac{0}{6}$ 1845, død i Oslo $5\frac{6}{6}$ 1925 av en galdeveislidelse.

Under en fest, som tidligere elever og eldre

Theodora Josephine Marie Bull,
født Hambro.
(Efter maleri av Aumont.)

venner holdt for ham den 19/2 1916, forteller Bull i sin takketale, at han som en liten 5 års gammel gutt blev satt i skole hos en gammel enkemadam og hennes datter. Det første trin på kunnskapens bane var at man blev plasert ved et umalt trebord med uhøvlede furer, som forestillet linjer. Bordet blev så bestrødd med sand, og elevene fikk en trepinne å skrive med. De holdt på med en bokstav inntil den satt fast i hukommelsen, og således blev de ved inntil de var modne til tavle og griffel. Skolen blev drevet efter den lancasterske metode, d. v. s. de viderekomne blev satt til å undervise de yngre. «Her,» sier han, «begyndte jeg min Lærergjerning, til hvilken jeg var prædestineret gjennom Arv fra min mødrene Slægt. Min Debut som Lærer gjenkalder jeg mig nu med Blusel. Tidens pædagogiske Metode var, at Kundskaber skulde og maatte bibringes, selv om det gik lidt haardhændt til, og jeg mindes en liden Pige med lange, gule Lokker, som blev mig overdraget til Objekt. Som en Barbar trak jeg hende i Haaret, naar jeg ikke syntes Fremgangen var tilfredsstillende.» I 1854 blev han elev av Bergens katedralskole, hvor han leste latin 1 til 2 timer hver dag fra sitt 9. til sitt 17. år. Skoledannelsen var svært formalistisk, vesentlig sproglige kjensgjerninger og en masse grammatikk. Kunnskap om livet blev der lite av. Å beherske sprogets form var derimot tradisjon fra Lyder Sagens og Welhavens dager, og den holdtes høit i ære. Bulls estetiske interesser våknet tidlig, og gav sig utslag i at han skrev vers med forbillede i Oehlenschlägers,

J. L. Heiberg og Ingemanns diktninger. Foruten anlegg for tegning og maling hadde han «en hæftig Kjærlighed til Skuespilkunsten», som fulgte ham gjennom hele livet. Et dukketeater som han hadde lavet sig, hadde han med sig til Kristiania, da han skulde op til artium, og jeg tror at nogen av hans kulisser ennå eksisterer.

Han blev dimittert fra skolen 1862 og tok artium med laud. Juni 1863 tok han 2. eksamen med laud præceteris. Han sier: «Min far var læge; men det inntrykk jeg fikk av lægens opsplitende og ofte mindre hyggelige livsgjerning, gjorde at jeg besluttet iallfall ikke å bli doktor.» Å bygge sin fremtidsbane på det artistiske drag i sin natur falt det hverken ham eller omgivelsene inn å tenke på. Å leve av sin penn var noget «bedre Mands Barn» ikke hadde anelse om, og så blev det oppgjort at han skulde bli jurist. Det blev alle latinskoleelever som ikke dudde til annet. Men efter å ha lest naturfag til 2. eksamen: Kjemi, fysikk, zoologi, botanikk og astronomi, forstod han at livet og naturen nettop var noget for ham, og så skrev han hjem at han vilde studere medisin. Med omgående post blev der spurt om han var gal. Han kunde nok brukes til noget av hvert, men til doktor dudde han slett ikke. Imidlertid begynte han på det medisinske studium. Begynnelsen var ikke lovende. I sommerferien skulde han på Bergens sykehus hjelpe overlægen under amputasjon av en hånd, men da hånden falt, falt også han. Senere gikk det bedre, og i juni 1868 tok han medisinsk embedseksamen med laud (19,25).

I Kristiania var han blitt anbragt i huset hos sin farmor, der sammen med sin sønn, ekspedisjonssekretær Bull, en gammel ungar, og to ugifte døtre pietetsfullt fortsatte det gammeldagse, byråkratiske hjem. Her lærte han å respektere og holde de gode, gamle slekstradisjoner i ære, noget han selv senere hen i livet fortsatte med like til sin død. Men med sitt livlige, bergenske naturell følte han sig nok ofte sterkt bundet hos sine gammeldags innstilte slektninger, som både var rystet og forarget over hans mere frisinnete syn på tilværelsen og over at han som et ivrig medlem av Studentersamfundet viste sig som en begeistret beundrer av Bjørnson. En vakker dag meddelte han derfor at han vilde flytte. Der blev stor forferdelse både i Bergen og Kristiania, men det skal sies til de gamles ros at de tok det pent og bøiet sig for hans sterkere vilje. Det gode forhold vedblev derfor uforandret, og som deres trofaste venn og læge i senere år blev han dem en trøst og støtte så lenge de levde.

Efter å ha tatt embedseksamen foretok han en studiereise til utlandet, hvor han besøkte tyske og østerrikske hospitaler. I 1869 gjorde han kandidattjeneste ved Rikshospitalets hovedavdeling, hvorpå han den $\frac{1}{1}$ 1870 nedsatte sig som praktiserende læge i Kristiania. Fra $\frac{10}{3}$ til $\frac{15}{6}$ 1870 var han konstituert reservelæge og fra høsten 1873 til høsten 1876 reservelæge ved begge Rikshospitalets avdelinger. I 1875 tok han doktorgraden i medisin på avhandlingen «Kliniske studier over kronisk Morbus Brightii.» Og $\frac{1}{10}$ 1880 blev han overlæge ved Rikshospitalets medisinske avdeling B og klinisk

lærer. Imidlertid tok han 1887 avskjed fra sin stilling som overlæge ved Rikshospitalet for helt å vie sig for sin store private praksis, efterat Stortinget hadde avslått å oprette et av det medisinske fakultet foreslått professorat i propædeutisk medisin for ham. Han hadde da allerede både i 1879 og 1880 fått kallelse fra Upsala Universitet til å bli professor der i intern medisin, men fant begge ganger å måtte avslå tilbudet, sikkert fordi han håpet å bli fast knyttet til vårt eget universitet. I sin nekrolog over ham uttaler Morgenbladet, at det uten forbehold tør sies at det ikke er lett å vurdere det tap norsk medisinsk tenkning led ved det standpunkt Stortinget inntok i denne sak.

Tyngdepunktet i hans livsverk, fremholdt professor Peter F. Holst i sin minnetale over ham i Videnskabselskabet, lå nettop i hans virke som kliniker.

Fra 1875 til 1883 var han sekretær i Medicinske Selskab i Kristiania og redaktør av Norsk Magazin for Lægevidenskab, 1891 — 1892 var han formann i Medicinske Selskab og 1891 — 1893 formann i selskapets byggekomité. Han mottok 1884 diplom som æresmedlem av Finska Läkare-Sällskapet i Helsingfors. ¹⁸/₁₁ 1885 blev han medlem av Videnskabselskabet i Kristiania. Fra 1883 var han medarbeider av Centralblatt für Therapie i Wien og korresponderende medarbeider i La Semaine médicale i Paris. På lægekongressen i Kjøbenhavn i 1884 blev han valgt til Norges representant i The international committee for collective investigation.

Den 1/1 1889 blev han teaterlæge ved Christiania Theater og fortsatte som sådan ved Nationaltheatret like til sin død. I 1898 innvalgtes han i Nationaltheatrets styre og blev i 1908 dettes formann. 29/6 1911 fratrådte han efter eget ønske, men vedblev som medlem av representantskapet. Grunnen til hans fratreden fra en stilling som han med sin levende interesse for teatret, dets gjerning og dets kunstnere satte stor pris på, var en artikkel av en anonym representant i anledning av Bulls kritikk over Aftenpostens benyttelse av en konfidentiell skrivelse til representantskapet. Fra 1/1 1893 til 1/1 1897 var han medlem av Christiania Kunstforenings styre. Han var med å stifte Mesnaliens Kursted og doktor Dedichens Privatasyl, i hvis styrer han satt som formann til sin død. Han var enn videre medlem av styret i forsikringsselskapet Sigyn og av representantskapet for livsforsikringsselskapet Brage. Endelig var han med å starte Christiania Portland Cementfabrik, av hvis styre han i mange år var medlem og tilslutt formann. Han var også medlem av Pasteurlegatets styre.

Foruten en rekke videnskapelige arbeider har han fra sine mange reiser, dels i studieøiemed, dels som turist, utgitt en rekke reise-skildringer som ved sin fremkomst vakte betydelig opsikt.

I mer enn 50 år falt det i hans lodd å virke som praktiserende læge i Kristiania. Denne hans stilling og særlig stillingen som huslæge blev ham med årene mer og mere kjær, idet den tilfredsstillet hans lyst til å virke på mennesker. Den tjente, sier han selv, på sett og

vis til utløsning av hans trang til å lære fra sig; og efterhånden med den voksende erfaring gav den ham anledning til å øve psykisk innflytelse efter beste skjønn. Mange av tidens betydeligste menn og kvinner har i årenes løp vært hans patienter, blandt andre Henrik Ibsen, Bjørnstjerne Bjørnson, Jonas Lie og Edvard Grieg, foruten de fleste av Christiania Theaters og Nationaltheatrets kunstnere.

²⁰/₁ 1900 blev han R. ¹ St. O. O. og ²¹/₁ 1905 K. ² S. W. O.

Kilder: N. R. Bull: «Stamtavle over den trønderske Slægt Bull» s. 89. J. B. Halvorsen: «Norsk Forfatter Lexikon» I. 536, «Norsk biografisk leksikon» II. 385.

Han var gift to ganger:

1) i Kristiania ³¹/₁₂ 1869 med Gine Falsen, født i Kristiania ⁶/₁₀ 1846, død der ¹⁸/₁₀ 1879 av tuberkulose. 1 barn.

Datter av premierløytnant, assistent hos havnedirektøren, Christian Balthazar Falsen, født i Kristiania ¹⁴/₉ 1819, død på Moss ¹⁵/₁₂ 1854, gift i Kristiania ¹/₁₀ 1845 med Johanne Elisabeth Møller, født der ²¹/₁₀ 1822, død der ³⁰/₉ 1869.

2) i Vestenskov, Lolland ²⁵/₁₁ 1880 med Ida Marie Sofie Paludan, født i Holeby, Lolland, ²⁵/₁₁ 1861. 4 barn.

Datter av sogneprest til Vestenskov, Lolland-Falster stift, Hans Jacob Peter Dorph Paludan, født på Falster ²²/₉ 1814, død i Kjøbenhavn ²⁴/₃ 1883, gift i Stege på Møen ²⁷/₁ 1847 med Marie Louise Paludan, født i Drammen ²¹/₄ 1819, død i Kjøbenhavn ⁹/₁₀ 1884.

IV A. *Theodor Bull*, grosserer, født i Kristiania ²⁶/₁₀ 1870.

Efter endt skolegang reiste han til Tyskland, hvor han gjennemgikk Leipzigs offentlige handelslæreanstalt og tok avgangseksamen våren 1892 — hovedkarakter 1,5. Derefter besøkte han England og Frankrike for sprogenes skyld. Sommeren 1893 trådte han inn i maskinfirmaet Chr. Munthe, hvor han var til han $\frac{2}{1}$ 1907 begynte egen forretning i maskinbranchen.

Han blev gift i Kristiania $\frac{21}{4}$ 1894 med Anna Brun, født i Kristiania $\frac{2}{8}$ 1872. 5 barn.

Datter av skuespiller og operasanger Hans Salvesen Brun, født i Kopervik $\frac{6}{10}$ 1834, død på Eidsvoll $\frac{22}{9}$ 1901 av blodforgiftning, gift i Kristiania $\frac{20}{4}$ 1865 med Divert Dedichen Huun, født i Bergen $\frac{7}{4}$ 1840, død i Kristiania $\frac{20}{1}$ 1910 av kreft.

V A. *Johan Randulf Bull*, forretningsmann, forhenværende norsk vicekonsul i New Jersey, U. S. A., født i Kristiania $\frac{6}{8}$ 1895.

Han begynte etter å ha gått et år i gymnasiet på sin fars kontor, hvor han var til høsten 1914, da han gikk inn på Christiania Handelsgymnasium, hvorfra han tok avgangseksamen sommeren 1916. Etter avtjent verneplikt reiste han våren 1917 til Amerika, hvor han under verdenskrigen ledet farens innkjøpskontor i New York. Da dette i 1920 blev nedlagt, arbeidet han i forskjellige brancher, hovedsakelig med salg av obligasjoner. I

1931 vendte han tilbake til Norge og arbeider for tiden i farens forretning.

I februar 1921 blev han norsk vicekonsul i New Jersey med kontor i Newark N. J. Februar 1931 fikk han efter ansøknig avskjed, da han vilde reise hjem til Norge. ²⁵/₃ 1931 R.² St. O. O. for konsulær virksomhet.

Han blev gift i Montclair N. J., U. S. A. ²¹/₈ 1918 med: Aurora Stewart, født i Dorchester, Massachusetts ²⁸/₁₀ 1895. — Separert. — 1 barn.

Datter av mr. Joseph Augustus Edward Stewart, født i Bristol, England, ¹⁹/₃ 1864, gift i South Boston, Massachusetts ³⁰/₈ 1887 med Inez Louise Geer, født der ⁴/₇ 1865.

VIA. *Inez Stewart Bull*, født i Newark N. J. ¹⁸/₄ 1920.

V B. *Edvard Isak Hambro Bull*, forretningsmann, født i Kristiania ¹²/₅ 1897.

Efter å ha gjennomgått Frogner skole begynte han på Christiania Handelsgymnasium, hvor han 1918 tok avgangseksamen. Høsten 1919 reiste han til England for å utdanne sig i stålbranchen hos messrs. William Jessop & Sons Ltd. i Sheffield. Her blev han til høsten 1921, da han kom hjem og trådte inn i farens forretning, til hvilken han senere har vært knyttet.

Han blev gift i Oslo ¹⁰/₁₀ 1925 med Alette L'orange, født i Kristiania ¹⁶/₈ 1903. 1 barn.

Hun blev student fra Hallings skole

1921, tf. Tilbragte derpå et år i Frankrike, og fikk ved sin hjemkomst ansettelse hos advokat Sven Brun, hvor hun var til hun giftet sig.

Datter av oberst Johan Ingolf Koren L'orange, født i Kristiania ^{11/9} 1873, gift der ^{26/9} 1899 med Constance Wiel Anderssen, født på Rishaugen i Id ^{29/8} 1878.

VI A. *Constance L'orange Bull*, født i Oslo ^{28/2} 1929.

V C. *Divert Doris Bull*, sykepleierske, født i Kristiania ^{2/11} 1899.

Efter endt skolegang tok hun lærer-inneeksamen i husstell ved Bonnevies skole. Fra 1916 til 1917 var hun i Stockholm på et sproginstutt for unge piker. I 1918 gjennomgikk hun et kursus i barnepleie ved Rikshospitalets kvinneklinikk. Derefter opholdt hun sig et par år i England og Frankrike for sprogenes skyld. Ved sin hjemkomst blev hun optatt ved Røde Kors klinikk og blev efter avsluttet elevtid ansatt som avdelings-søster ved Dikemark asyl, en stilling hun innehadde til hun giftet sig. For tiden virker hun som privat sykepleierske i Oslo.

Hun blev gift i Oslo ^{22/12} 1925 med Dr. philos. Erling Christophersen, født i Kristiania ^{17/4} 1898.

Han blev student fra Frogner skole 1916, tf. Fra 1918 til 1921 studerte han ved Yale universitet, New Haven,

Conn., U. S. A. og blev 1920 Bachelor og 1924 Doctor of Philosophy ved samme universitet. Fag: Botanikk. Derefter deltok han med stipendium fra Yale i en videnskapelig ekspedisjon til øene i Stillehavet. 1925 blev han universitetsstipendiat i Oslo og samtidig ansatt som amanuensis ved Botanisk have på Tøien. I 1929 blev han kalt til professor i botanikk ved Hawaiiis universitet og «Botanist» ved Bishop museum sammesteds. Han deltok på utreisen som representant for Bishop museum i en stillehavskongress på Java. Under sitt opphold på Hawaii foretok han flere videnskapelige ekspedisjoner til Samoa for Bishop museum. Den $27/8$ 1932 blev han av det akademiske kollegium ansatt som konservator ved botanisk museum på Tøien for tiltredelse $1/1$ 1933. Han har utgitt en del skrifter om botaniske emner. 2 barn.

Sønn av generalkonsul for Paraguay, grosserer Mads Wiel Christophersen, født i Kristiania $20/5$ 1871, gift der $8/4$ 1897 med Christine Schweigaard, født på Koksa i Bærum $14/8$ 1876. Skilt. VIA. *Divert Bull Christophersen*, født i Oslo $4/3$ 1927.

VIB. *Erling Christian Bull Christophersen*, født i Oslo $2/1$ 1929.

VD. *Wenche Annadatter Bull*, født i Kristiania $9/8$ 1902.

Hun reiste efter endt skolegang i

1920 til England og Belgien for å utdanne sig i sprog. 1922 kom hun hjem og arbeidet så i sin fars forretning til 1926, da hun reiste til Paris og senere til Rom, og i 1929 tok hun over til Amerika, hvor hun var sekretær ved vicekonsulatet i New Jersey, inntil dette i 1931 blev nedlagt. Senere har hun hatt forskjellige stillinger i Amerika, hvor hun fremdeles er.

V E. *Hans Brun Bull*, forretningsmann, født i Kristiania ^{2/1} 1909.

Han begynte efter endt skolegang i sin fars forretning, hvor han var til høsten 1932, da han reiste til Tyskland, hvor han er ansatt hos firmaet Hänni & Cie, Stuttgart Cannstatt.

Han deltok 26—29 juli 1932 med den fra Foreningen til gjenreisning av Norges Forsvar — F. N. F. — utsendte tropp i den internasjonale militære marsjkonkurranse i Nijmegen, hvor nordmennene kom inn som nr. 1 og satte verdensrekord.

N. Idr. M.

IV B. *Edvard Bull*, professor i historie, politiker, født i Kristiania ^{4/13} 1881, død i Oslo ^{26/8} 1932 av en svulst på hjernen. Han blev student fra Gjertsens skole 1899 og tok 2. eksamen 1900 med laud præceteris til begge eksamener. 1906 tok han filologisk embedseksamen med laud, 1,9. Han foretok så fra 1906 til 1907 en studiereise til Berlin og Paris. I 1909 fikk han kongens gullmedalje for avhandlingen «Skrifte og

Bod» og blev 1910 universitetsstipendiat. Fra 1910 til 1911 studerte han i Oxford, London og München og tok 1912 doktorgraden på avhandlingen «Folk og Kirke i middelalderen». I 1913 blev han docent i historie, besøkte 1914 Leipzig og Hansastæderne og blev endelig 1917 professor i historie efter Ernst Sars. 1922 foretok han en studiereise til Holland.

Ved siden av sin virksomhet ved Universitetet var han i mange år lærer ved private skoler, hvor han med sine utpregede pedagogiske evner øvet betydelig innflytelse på sine elever. I 1916 blev han medlem av Kristiania skolestyre, likesom han også blev medlem av den parlamentariske skolekommisjon av 1922.

Allerede som ung student kastet han sig inn i politikken og blev like fra begynnelsen medlem av den socialistiske studenterforening, hvor han tok ivrig del i partiets opplysningsarbeide både som foredragsholder og skribent. Hans aktive virksomhet i arbeiderpartiet begynte efter bruddet med socialdemokratene i 1918, og ved kommunevalget i 1919 blev han medlem av bystyret. Som representant for arbeiderpartiet møtte han i 1921 ved den 3. internasjonale kongress i Russland. I de kamper som gikk forut for bruddet mellem Tranmæls og Scheflos gruppe i 1922 spilte han en fremtredende rolle og på februarlandsmøtet det følgende år blev han valgt til partiets næstformann, som sådan fortsatte han like til sin død. Da Hornsrud i 1928 dannet

den første arbejderregjering, blev han dens utenriksminister.

Han har i årenes løp utfoldet en stor litterær virksomhet både som videnskapelig forfatter og som politisk skribent.

I sin selvbiografi i «Studenterne fra 1899» sier han: «Videnskapelige undersøkelser og politisk kamp er de arbeidsformer som gir mig størst gleder.» Hans liv blev da også et liv i kamp både innen sitt fag, hvor han ofte hensynsløst gikk til angrep på gamle hevdvunne teorier, men også innen sitt parti, hvor han uansett dagens krav alltid arbeidet med de lange mål for øie.

Kilde: Norsk biografisk leksikon II. 378.

Han blev gift i Kristiania $5/7$ 1909, borgerlig viet, med Lucie Juliane Antonette Voss, født i Ørskog $9/12$ 1886. 2 barn.

Hun blev student 1907, tf.

Datter av res. kapellan til Haus Jacob Voss, født på Tysnæs $27/6$ 1845, død på Ørskog $15/6$ 1888, gift i Høiland kirke $23/9$ 1880 med Karen Larsen Russ, født på Lindaas $18/8$ 1850.

V A. *Karen Bull*, født i Kristiania $20/9$ 1911.

Hun blev student 1930, tf. Derefter opholdt hun sig et halvt års tid i Rom, og utdanner sig nu som massøse.

V B. *Edvard Bull*, student, født i Kristiania $22/11$ 1914.

Han blev student 1932, tf., og studerer nu arkeologi.

IV C. *Johan Peter Bull*, sekretær ved Nationaltheatret, født i Kristiania $3/8$ 1883. Han

blev student fra Aars & Voss skole 1901 med haud, tok 2. eksamen 1902 og studerte en tid jus, men avbrøt snart for å studere skuespillkunst. Han var først en tid ved Nationaltheatret, men foretok så en lengere utenlandsreise, hvor han besøkte teatrene i Kjøbenhavn, Hamburg, Berlin, Prag, Wien og München. Efter sin hjemkomst høsten 1908 iscenesatte han noen forestillinger ved Nationaltheatret, ved hvilket han fra $\frac{1}{9}$ 1909 fikk fast ansettelse. Høsten 1918 blev han teatrets sekretær. Han deltok sommeren 1905 i studentersangernes turné til U. S. A. Han er medstifter av Kristiania teaterhistoriske forening, hvis styreformann han er. Siden $\frac{1}{12}$ 1932 er han formann i Norske Selskab.

R. Fr. Æ. L., R. D. O., R. N. O., R. W. O.,
R. Tsj. Hv. L. O.

IVD. *Marie Louise Bull*, født i Kristiania $\frac{14}{10}$ 1884, død i Aarhus $\frac{10}{2}$ 1927, begravet $\frac{14}{2}$ s. å.

Hun blev gift i Kristiania $\frac{1}{12}$ 1911 med cand. med. & chir. Julius Gustav Paludan, født i Aarup prestegård, Ø. Hanherred $\frac{17}{8}$ 1882.

Han blev student fra Aalborg katedral-skole 1900, tf., cand. med. & chir. 1909, laud. Fra $\frac{1}{3}$ 1909— $\frac{1}{3}$ 1910 var han reservelæge ved Skørping sanatorium, deretter fra $\frac{1}{4}$ 1910— $\frac{1}{11}$ 1910 assistentlæge ved Hjørring amtssykehus. Fra $\frac{1}{12}$ 1910— $\frac{1}{1}$ 1919 virket han som praktiserende læge i Hjørring, hvorefter han fra $\frac{1}{4}$ 1919— $\frac{1}{4}$ 1920 var reservelæge ved Vejlefjord sana-

torium, fra $\frac{1}{4}$ 1920— $\frac{1}{1}$ 1923 reservelæge ved Silkeborg sanatorium, og fra $\frac{1}{1}$ 1923— $\frac{1}{7}$ 1923 assistentlæge ved Aarhus kommunehospital. Senere har han virket som praktiserende læge i Aarhus med brystsykdommer som spesialitet. 4 barn.

Sønn av sogneprest til Gunderup i Jylland Otto Fredrik Paludan, født i Alsø prestegård $\frac{9}{6}$ 1836, død i Nørre Sundby $\frac{2}{10}$ 1917, gift i Sollerød $\frac{10}{7}$ 1867 med Sophie Frederikke Worm, født i Nørre Aldum $\frac{6}{6}$ 1844, død i Nørre Sundby $\frac{1}{6}$ 1931.

VA. *Elisabeth Birgitte Bull Paludan*, født i Hjørring $\frac{14}{11}$ 1915.

VB. *Marie Louise Bull Paludan*, født i Hjørring $\frac{18}{9}$ 1917.

VC. *Janus August Worm Paludan*, født i Silkeborg $\frac{20}{8}$ 1920.

VD. *Edvard Bull Paludan*, født i Aarhus $\frac{16}{1}$ 1925.

IVE. *Francis Bull*, professor i nordisk litteratur, født i Kristiania $\frac{4}{10}$ 1887.

Han blev student fra Aars & Voss skole i 1905 med laud og tok filologisk embeds-eksamen likeledes med laud (1,65) i 1911. I 1913 fikk han kongens gullmedalje for sin avhandling om «Ludvig Holberg som historiker». Fra 1913—1918 var han universitetsstipendiat i nordisk litteratur og tok 1916 doktorgraden på sin avhandling «Fra Holberg til Nordahl Brun. Studier til norsk aandshistorie». I 1919 seiret han i konkurransen om det ledige professorat i nordisk litteratur efter Gerh. Gran og tiltrådte som professor $\frac{1}{1}$ 1920. Han blev i 1921 med-

lem av Gyldendalske Boghandels direksjon, og da Gyldendal Norsk Forlag blev oprettet $\frac{1}{1}$ 1925, blev han formann i dettes styre. Han er likeledes medlem av Nationaltheatrets styre og av representantskapet i forsikringsselskapet Sigyn. Han er medlem av Videnskapsakademiet i Oslo og $\frac{7}{12}$ 1932 valgt til utenlandsk korresponderende medlem av Vetenskaps societeten i Lund. Han har foretatt flere studiereiser til utlandet og tjenstgjorde under Verdenskrigen en kort tid ved den norske legasjon i Paris.

Han har utgitt en rekke litteraturhistoriske avhandlinger og verker og er redaktør av tidsskriftet Edda. Bull er en pasjonert fotturist og har med skreppen på rygg gjennomkrysset store deler av vårt land.

R. Fr. Æ. L., R. D. O., R. Tsj. Hv. L. O.

Kilde: Norsk biografisk leksikon II. 386.

Han blev gift i Kjøbenhavn $\frac{12}{6}$ 1924 med Ingrid Berntsen, født i Kjøbenhavn $\frac{18}{6}$ 1896. 1 adoptivdatter.

Datter av konseilspresident, folketingsmann Klaus Berntsen, født i Søllinge, Fyen, $\frac{12}{6}$ 1844, død i Kjøbenhavn $\frac{27}{3}$ 1927, gift der 2) $\frac{8}{8}$ 1881 med Anny Christine Mathilde Octavia Thomsen, født i Kjøbenhavn $\frac{11}{10}$ 1864, død der $\frac{16}{3}$ 1902.

V A. *Ida Lise Bull*, født i Kjøbenhavn $\frac{8}{6}$ 1931.

III B. *Georg Jacob Bull*, født i Bergen $\frac{19}{9}$ 1846, død der $\frac{2}{11}$ 1846.

III C. *Johanne Marie Hambro Bull*, født i Bergen $\frac{11}{11}$ 1847, død der $\frac{16}{7}$ 1849.

III D. *Theodora Josephine Marie Hambro Bull*, født i Bergen K. K. $27/6$ 1849, død i Oslo $15/3$ 1929.

Hun blev gift i Bergen $14/4$ 1871 med kjøbmann og britisk vicekonsul Herman Diedrich Janson, født i Bergen $11/6$ 1833, død der $28/11$ 1892. 2 barn.

Sønn av kjøbmann og amerikansk konsul i Bergen Helmich Janson, født i Bergen $28/3$ 1804, død der $28/3$ 1868, gift der $27/11$ 1828 med Constance Fredrikke Sofie Neumann, født i Asker $27/6$ 1808, død på Damsgård ved Bergen $9/2$ 1880.

IV A. *Marie Kathrine (Mimi) Janson*, født i Bergen $10/2$ 1873, døpt D. K. $14/4$ s. å. fra 13. rode nr. 1 a.

Hun lever ugift i Florens, hvor hun eier eget hus.

IV B. *Johan Helmich Janson*, grosserer, født i Bergen $14/6$ 1875, døpt D. K. $23/5$ s. å. fra 13. rode nr. 1 a.

Efter å ha gått et par år på Hambros skole, var han en tid i en forretning i Bergen, hvorpå han reiste til England, senere til Tyskland og Frankrike. Ved sin hjemkomst bosatte han sig i Kristiania, hvortil hans mor efter å være blitt enke var flyttet. Her kjøpte han sig inn i Wilh. Wolfs agenturforretning, som han efter Wolfs død fortsatte alene under navn av Wolf & Janson og siden 1931 Wolf, Janson & Skavlan A/S. Han har vært gift to ganger; hver gang med en amerikanerinne. Ingen barn.

Gift 1) $28/11$ 1902 med Susie Owen, fra hvem han blev skilt efter kort tids forløp.

2) våren 1905 med Marcia Stewart Hargis, født i Louisville, Kentucky, U. S. A. $25/3$ 18?

II F. Edvard Isach Hambro, forretningsmann, født i Bergen 9/10 1821, død i London 15/1 1884.

Han blev døpt i D. K. 2/12 1821 fra 12. rode nr. 5 a. Faddere var: Berte Marie Roggen, madame Johanne Marie Hambro, Christian Sontum, A. W. Müller og Jacob Prom.

I 1832 blev hans salt inn i Bergens katedralskoles 1. klasse; og i skolens protokoll finner man notert om ham: «Forbundskaber, Latin Paradigmerne, samt anden Forberedelse.» Videre opplyser skoleprotokollen at han i august 1838 blev utmeldt for å reise til Kjøbenhavn og employeres til handelen. Han er den eneste av brødrene som ikke blev student, og har sikkert like fra han i 1838 reiste til Kjøbenhavn vært knyttet til onkelen Joseph Hambros forretning. Om han efterat han i 1838 forlot Bergen, nogensinne for kortere eller lengere tid har besøkt sin fødeby vites ikke, sannsynligheten taler mest imot. Iallfall er han ikke reist via Kristiania, hvor han ikke finnes nevnt i pastor G. A. Bulls dagbok. Heller ikke vet man når han kom til England, men også der skal han til en begynnelse ha vært knyttet til onkelens forretning; men da han og fetteren Carl

Edvard Isach Hambro og hustru.
(Efter fotografi.)

Edvard Isach Hambro og hustru. (Efter fotografi.)

Joachim visstnok ikke trakk godt sammen, begynte han og hans bror Johan Roggen Hambro i fellesskap egen forretning. Av adresseboken for Newcastle-on-Tyne for 1847 sees, at han da bodde i nr. 20 Leazes Terrace, mens hans brors svigerfar bodde i nr. 40 i samme gate. Nu vet vi at Johan Roggen Hambro iallfall så sent som $\frac{1}{1}$ 1847 var i Kristiania på gjennomreise, mens han på den tid ikke finnes i Newcastles adressebok. Sannsynligheten taler da mest for at Edvard I. Hambro har begynt egen forretning omkring den tid, og at hans bror så noget senere er gått inn som kompanjong. Bekjentskapet med familien Hamilton skyldes kanskje den tilfeldighet at Edvard Hambro og William Hamilton bodde i samme gate og derigjennem kom til å omgås. Som tidligere nevnt gikk det ikke med brødrenes forretning i Newcastle, hvorfor både denne og kompaniskapet oppløstes, samtidig som de begge flyttet til London. Her blev Edvard Hambro knyttet til Lloyds assuranseforretning. Han vites i 1872 å ha opholdt sig i Antwerpen som deres representant. Forbindelsen med Lloyds skyldes formodentlig hans kjennskap til dette firma fra den tid han var ansatt hos onkelen i Kjøbenhavn, som jo var Lloyds representant der. Han døde i London $\frac{15}{1}$ 1884.

Han blev gift i London med: Mary Ann Blackburn, født $\frac{21}{9}$ 1821, død i London $\frac{11}{12}$ 1885. Ingen barn.

Hvem hun var, har det ikke lykkes mig å få opspurt. Hun skildres som en fin, elskverdig dame, avholdt av alle som kom i berøring med henne. Et bevis herpå har man i at baron C. I. Hambro, som ikke stod på nogen god fot med sine fettere, ved opprettelsen av et gavebrev på £ 5 000 til fordeling mellem sin onkel, kjøbmann i Bergen E. I. Ham-

broens arvinger, knyttet den betingelse at summen først skulde utbetales når fru Mary Ann Hambro var død, idet hun så lenge hun levde skulde nyte rentene av det hele beløp.

II G. Christian Fredrik Hambro, norsk-svensk vicekonsul i Newcastle-on-Tyne, født i Bergen $\frac{4}{8}$ 1823, død i Newcastle $\frac{29}{9}$ 1873.

Han blev døpt i D. K. $\frac{21}{9}$ 1823 fra 12. rode nr. 5 a. Fadrene var: Berte Marie Roggen, Johanne Marie Hambro, pastor Flotman, baker Andreas Stuvitz og konsul Mowinckel. I 1834 kom han inn i katedralskolens 1. klasse. Han hadde, efter hvad skoleprotokollen opplyser, almindelige forkunnskaper. Den 30. oktober 1840 blev han, uvisst av hvilken grunn, utmeldt av

Christian Fredrik Hambro.
(Efter tegning av Siegwald Dahl. 1850.)

skolen. Det er ganske underlig å se hvorledes alle Hambros fire sønner efter kort tids forløp tas ut av skolen. Man får inntrykk av noget planløst ved deres oppdragelse, næsten som om motstridende interesser gjorde sig gjeldende der. At dette kan ha hatt nogen innflytelse på deres fremtidige skjebne, hvor man ser dem begynne på et, for så senere å fortsette med noget annet, synes rimelig. I januar 1842 fikk Christian Hambro testimonium vitae, hvorpå

han samme år blev student med haud, privat dimittert. I 1851 tok han juridisk embedseksamen med haud og 1860 blev han ansatt som kopist i Armédepartementet. Den ²⁰/₁₂ 1862 blev han konstituert som 2. sekretær i det norsk-svenske utenriksdepartement i Stockholm. Under ³⁰/₈ 1865 blev det i statsråd på Stockholms slott besluttet at på grunn av de mellem de forenede riker og Frankrike nylig avsluttede handels- og sjøfartstraktater, og den derav forventede økede handelsforbindelse, skulde Hambro, der hadde gjort sig fordelaktig kjent ved et grundig studium av de forenede rikers konsulatvesen, sendes med et års stipendium til Frankrike for å sette sig inn i våre konsulære interesser der. Denne reise blev også foretatt av Hambro, og han bosatte sig i 1865 for en tid i Bordeaux med sin familie. ³⁰/₁₂ 1871 blev han utnevnt til norsk-svensk vicekonsul i Newcastle-on-Tyne og her døde han den ²⁹/₉ 1873.

Han har utgitt et par skrifter om konsulære og sjørettslige forhold.

Kilde: I. B. Halvorsen: Norsk forfatterleksikon II. 403.

Han blev gift i Kjøbenhavn, hvor hans svigermor dengang bodde, den ¹⁹/₁₀ 1850 med en søster av sin bror Johan Roggen Hambros 1. hustru, Anna Kirstine Bødtker, født i Bergen ²³/₉ 1821, døpt D. K. ¹⁸/₁₁ s. å., død i Kristiania ²⁶/₈ 1909. 2 barn.

Hun var en datter av før nevnte kjøbmann i Bergen og borgerrittmester Bernt Anker Bødtker og hustru Petrikke Marie Frøchen.

III A. *Edvard Isak Hambro*, høiesterettsassessor og rettslærd, født i Kristiania ²⁶/₁₂ 1851.

Han kom i 1858 inn på Nissens skole, hvor han med undtagelse av et halvt års opphold ved

Institut Rollin i Bordeaux i 1865 gikk til han i 1869 blev student med præceteris. Det følgende år tok han 2. eksamen og studerte derpå filologi, særlig latin og gresk, inntil han i 1873 begynte å studere jus. I desember 1875 tok han juridisk embedseksamen med laud, hvorefter han den $^{30}/_1$ 1876 blev autorisert som fullmektig hos advokat Heffermehl. Den $^{1}/_6$ 1876 blev han edsvoren fullmektig hos sorenskriver i Nedre Romerike, Wilhelm Andersen, og $^{1}/_6$ s. å. hos dennes efterfølger i embedet, Job Dischington Bødtker, der senere blev hans svigerfar. Den $^{1}/_6$ 1878 blev han ekstraskriver i Kirkedepartementet og $^{9}/_2$ 1881 sekretær i Kristiania Brand- og Ingeniørvesen. Den $^{12}/_{12}$ 1891 blev han assessor i Kristiania byrett. $^{8}/_4$ 1893 opnevntes han til medlem av kommissionen til behandling av geistlighetens lønninger og kirkens inntekter. 1897—1898 fungerte han som kommissær til gjennomførelse av den geistlige lønningslov. $^{10}/_1$ 1902 opnevntes han som sakkyndig medlem av en departemental komité til behandling av spørsmålet om Norges tiltrædelse til Haagerkonvensjonens forslag om konvensjoner angående ekteskap, skilsmisse, arv m. m. Fra 1902—1907 var han medlem av Kristiania bystyre. (Høsten 1903 blev han konstituert som ekstraordinær assessor i Høiesterrett og fungerte i den følgende tid med korte avbrytelser som sådan. Den $^{12}/_7$ 1910 blev han fast ekstraordinær og $^{16}/_{11}$ 1912 fast assessor i Høiesterrett, fra hvilket embede han ved nådd aldersgrense tok avskjed i 1921.) Han blev i 1903 medlem av Videnskabselskabet i Kristiania.

I mer enn 35 år har Hambro vært knyttet til Universitetet som censor og eksaminator ved juridisk embedseksamen og som foreleser over norsk og romersk rett.

Utenom sin embedsgjerning har han vært sterkt musikalsk interessert og har gjennom en årrekke tilhørt hovedstadens faste konsertpublikum. Han har dessuten vært en ivrig friluftsmann.

Han har utgitt en rekke videnskapelige arbeider samt skrevet tallrike artikler i dagspressen, vesentlig om musikalske spørsmål. R.¹ St. O. O.

Kilder: Norsk biografisk leksikon V. 307. Studentene 1869.

Han blev gift i Fett $\frac{3}{8}$ 1881 med sin tremenning Julie Sejersted Bødtker, født i Overhalla den $\frac{21}{9}$ 1856. Ingen barn.

Datter av sorenskriver på Nedre Romerike Job Dischington Bødtker, født på Toten $\frac{9}{8}$ 1818, død i Kristiania $\frac{12}{11}$ 1889, gift i Skogn $\frac{7}{9}$ 1848 med Fredrikke Sophie Sejersted, født i Skogn $\frac{21}{6}$ 1825, død i Kristiania $\frac{9}{7}$ 1892. *Hjert*

Den $\frac{3}{8}$ 1931 feiret assessor Hambro og frue sitt gullbryllup hos pleiesønnen, direktør J. Sejersted Bødtker i dennes villa på Holmenkollen.

- III B. *Bernt Anker Bødtker Hambro*, konsulatsekretær, født i Kristiania $\frac{14}{11}$ 1862, død i Edinburgh $\frac{19}{10}$ 1889. Sin første skoleutdannelse fikk han 1868 hos en frøken Herlofsen i Aalborg, senere, da faren blev konsul i Newcastle, gikk han fra 1871—1873 på skole i Tynemouth hos en mr. Wite. Da familien så i 1874 efter mannens død vendte tilbake til Norge, kom han

inn på Aars & Voss skole i Kristiania, hvorfra han i 1880 tok realartium med u. g. ²³/₁₂ 1887 tok han juridisk embedseksamen med haud, men gikk op igjen året efter og fikk da laud.

Vinteren 1880—1881 vikarierte han på Kongsvinger skole, men reiste derefter efter å ha tatt 2. eksamen til sin onkel, generalkonsul B. A. Bødtker i Alexandria for sin helbreds skyld. Han hadde nemlig som gutt fått en skjorteknapp i lungen og den plaget ham til stadighet og voldte til sist hans død. Fra Alexandria reiste han til Italia og senere til kurstedet Gleichenberg i Steyermark.

Efter å ha fullendt sine studier blev han ansatt som konsulatsekretær hos den før nevnte onkel, der i mellemtiden var blitt norsk-svensk konsul i Leith med bolig i Edinburgh. Her assisterte han ved utgivelsen av generalkonsulens rapporter vedrørende Norges næringsforhold, og her døde han ¹⁹/₁₀ 1889.

Hambro var usedvanlig musikalsk og meget begavet i lingvistisk retning. Han talte flytende og med reneste aksent tysk, engelsk, fransk og italiensk, foruten at han under sitt opphold i Alexandria hadde lært sig en del arabisk. Under sine mange reiser hadde han tilegnet sig et meget liberalt, europeisk livssyn, hvorfor han også søkte sig sin omgang i Kristiania blandt datidens mest frisinnete ungdom, blandt menn som Hans Jæger og Haakon Nyhus. Sammen med dem blev han malt av Edvard Munch.

Kilde: Studentene fra 1880.

PERSONREGISTER

- Aarestrup, løjtnant. 82.
Aars, Anna Ernesta, f. Birch-Reichenwald. 64.
— Jacob Jonathan, skolebestyrer. 63.
Ancker, Anders, Silke & Klædehandler. 32.
— Anders Andersen, skipper. 32
— Augusta Fredrika, f. v. Schoultz. 33.
— Carl Andreas, legatstifter. 32—33.
— Cecilie Catrine, f. Munk. 32.
— Henriette Axeline, f. Hambro. 32.
Andersen, H. C. 23.
— Sebbe. 44.
— Wilhelm, sorenskriver. 123.
Anderson, Mathilde, f. Jørgensen. 76.
— Pedro. 76.
Arctander, Sofus Anton Birger, borgermester. 58.
Audun Huggleikson Hestakorn. 37.
Aumont, portrettmaler. 100.
Bentzen, Einar. 44.
Berg, Itzig (Isaac) von. 9.
— P. W., forretningsmann. 38. 40.
v. Bergen. 36.
Berle, Jens A. 39.
Berle Madame. 39.
Berlin, Lasse, rabbi. 14.
Bernhard, Carl. 23. 26. 28.
Bernardo, læge. 78.
Berntsen, Anny Christine Mathilde Octavia, f. Thomsen. 117.
— Klaus, dansk politiker. 117.
Beyer, Ane Olsdatter. 50.
— Anne Martha Knudsdatter f. Schou. 50.
— Barbro Olave. 50.
— Berthe Pedersdatter. 50.
— Ole Christoffer, sandfører, kjøbmann. 49.
— Peder Monsen. 50.
— Rubert Cornelis. 50.
Birkeland, Agnes, f. Hoff. 91.
— Kirsti. 93.
— Randi, student. 93.
— Richard, professor. 91—92.
— Theodor, kjøbmann. 92.
— Therese Karoline, f. Overwien. 92.
— Øivind, student. 92.
Bjørnson, Bjørnstjerne. 104. 107.
Blachs Enke & co., C. F., Bankierfirma. 26.
Blauw & co., Jacob. 40.
Blom & Koss, advokater. 93.
Blomskjöld, Johan, forretningsmann. 60.

- Blomskjöld, Johanna Charlotta, f. Gustafsson. 60.
- Bollman & Søn, Johan. 81.
- Borup, Carl Wilhelm Nils, gods-cier. 22.
- Eline, f. Schousboe. 23.
- Hanne Zipora (Sophie), f. Ham-bro. 13. 17. 18. 21—23. 36. 48.
- Johan Jacob Nansen., høiskoleforstander. 23.
- Julius Theodor, prest. 19. 22. 33. 42. 45. 47. 100.
- Marie Rosa Caroline, f. Trier. 22.
- Nils, landsoverrettsprokurator. 22. 42.
- Nils Harald. 22.
- Petra Ottilla, f. Marstrand. 22.
- Bramsen, Lorentz. 30.
- Louis. 28. 30.
- Brandt, Carl Ludvig Ferdinand, buntmaker. 54.
- Breine, Nachmans datter. 13. 14.
- Brun, Divert Dedichen, f. Huun. 108.
- Hans Salvesen, skuespiller. 108.
- Svend, advokat. 110.
- Brøgelmann, Johan Peter, kjøbmann. 53.
- Brøvig, Andrea Bolette, f. David-sen. 90.
- Andrea Marie, student. 90.
- Cecilie Catharine, f. Hoff. 89.
- Cecilie Catharine. 90.
- Erling. 90.
- Gunnar Christian, skibsreder. 90.
- Gunnar Christian, stud. jur. 90.
- Gunvor. 91.
- Harald Nikolai. 90.
- Kirsten Bennestvedt. 90.
- Tharald, Overrettsasskfører, skibsreder. 89—90.
- Bull, Alette, f. L'orange. 109—110.
- Anna, f. Brun. 108.
- Aurora, f. Stewart. 109.
- Barbara Albertine, f. Ørsted. 55. 101. 104.
- Constance L'orange. 110.
- Edvard, professor. 112—114.
- Edvard, student. 114.
- Edvard Isak Hambro, dr. med. 101—107.
- Edvard Isak Hambro, forret-ningsmann. 109.
- Francis, professor. 116—117.
- Georg Albert, prest. 52. 96. 100. 119.
- Georg Andreas, stadskonduk-tør. 54.
- Georg Jacob, hølesterettsjusti-tarius. 52. 55. 96. 100. 101.
- Georg Jacob. 117.
- Gine, f. Falsen. 107.
- Hans Brun, forretningsmann. 112.
- Ida Lise. 117.
- Ida Marie Sofie, f. Paludan. 107.
- Inez Stewart. 109.
- Ingrid, f. Berntsen. 117.
- Johan Peter, sekretær. 114—115.
- Johan Randulf, korpslæge. 100—101.
- Johan Randulf, konsul. 108—109.
- Johanne Marie Hambro. 99. 117.
- Karen, student. 114.
- Lucie Jullane Antonette, f. Voss. 114.
- Søren Christian Ørsted, ekspe-disjonssekretær. 104.
- Theodor, forretningsmann. 107—108.

- Bull, Theodora Josephine Marie, f. Hambro. 99—100.
- Wenche Annadatter. 111—112.
- Bødtker, Bernt Anker, kjøbmann. 97. 122. *Anna Aars 122*
- Bernt Anker, generalkonsul. 125.
- Fredrikke Sophie, f. Sejersted. 124. *Christine 96*
- Job Dischington, sorenskriver. 123. 124.
- Johannes Sejersted, direktør. 124.
- Petrikke Marie, f. Frøchen. 97. 122.
- Bøgh, Christoffer, sorenskriver. 40.
- Cantor, Axel Moyses. 20. 21.
- Moses. 20. 21.
- Chasam, Liebmann. 11.
- Christian VI. 19.
- VII. 24.
- Christoffersen, Christine, f. Schweigaard. 111.
- Divert Bull. 111.
- Divert Doris, f. Bull. 110.
- Erling, dr. philos. 110—111.
- Erling Christian Bull. 111.
- Mads Wiel, generalkonsul. 111.
- Clausen, Dorothea (Dorthe) Cathrine 43—44.
- Dahl, Anna Aars, bibliotekassistent. 64.
- Astrid. 64.
- Edit Frimann. 60.
- Edit Victoria, f. Blomskjöld. 60.
- Else, f. Nandrup. 60.
- Eva Frimann. 60.
- Eyolf. 60.
- Eyolf Alstrup, læge. 60.
- Helge Frimann, læge. 59.
- Henning Frimann, prest. 56. 57.
- Iver Halvorsen, vognmann. 59.
- Johanne Marie, f. Hambro. 56.
- Dahl, Johanne Marie, kontordame. 63.
- Karl Frimann, høiesterettsdommer. 58—59.
- Karl Frimann, stud. jur. 61.
- Karl Nandrup. 60.
- Margrethe Albertine Henrikke, f. Mohn. 58.
- Margrethe Cathrine, bestyrerinne. 61.
- Marie Anette Helene, f. Dahl. 59.
- Nils. 61.
- Nils Alstrup, rådmann. 56—57.
- Nils Alstrup, student. 64.
- Pauline, f. Andersen. 59.
- Siegwald, maler. 96.
- Sigrid, f. Aars. 63.
- Theodor, prest. 63.
- Danchell, Hanne Frederikke, f. Hambro. 32.
- Hanne Marie, f. Wulf-Borup. 22. 32.
- Henrik Leonard, grosserer. 32.
- d. y. Henrik Leonard. 22. 32.
- Lovise Henriette, f. Hahn. 32.
- Paul Christian, rådmann. 32.
- Danchertsen, Cathrine. 51. 95.
- Danchert. 51. 82.
- Delbanco, Mendel Elias, forretningsmann. 25. 26.
- Dietrichson, Lorentz Henrik Segelcke, professor. 52.
- Donner, bankier. 27.
- Dorthe, Dorothea Cathrine Clausen. 43—44.
- Eenberg, formannskapskriver. 54.
- Ege, Barbara Albertine, f. Hambro. 55.
- Hendrik Sundt, fabrikkeier. 55.
- Jacob Rieck, skipper. 52. 55.
- Karen Ameln, f. Sundt. 55.

- Ege, Karen Ameln. 56.
 Egelchen, Isaac Levys datter. 12.
 Ellertsen, Christian. 39.
 — Jan Ludvig. 50.
 Ellingsen, Elling. 50.
 Erichsen, Erich, konferensråd. 26.
 Erik Magnusson, Norges konge. 37.
 Falsen, Christian Balthazar, officer.
 107.
 — Johanne Elisabeth, f. Møller.
 107.
 Fegelche, Nachmansdatter. 12. 14.
 Feibel = Philip. Nachmans sønn.
 12. 13. 14.
 Fleischer & Co. 75.
 Flood & Wessel, advokater. 91.
 Flottmann, Johan Balthazar, prest.
 121.
 Foran, Amy, f. Athey. 98.
 — Charles, tannlæge. 97—98.
 — Emily Rosa, f. Hambro. 97.
 — Thomas, artillerimajor. 98.
 Fredrik V. 19.
 Frøcken, Didricha. 51.
 Fürst, Haller & Co. 23.
 Garmann, J. K., løjtnant. 40.
 Gella, Ephraim Goldziehers datter.
 11. 13.
 Goldsticker, Judithe, f. Cantor. 20.
 — Simon Philip. 19. 20.
 Goldzieher Ephraim. 11. 13.
 Gran, Gerhard, professor. 116.
 Grieg, Anna Eveline Johanne, f.
 Bjørset. 73.
 — Edvard. 107.
 — Georg. 44.
 — Johan Wilhelm Cato, prest. 73.
 — John. 39.
 — Lars. 44.
 Grimnæs, Karen, f. Berg. 81.
 — Ole Kristian, prest. 81.
 Grip, R. O., konsul. 44.
 Gutfeld, Carl Frederik, amtsprost.
 36.
 Gutroth, Nachmans datter. 12. 14.
 Gyberg, Clemens Poulsen, cand.
 theol. 33.
 — Hektor Fredrik Janson, prest.
 33.
 — Ida Sophie, f. Hambro. 33.
 — Mariane, f. Møller. 33.
 Haaland, Ingeborg, f. Johannesen.
 66.
 — Wilhelm, skibskaptajn. 65.
 Haakon V Magnusson. 37.
 Hagelien & Hansen. 65.
 Halle, Aron Samuel. 11.
 v. Halle, Prieuiche, f. Goldschmidt.
 30.
 — Wulf Levin, grosserer. 30.
 Hambro, Ada Sophia, massøse. 99.
 — Alice. 98.
 — Angélique Cathrine, f. Bull.
 46. 55. 100.
 — Angélique Cathrine, f. Ege. 55.
 82.
 — Angélique Cathrine, læge. 74.
 — Anna Evelyn. 74.
 — Anna Jeanette, f. Nathan. 32.
 — Anna Kirstine, f. Bødtker. 34
 122.
 — Bernt Anker Bødtker, konsulat-
 sekretær. 124—125.
 — Calmer (Kalman) Joachim. 12.
 13. 14. 15—18. 24. 31. 33.
 — Carl Joachim, baron, bankier,
 28. 30—32. 120.
 — Carl Joachim, kjøbmann etc.
 44. 46. 51—55. 100.
 — Carl Joachim, redaktør, poli-
 tiker. 71—73.
 — Carl Joachim, student, 74.
 — C. I. & Søn. 24. 25. 26. 28. 31.
 40. 41.

- Hambro, Carl Simon, malermester. 15. 17. 18. 32. 42. 48.
- Caroline Frederikke. 33.
- Cecilia Mary, sykepleierske. 98.
- Cecilia Sophia, f. Hamilton. 97—98.
- Charlotte Johanne, sykepleierske. 99.
- Christian Fredrik, konsul. 121—122.
- Christine, f. Bødtker. 96—97. 122.
- Constance Mary, nonne. 99.
- Edvard Isach, kjøpmann. 14. 18. 26. 32. 33—51. 68. 82. 83.
- Edvard Isach. 64.
- Edvard Isach, forretningsmann. 96. 119—120.
- Edvard Isak, skolebestyrer. 47. 68—69.
- Edvard Isak, student. 73.
- Edvard Isak, høiesterettsassessor. 122—124.
- Elise, rektor. 70—71.
- Florence Josephine. 99.
- Georg Jacob Bull. 81.
- Georgine Jacobine, lærerinne. 68.
- Gudrun, f. Grieg. 73.
- Hans Christian Ørsted, folkehøiskolebestyrer. 55. 81—82.
- Johan Randulf Bull. 74.
- Johan Roggen, forretningsmann. 95—97. 98. 100. 120.
- Johanne Marie, f. Roggen. 42. 43. 44. 49—51. 100. 119. 121.
- Johanne Sophie Julie. 81.
- Joseph, hoffråd. 14. 15. 17. 18. 23—30. 31. 33. 34. 41. 46. 95. 119.
- Julie Sejersted, f. Bødtker. 124.
- Mariane, f. v. Halle. 30.
- Hambro, Mary Ann, f. Blackburn. 120—121.
- Nicoline Christine, f. Harbitz. 69.
- Theodora Josephine. 51.
- Thobe (Dorothea), f. Levi. 15. 18—19. 32.
- Wilhelm Cato Grieg, bankassistent. 73.
- Hamilton, Elizabeth Rosa, f. Ord. 97.
- William Johnson. 97. 120.
- Hammer, Aagot, f. Pedersen. 77.
- Aagot, sykepleierske. 78.
- Aagot, f. Knudsen. 80.
- Ana Michaela, f. Anderson. 76.
- Angélique Cathrine. 77.
- Carl Hambro, landmann. 78.
- Carl Hambro, styrmann. 78.
- Caroline Amalie, f. Hambro. 75.
- Dagfinn. 80.
- Dagny. 81.
- Erling, skibsreder. 81.
- Frank, handelsgymnasiast. 81.
- Gudrun, f. Grimmæs. 81.
- Halfdan, revisjonschef. 79.
- Harald, forretningsmann. 75.
- Helene Olave, f. Olsen. 75.
- Johan, forretningsmann, gårdbruker. 77.
- Johan. 78.
- Johan Henrik, forretningsmann. 75. 78.
- Johanne Gunhilde Görbitz, f. Johnsen. 79.
- Lauritz, gullmed. 75.
- Margaret Winifred, f. Hutton. 80.
- Ragnhild. 80.
- Ragnhild Dorothy Hambro. 80.
- Robert Tryggve. 80.
- Tryggve, forretningsmann. 79.

- Hammer, Tryggve, forretningsmann. 80.
 Hammers, Alberto, landmann. 77.
 — Alfredo, landmann. 77.
 — Amalia. 77.
 — Carlos, landmann. 76.
 — Micaela. 77.
 — Ragnvald, landmann. 76.
 — Ricardo, landmann. 77.
 — Rodolfo. 77.
 Hänni & Cie. 112.
 Hanna, Jacob fra Rendsburgs datter. 10. 11. 13.
 Hansen, Andreas Nicolai, forretningsmann. 26.
 — Cathrine. 82.
 — Otto F., skibsmegler. 79.
 Harbitz, Elisabeth Christine, f. Harbitz. 70.
 — Niels Andreas, malermester. 70.
 Harmens, Hans Henrik. 40.
 — Johan C. 40.
 Hauge, Angelique Cathrine, f. Dahl. 61.
 — Anne Sofie, f. Hegna. 62.
 — Astrid, sykepleierske. 62.
 — Harald, student. 63.
 — Henrik Mohn, cand. theol. 63.
 — Ingebjørg, f. Raa. 61.
 — Ingebjørg, sykepleierske. 62.
 — Jens, gårdbruker. 61.
 — Johanne Marie, student. 63.
 — Olav, folkehøiskolebestyrer. 61.
 — Ragnhild, lærerinne. 61.
 — Reidar, prest. 62.
 Hauk Erlendson. 37.
 Hausen, Løb. 11.
 Heffermehl, Johan Kristoffer Støren, advokat. 123.
 Hegna, Anne Marie, f. Berg. 62.
 — Nils, lærer. 62.
 Heiberg, I. L. 103.
 Hendberg, skredder. 39.
 Herlofsen, frøken. 124.
 Hoelfeldt, Jacob Ulrich, generalmajor. 39.
 Hoff, Bolette Sophia, f. Engelhardt. 84.
 — Cecilie Catharine, f. Lysholm. 89.
 — Edvard, landmann. 88.
 — Edvard Hans, generalleitnant. 38. 48. 84—86.
 — Elise, f. Wessel. 86.
 — Else Margrete. 94.
 — Gerhardine Marie, f. Hambro. 82—83.
 — Hans, ingeniørmajor. 84.
 — Harald Nicolai, skifteforvalter. 88—89.
 — Harald Nikolai. 95.
 — Inger Cecilie. 94.
 — Ingrid, f. Moe. 93.
 — Johan Eduard. 95.
 — Johan Harald, ingeniør. 94.
 — Johanne, kontordame. 88.
 — Johanne Marie. 82. 88.
 — Louise. 88.
 — Marie, departementssekretær. 91.
 — Nikolai, oberst. 86—87.
 — Nicolai. 89.
 — Nicolai Engelbrecht, generalmajor. 43. 83—84.
 — Nikolai Johan, byrettsdommer. 93.
 — Solveig, f. Lund. 94.
 — Sophie Bolette. 88.
 Holberg, Ludvig. 20.
 Holm, Lyder. 54.
 Holst, Elling. 91.
 — Peter F., professor. 105.
 Hornsrud, Christopher, politiker. 113.

- Huss, Charles H. ltd., skibshand-
lere. 79. 80.
- Hutton, George, bygmester. 80.
— Henrietta, f. Thomas. 80.
- Ibsen, Henrik. 82. 107.
— skipper. 52.
- Ingemann, B. S. 103.
- Isaac — Itzig — von Berg. 9.
- Isaac Levy. 10. 11.
— Nachmans sønn. 12. 13. 14.
- Israel, David. 21.
- Jacob, Raphael (Leidesdorf). 21.
— fra Rendsburg. 10. 11. 13.
- Jacobson, Daniel Simon. 29.
- Jansen, Luplau, portrettmaler. 23.
- Janson, Constance Fredrikke Sofie,
f. Neumann. 118.
— Helmich, konsul. 118.
— Herman Diedrich, konsul. 118.
— Johan Helmich, forretnings-
mann. 118.
— Marcia Stewart, f. Hargis. 118.
— Marie Kathrine. 118.
— Susie, f. Owen. 118.
— & Søn. 40. 75.
— Theodora Josephine Marie
Hambro, f. Bull. 118.
- Jebsen, Peter, fabrikkeier. 53. 54.
- Jekew, Nachmans sønn. 12. 13. 14.
- Jekusiel, Nachmans sønn. 12. 14.
- Jenisch, bankier. 27.
- Jessop & Sons Ltd., William. 109.
- Johnsen, Gunhilde, f. Frich. 79.
— Johan Gørbitz, bakermester. 79.
- Jokew, Nachmans sønn. 13. 14.
- Joseph, Breines mann. 13.
- Jørgendahl, Gjertrud Johanne. 39.
— Ole. 39.
- Jæger, Hans. 125.
- Kalman, se Calmer Joachim Ham-
bro. 12. 13. 14.
- Kinck, ingeniør. 94.
- Kittel, Abr. F. 65.
- Kjøde, Jacob A/S. 67.
- Knudsen, Mathias, kjøbmann. 80.
— Peter, skipper. 34.
— Ragnhild Cecilie, f. Engelsen.
80.
- Konow & Co. 40.
— L., konsul. 44.
- Koritzinsky, Harry M., cand. oekon.
48.
- Krohn & Co., Wollert. 40.
- Larsen, Carl. 39.
- Lassen, kaptein. 95.
- Leffler, Hakon, ingeniør. 25.
- Leidesdorf, Deiche, f. Unna. 21.
— Jacob Raphael. 21.
— Raphael Jacob. 21.
- Levi, Elkele, f. Goldsticker. 19.
— Isac Joseph. 19.
- Levy, Isac. 10. 11. 13.
— I. I. 14.
— Jokew. 14.
— Kalman. 10.
— Kusel (Ickusiel) 10.
— Mathias. 10.
— Sara. 14.
— William. 14.
- Levysohn, Adolph. 9.
— Leon. 14.
— Louis. 14.
— Phillip. 14.
- Lexau, Peter. 95.
- Lie, Jonas. 107.
- Lindstrøm, I. C., trelastfirma. 67.
- Linnemann, Andreas, overretts-
saksfører. 87.
— Caroline Mathilde, f. Christen-
sen. 87.
— Johan, artillerigeneral. 87.
— Johan. 88.
— Marie, f. Hoff. 87.
— Rigmor Marie, fullmektig. 87.

- Linnemann, Rolf, bankmann. 88.
 — Sigrid, lærerinne. 87.
 v. d. Lippe, Elisabeth, f. Bødtker. 52.
 — Gerhard. 52.
 L'orange, Constance Wiel, f. Andersen. 110.
 — Johan Ingolf Koren, oberst. 110.
 Lund, Anna Petronelle, f. Horn. 94.
 — Johan Eduard, grosserer. 94.
 Lysholm, Cecilie Catharine, f. Bernhoft. 89.
 — Johan Mølmann, overstiger. 89.
 Madsen, Emil, oberst. 17. 42. 47.
 Madvig, Johan Nicolai, professor. 68.
 Manse, slottsforvalter. 36.
 Mansell, Alfred. 28.
 Markon, Isaak, professor, dr. 9. 10. 13.
 Marstrand, Margrethe Christine, f. Weidemann. 22.
 — Vilhelm Nicolai, professor, maler. 22.
 Mathias, Nachmans sønn. 11. 12. 13. 14. 23. 25.
 Mathiesen, Haagen. 42.
 Meyer, Gerdt. 77.
 — Jacob, kjøbmann. 42.
 Michelsen, Chr., statsminister, skibsreder. 78.
 Mingotti, Angello. 19.
 — Pietro. 19—20.
 Moe, Jan August, prest. 94.
 — Janny, f. Thurmann. 94.
 Mohn, Fredrik. 44.
 Mowinckel, I. E. A/S. 65.
 — Jørgen. 100. 121.
 Munch, Edvard. 125.
 Munthe, Chr. 108.
 Müller, A. W. 119.
 v. Møsting, Johan Sigismund, Geheimestatsminister. 28.
 Nachman fra Rendsburg. 9. 10.— 14. 15. 16. 17.
 Nandrup, Henriette, f. Larsen. 60.
 — Oscar Frithjof, redakjonnsekretær. 60.
 Nesanel, Samuel Posners sønn. 11.
 Nicolaisen, Nicolai. 40.
 Nielsen, Marie, f. Birkhaug. 67.
 — Martin Nicolai, farvehandler. 67.
 Nygaard, Aamund Gabrielsen. 39.
 Nyhus, Haakon. 125.
 Næss & Co. 79.
 Oldatter, Susanne. 50.
 Paludan, Edvard Bull. 116.
 — Ellsabeth Birgitte Bull. 116.
 — Hans Jacob Peter Dorph, prest. 107.
 — Janus August Worm. 116.
 — Julius Gustav, læge. 115—116.
 — Marie Louise, f. Paludan. 107.
 — Marie Louise, f. Bull. 115.
 — Marie Louise Bull. 116.
 — Otto Fredrik, prest. 116.
 — Sophie Fredrikke, f. Worm. 116.
 Pedersen, Elisabeth Bella Marie, f. Borup. 23.
 — Eugenie Julie, f. Mohr. 78.
 — Henrik Bolstad, gjærfabrikant. 78.
 — Thomas Vilhelm, Sjøofficer, maler. 23.
 — Viggo Christian Fredrik Vilhelm, maler. 23.
 Philip, se Feibel. 12. 13. 14.
 Picard, Charles Emile, matematiker. 91.
 Poincaré, Jules Henry, matematiker. 91.
 Posner, Samuel. 11.

- Prom, Jacob. 119.
 Raphael, Jacob. 21.
 — Jacob. 20. 22.
 — Lazarus. 17. 21. 22.
 — Thea, f. Raphael. 22.
 Rasmussen, Alfredo. 76.
 — Axel. 76.
 — Elena. 76.
 — Erling. 76.
 — Maren, f. Andersen. 76.
 — Mathilde, f. Hammers. 76.
 — Pedro, gårdbruker. 76.
 — Zaccarias. 44.
 Reinhardt, Johannes Christopher
 Hagemann, zoolog. 30.
 — Mathilde, forfatterinne. 30.
 Rendsburg, Jacob fra. 10.
 — Ickusiel. 14.
 Rogge, prokurator. 34.
 — Ole B. 51.
 Roggen, Berthe Marie, f. Beyer.
 49. 51. 82. 95. 119. 121.
 — Gideon. 50.
 — Johan Rasmussen, krambod-
 handler. 49. 51. 82. 95. 100.
 — Martinius. 50.
 Rothschild. 31.
 Rydland, Hans Fredrik, måneds-
 løitnant. 36.
 Rygg, N., bankdirektør. 40.
 Safuron, dr. 14.
 Sagen, Lyder. 102.
 Samuel, Nachmans sønn. 12.
 14.
 Särchen, Liebman Chasams datter.
 9. 11. 14.
 Sars, Ernst, professor. 113.
 Scalabrini, Paolo. 20.
 Schanche, Albert Sophus Stabell,
 forvalter 64—65.
 — Albert Sophus Stabell. 66.
 — Albert Sophus Stabell. 66.
 Schanche, Albert Sophus Stabell,
 skibsreder. 66—67.
 — Albert Sophus Stabell. 67.
 — Angelique Cathrine, f. Hambro.
 64.
 — Angelique Cathrine, student.
 66.
 — Angelique Cathrine. 66.
 — Anna Abigael, barnepleierske.
 66.
 — Anna Abigael Kristine. 67—68.
 — Anna Kristine Abigael, f. Sta-
 bell. 65.
 — Børre. 66.
 — Carl Hambro. 65.
 — Carl Hambro. 66.
 — Constance, f. Nielsen. 67.
 — Eilif. 67.
 — Elisabeth Magrethe, f. Haaland.
 65.
 — Ingeborg. 66.
 — Johan Garmann, konsul. 65.
 — Johan Garmann. 65.
 — Johan Garmann, agent. 65.
 — Johan Garmann. 66.
 — Peik Eyolf. 67.
 — Wenche Margrethe. 66.
 — & Co. 77.
 Schee, Aas & Mowinckel. 65.
 Scheel, Herman Carsten Johannes,
 høiesterettsjustitiarius. 93.
 Scheflo, Olav, politiker. 113.
 Schimmelman, Heinrich Ernst,
 greve, statsmann. 26.
 Schjøtt, Engel Christine. 39.
 Schou, borgermester. 50.
 — Knud Jensen. 50.
 Schousboe, Sophie Marie Rosa, f.
 Cohn. 23.
 — Wilhelm Carl, prost. 23.
 Schreiber, Johan Salomon Færs,
 prest. 36.

- Schrøder, J. A., speditør. 53.
 Show & Dietrichson, advokater. 87.
 Sontum, C. F. 82. 83. 119.
 Sprintze, Kalman Zells datter. 10.
 Stafford, Frederick William, Shipping clerk. 99.
 — Maud Isabella, f. Hambro. 99.
 — Obediah, byggmester. 99.
 Stang, Emil, advokat, politiker. 85.
 Stewart, Inez Louise, f. Geer. 109.
 — Joseph Augustus Edward. 109.
 Stoltz, Gerhard, rektor. 54.
 Storjohan, Joh. W. 100.
 Stuwitz, Andreas, baker. 121.
 Sudmann, Philip. 38.
 Sundt, Christian, kjøbmann. 47.
 Svane, Claus, kjøbmann. 34.
 Tipper, F. J., tannlæge. 97.
 Tornøe, Johan E. 54.
 Tranmæl, Martin, politiker. 113.
 Trier, Bella, f. Nathan. 22.
 — Jacob Stephan, grosserer. 22.
 Undall, Astrid, f. Hambro. 74.
 — Axel Hambro. 74.
 — Axel Rosenkrantz, gårdbruker. 74.
 — Edvard Isak Hambro. 74.
 — Jens Fredrik, ingeniør. 74.
 — Jens Fredrik. 74.
 — Petra Eline, f. Brown. 74.
 — Petra Elisa. 74.
 Vaksdal, Anders, gårdbruker. 55.
- Vaksdal, Angelique Cathrine, f. Ege. 55.
 — Angelique Christiane Ege. 56.
 — Christian Hambro, gårdbruker. 56.
 — Christiane Nilsdatter Kvittingen. 56.
 — Gunvor Albertine Ege. 56.
 — Karen Alvhild Ege. 56.
 — Nancy Marie Ege. 56.
 — Nils, gårdbruker. 56.
 Voss, Jacob, prest. 114.
 — Karen, f. Larsen Russ. 114.
 Welhaven, Johan Sebastian Calmeyer. 102.
 Wessel, Cornelius Johan, megler. 86.
 — Johan Herman. 20.
 — Johanne Benedikte, f. Paludan. 86.
 Wilhelmsen, Martinus, kjøbmann. 53.
 Wite, Mr. 124.
 Wolf, Janson & Skavlan A/S. 118.
 Wulf, Wulf Marcus. 22.
 Wulf-Borup, August. 22.
 — Carl Wilhelm. 22.
 — Elisabeth, f. Beautien. 22.
 — Gustav Julius. 22.
 — Thrine, f. Køster. 22.
 — Wulfine Marcusine. 22.
 Zell, Kalman. 10.
 Oehlenschläger, Adam Gottlob. 23. 102.

FØLGENDE SUBSKRIBENTER HAR VED FORHÅNDS- BESTILLING MULIGGJORT BOKENS TRYKNING

Eksemplar

- Nr. 1. Grosserer Th. Bull, Oslo.
- › 2. Konsul Joh. Randulf Bull, Oslo.
- › 3. Fru Anna Bull, født Brun, Oslo.
- › 4. Fru Divert Christophersen, født Bull, Oslo.
- › 5. Kontorchef Edv. Hambro Bull, Oslo.
- › 6. Frøken Wenche Bull, Newark N. I., U. S. A.
- › 7. Herr Hans Brun Bull, p. t. Stuttgart. Cannstatt.
- › 8—9. Professor dr. Francis Bull, Oslo.
- › 10—11. Fru Ida Bull, født Paludan, Oslo.
- › 12. Statsarkivet i Oslo.
- › 13—14. Direktør J. Sejersted Bødtker, Oslo.
- › 15. Frøken Johanne Hoff, Bergen.
- › 16. Frøken Sophie Hambro, Bergen.
- › 17. Statsarkivet i Bergen.
- › 18. Cand. oecon. Harry M. Koritzinsky, Oslo.
- › 19. Bergens offentlige Bibliotek.
- › 20. Bergens Museums Bibliotek.
- › 21. Statsarkivet i Trondheim.
- › 22. Herr Tryggve Hammer, Cardiff.
- › 23. Konsul Einar Nielsen, Danzig.
- › 24. Direktør Benno Berger, Oslo.
- › 25. Fabrikkeier M. Glott, Oslo.
- › 26. Departementssekretær, Frøken Marie Hoff, Oslo.
- › 27. Fru Cecille Brøvig, født Hoff, Farsund.
- › 28. Direktør Charles Koritzinsky, Oslo.
- › 29. Oberst Johan L'orange, Hønefoss.
- › 30—31. Oberst Nikolai Hoff, Rud pr. Skollenborg.
- › 32. Norske Selskab, Oslo.
- › 33. Dr. Cathrine Hambro, Bergen.
- › 34. Delchmanske Bibliotek, Oslo.
- › 35. Arkivar S. H. Finne-Grønn, Bygdøy.
- › 36—38. Skibsreder Sophus Schanche, Bergen.
- › 39. Revisjonschef Halfdan Hammer, Bergen.
- › 40. Rektor Elise Hambro, Bergen.
- › 41. Generaldirektør Hj. Wessel, Borregård pr. Sarpsborg.
- › 42. Høiesterettsdommer K. F. Dahl, Oslo.
- › 43. Sogneprest Theodor Dahl, Bergen.
- › 44. Høiesterettsadvokat Harald Mortensen, Oslo.

**TRYKT I
DET MALLINGSKE BOGTRYKKERI,
KLISJEER FRA WILH. SCHEEL & CO.
OFFSET-PAPIR FRA HAMANG PAPIRFABRIKK
I 100 EKSEMPLARER HVORAV DETTE ER
NR: 35**

Tavle II.

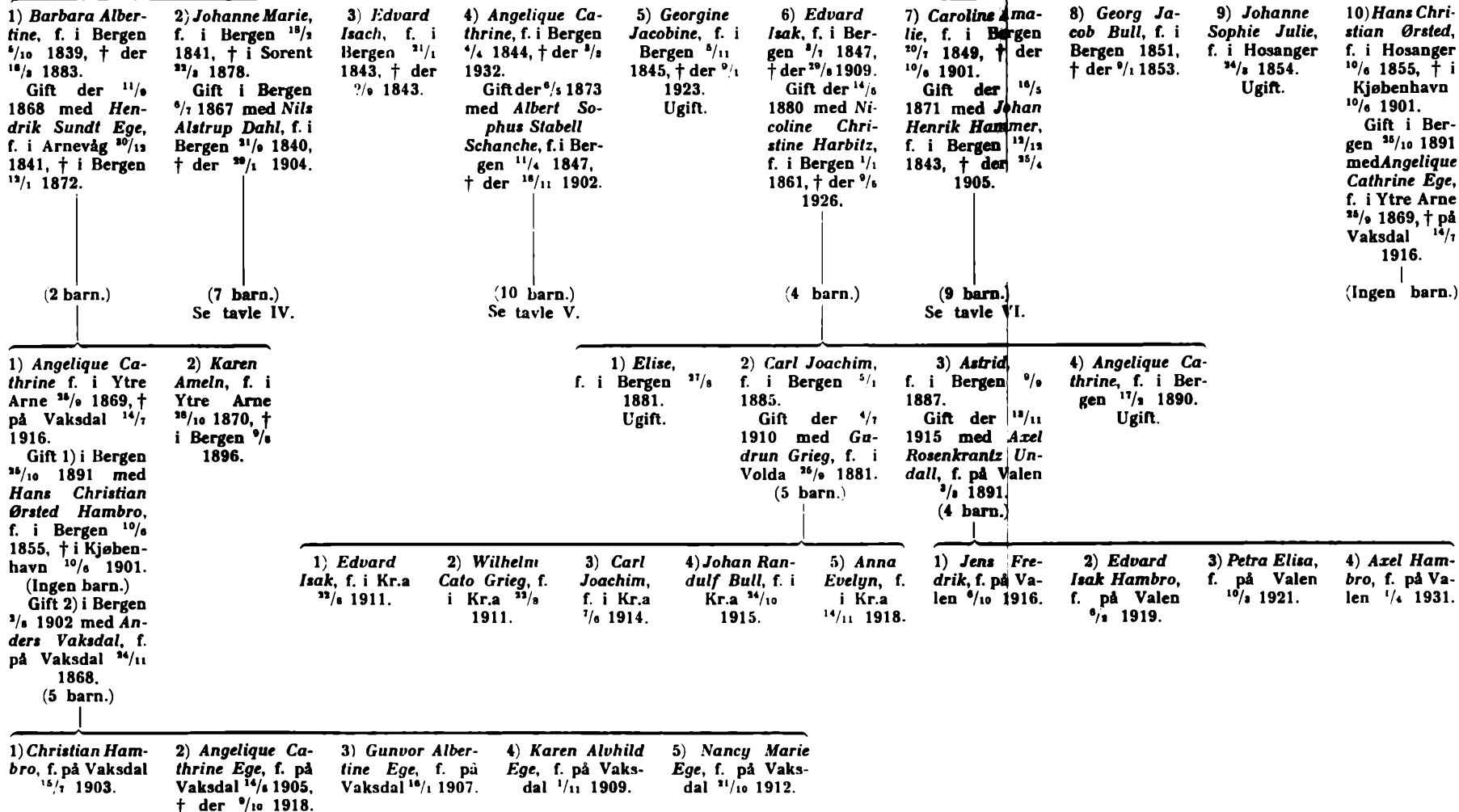
Kjøbmann *Edvard Isach Hambro* gift $^{20}/_1$ 1812 med *Johanne Marie Roggen*,
f. i Kjøbenhavn $^{12}/_{10}$ 1782, † i Bergen $^{17}/_{10}$ 1865, f. i Bergen $^{19}/_7$ 1791, † der $^{18}/_8$ 1841.

1. <i>Theodora Josephine</i> , f. i Bergen $^{17}/_{11}$ 1812, † der $^{24}/_7$ 1816.	2) <i>Carl Joachim</i> , f. i Bergen $^{20}/_{12}$ 1813, † der $^{14}/_5$ 1873. Gift i Kr.a $^8/_9$ 1838 med <i>Angelique Cathrine Bull</i> , f. i Bergen $^9/_5$ 1813, † der $^{19}/_5$ 1899.	3. <i>Gerhardine Marie</i> , f. i Bergen $^{29}/_5$ 1815, † i Kr.a $^{20}/_6$ 1859. Gift i Bergen $^{20}/_1$ 1837 med <i>Nicolai Engelbrecht Hoff</i> , f. i Vinger $^{11}/_3$ 1813, † i Trondhjem $^7/_1$ 1903.	4. <i>Johan Roggen</i> , f. i Bergen $^{21}/_9$ 1816, † i London $^2/_3$ 1880. Gift 1) i Bergen $^{22}/_{10}$ 1844 med <i>Christine Bødtker</i> , f. i Bergen $^8/_11$ 1822, † der $^{28}/_{13}$ 1844. Gift 2) i Hackney $^{19}/_6$ 1856 med <i>Cecilia Sophia Hamilton</i> , f. på Cuba $^2/_3$ 1836, † i Southsea $^{21}/_2$ 1899.	5. <i>Theodora Josephine Marie</i> , f. i Bergen $^{10}/_4$ 1818, † der $^5/_7$ 1849. Gift der $^{19}/_9$ 1844 med <i>Johan Randulf Bull</i> , f. i Bergen $^{20}/_{11}$ 1815, † i Kr.a $^{22}/_1$ 1894.	6. <i>Edvard Isach</i> , f. i Bergen $^9/_10$ 1821, † i London $^{15}/_1$ 1884. Gift der med <i>Mary Ann Blackburn</i> , f. $^{21}/_9$ 1821, † i London $^{11}/_{13}$ 1885.	7. <i>Christian Fredrik</i> , f. i Bergen $^4/_8$ 1823, † i Newcastle $^{20}/_8$ 1873. Gift i Kjøbenhavn $^{19}/_{10}$ 1850 med <i>Anna Klirstine Bødtker</i> , f. i Bergen $^{23}/_9$ 1821, † i Kr.a $^{20}/_6$ 1909.	
	(10 barn.) Se tavle III.	(4 barn.) Se tavle VII.	8 barn i 2net ekteskap.		(4 barn.) Se tavle VIII.	Ingen barn.	(2 barn.)

1) <i>Emily Rosa</i> , f. i London $^{14}/_4$ 1857, † i South- sea $^{12}/_{12}$ 1912. Gift i Ports- mouth $^{10}/_1$ 1887 med <i>Charles Foran</i> , f. på Guer- sey $^{17}/_{11}$ 1854. (Ingen barn.)	2) <i>Cecilia Mary</i> , f. i Lon- don $^{20}/_3$ 1859.	3) <i>Alice</i> , f. i London 1864, † der 1864.	4. <i>Constance Mary</i> , f. i Lon- don $^9/_5$ 1865.	5. <i>Florence Jo- sephine</i> , f. i London $^{20}/_9$ 1866.	6) <i>Ada Sophia</i> , f. i London $^{13}/_8$ 1868.	7) <i>Charlotte Johanne</i> , f. i London $^{20}/_7$ 1869, † i Mar- gate $^8/_6$ 1920.	8) <i>Maud Isa- bella</i> , f. i Lon- don $^{17}/_{10}$ 1877. Gift der $^{11}/_{13}$ 1920 med <i>Fre- derick Wil- liam Stafford</i> , f. ? 1885. Se- parent. (Ingen barn.)	1) <i>Edvard Isak</i> , f. i Kr.a $^{20}/_{13}$ 1851. Gift i Fett $^8/_6$ 1881, med <i>Julie Sejersted Bødtker</i> , f. i Over- halla $^{21}/_9$ 1856. (Ingen barn.)	2. <i>Bernt Anker Bødtker</i> , f. i Kr.a $^{14}/_{11}$ 1862, † i Edinburgh $^{19}/_{10}$ 1889.
--	--	--	---	---	---	---	---	--	--

Tavle III.

Kjøbmann, fabrikkeier, fattigforstander **Carl Joachim Hambro**, gift i Kristiania $\frac{9}{10}$ 1838 med **Angelique Cathrine Bull**, f. i Bergen $\frac{9}{10}$ 1813, † der $\frac{10}{10}$ 1899.
f. i Bergen $\frac{26}{13}$ 1813, † der $\frac{14}{10}$ 1873.

Tavle IV.

Johanne Marie Hambro, gift i Bergen $\frac{9}{7}$ 1867 med rådmann Nils Alstrup Dahl,
f. i Bergen $\frac{18}{2}$ 1841, † i Sorent $\frac{22}{8}$ 1878. f. i Bergen $\frac{21}{6}$ 1840, † der $\frac{20}{1}$ 1904.

1) Karl Frimann,
f. i V. Aker $\frac{19}{6}$ 1868.
Gift i Kr.a $\frac{19}{10}$
1892 med Marie
Anette Helene Dahl,
f. i Kr.a $\frac{11}{8}$ 1870.
(4 barn.)

2) Nils,
f. i V. Aker $\frac{?}{10}$
1869, † der $\frac{?}{10}$
1869.

3) Margrethe Ca-
thrine, f. i V. Aker
 $\frac{22}{10}$ 1870, † i Ber-
gen $\frac{24}{7}$ 1919.
Ugift.

4) Angelique Ca-
thrine, f. i V. Aker
 $\frac{9}{11}$ 1871, † i Sogn-
dal, Sogn $\frac{16}{4}$ 1915.
Gift i Bergen $\frac{20}{11}$
1899 med Olav
Hauge, f. i Lærdal
 $\frac{1}{11}$ 1864, † i Sogn-
dal, Sogn $\frac{20}{8}$ 1926.
(7 barn.)

5) Johanne Marie,
f. i Hadsel $\frac{8}{4}$ 1873.
Ugift.

6) Theodor,
f. i Hadsel $\frac{9}{11}$ 1874.
Gift i Kr.a $\frac{21}{10}$
1907 med Sigrid
Aars, f. i Kr.a $\frac{22}{4}$
1870.
(2 barn.)

7) Astrid,
f. i Bergen $\frac{17}{6}$ 1877,
† der $\frac{25}{11}$ 1877.

1) Helge Frimann,
f. i Bergen $\frac{22}{7}$
1893.
Gift i Kr.a $\frac{22}{8}$
1919 med Edit
Victoria Blom-
skjold, f. i Stock-
holm $\frac{16}{10}$ 1882.
(1 adoptivdatter.)

2) Eyolf Alstrup,
f. i Bergen $\frac{19}{6}$
1900.
Gift i Oslo $\frac{8}{1}$
1927 med Else
Nandrup, f. i
Kr.a $\frac{20}{8}$ 1901.
(2 barn.)

3) Eva Fri-
mann, f. i
Bergen
 $\frac{27}{12}$ 1906,
† der $\frac{1}{6}$
1909.

4) Karl
Frimann.
f. i Ber-
gen $\frac{8}{8}$
1911.

1) Ragn-
hild, f. i
Sogndal
 $\frac{10}{7}$ 1901.
Ugift.

2) Reidar,
f. i Sogn-
dal $\frac{16}{8}$
1903.
Gift i
Oslo $\frac{27}{6}$
1931 med
Anne Sofie
Hegna, f. i
Kr.a $\frac{20}{8}$
1902.

3) Astrid,
f. i Sogn-
dal $\frac{26}{6}$
1904.
Ugift.

4) Inge-
bjørg, f. i
Sogndal
 $\frac{24}{10}$ 1905.
Ugift.

5) Henrik
Mohn, f. i
Sogndal $\frac{18}{6}$
1909.
Ugift.

6) Johanne
Marie, f. i
Sogndal $\frac{16}{4}$
1910.
Ugift.

7) Harald,
f. i Sogn-
dal $\frac{16}{12}$
1913.

1) Anna
Aars, f. i
V. Aker
 $\frac{24}{1}$ 1909.
Ugift.

2) Nils Al-
strup, f. i
V. Aker
 $\frac{26}{6}$ 1911.

Edit Frimann,
f. i Bergen $\frac{1}{1}$
1929.

1) Eyolf,
f. i Oslo $\frac{10}{6}$
1928.

2) Karl Nand-
rup, f. i Ber-
gen $\frac{1}{10}$ 1931.

Tavle V.

Angelique Cathrine Hambro, gift i Bergen $\frac{6}{4}$ 1873 med forvalter *Albert Sophus Stabell Schanche*,
f. i Bergen $\frac{4}{4}$ 1844, † der $\frac{5}{4}$ 1932. f. i Bergen $\frac{11}{4}$ 1847, † der $\frac{10}{11}$ 1902.

1) <i>Johan Gar- mann</i> , f. i Ber- gen $\frac{27}{3}$ 1874. † der $\frac{23}{4}$ 1874. (Tvilling.)	2) <i>Carl Ham- bro</i> , f. i Ber- gen $\frac{27}{3}$ 1874, † der $\frac{24}{4}$ 1874. (Tvilling.)	3) <i>Johan Gar- mann</i> , f. i Bergen $\frac{24}{11}$ 1875. G ft der $\frac{10}{6}$ 1909 med <i>Elisa- beth Magrete Haa- land</i> , f. på Lakse- våg $\frac{27}{7}$ 1885. (6 barn.)	4) <i>Albert So- phus Stabell</i> , f. i Bergen $\frac{25}{3}$ 1877, † der $\frac{14}{7}$ 1877.	5) <i>Angelique Cathrine</i> , f. i Bergen $\frac{1}{4}$ 1878, † der $\frac{22}{1}$ 1905.	6) <i>Carl Ham- bro</i> , f. på Vigs- nes $\frac{15}{4}$ 1879, † i Bergen $\frac{1}{2}$ 1905.	7) <i>Albert So- phus Stabell</i> , f. på Vigsnes $\frac{7}{4}$ 1880, † der $\frac{17}{7}$ 1880.	8) <i>Albert Sophus Stabell</i> , f. på Vigs- nes $\frac{19}{11}$ 1882. Gift i Bergen $\frac{10}{1}$ 1909 med <i>Con- stance Nielsen</i> , f. i Bergen $\frac{11}{11}$ 1882. (2 barn.)	9) <i>Eilif</i> , f. på Vigsnes $\frac{4}{3}$ 1884, † der $\frac{11}{11}$ 1884.	10) <i>Anna Abigael Kristine</i> , f. på Vigsnes $\frac{21}{6}$ 1885, † Buenos Aires $\frac{12}{4}$ 1912. Ugift.
1) <i>Angelique Ca- thrine</i> , f. i Kr.a $\frac{19}{3}$ 1911. Ugift.	2) <i>Anna Abigael</i> , f. i Kr.a $\frac{23}{3}$ 1912. Ugift.	3) <i>Ingeborg</i> , f. i Kr.a $\frac{23}{6}$ 1914. Ugift.	4) <i>Johan Gar- mann</i> , f. i Kr.a $\frac{23}{12}$ 1915, † der $\frac{23}{12}$ 1916.	5) <i>Wenche Magrethe</i> , f. i Kr.a $\frac{29}{1}$ 1918.	6) <i>Børre</i> . f. i Kr.a $\frac{10}{11}$ 1923, † der $\frac{6}{5}$ 1925.	1) <i>Albert Sophus Stabell</i> , f. i Ber- gen $\frac{3}{11}$ 1909.	2) <i>Peik Eyolf</i> , f. i Bergen $\frac{10}{12}$ 1917.		

Tavle VI.

Caroline Amalie Hambro, gift i Bergen ¹⁶/₅ 1871 med kjøbmann *Johan Henrik Hamner*,
f. i Bergen ²⁰/₇ 1849, † der ¹⁰/₆ 1901. f. i Bergen ¹²/₁₁ 1843, † der ²⁶/₄ 1905.

<p>1) <i>Harald</i>,
f. i Bergen ¹/₆ 1872,
† i Tigre ⁴/₃ 1922.
Gift i Buenos
Aires ⁷/₇ 1900 med
<i>Ana Michaela An-
derson</i>, f. i Buenos
Aires ²⁰/₇ 1881,
† der ²⁰/₈ 1918.
(9 barn.)</p> | <p>2) <i>Angelique Ca-
thrine</i>, f. i Bergen
⁴/₆ 1873, † i Bath
⁰/₁ 1911.
Ugift.</p> | <p>3) <i>Johan</i>,
f. i Bergen ⁴/₁ 1875.
Gift der ⁰/₆ 1902 med
<i>Aagot Pedersen</i>, f. i Ber-
gen ¹⁷/₁ 1877.
(2 barn.)</p> | <p>4) <i>Carl Hambro</i>,
f. i Bergen ¹/₁₂
1875, † i Sidney
¹²/₁₂ 1899.
Ugift.</p> | <p>5) <i>Aagot</i>,
f. i Bergen ¹⁶/₁₂
1876.
Antagelig
død.</p> | <p>6) <i>Halfdan</i>,
f. i Bergen ¹/₆
1878.
Gift der ¹⁰/₆
1905 med <i>Jo-
hanne Gunhilde
Gerbitz Johnsen</i>,
f. i Bergen ¹⁶/₁₀
1878.
(Ingen barn.)</p> | <p>7) <i>Tryggve</i>,
f. i Bergen ⁴/₁₂
1879.
Gift der ¹²/₁₀
1906 med <i>Aagot
nudsen</i>, f. der
¹/₆ 1882.
(4 barn.)</p> | <p>8) <i>Erling</i>,
f. i Bergen ¹⁷/₈
1882, † der ¹⁴/₁₁
1928.
Gift der ⁷/₁₂ 1906
med <i>Guðrun
Grimnæs</i>, f. i Åle-
sund ⁹/₁₁ 1882.
(1 barn.)</p> | <p>9) <i>Dagny</i>,
f. i Bergen
¹⁰/₁₁ 1897,
† der ²¹/₁₂
1902.</p> |
|---|--|---|--|--|---|--|---|---|

<p>1) <i>Johan</i>,
f. i Bergen ¹⁸/₁₂
1903, † der ¹⁰/₆
1905.</p> | <p>2) <i>Carl Ham-
bro</i>, f. i Bergen
⁰/₄ 1906.</p> |
|--|---|

<p>1) <i>Tryggve</i>,
f. i Cardiff ¹⁰/₁ 1908.
Gift der ⁴/₆ 1929
med <i>Margaret Wini-
fred Huton</i>, f. i Car-
diff ²¹/₈ 1906.
(1 barn.)</p> | <p>2) <i>Ragnhild</i>,
f. i Cardiff
²⁰/₁₀ 1910,
† der ¹⁰/₈
1911.</p> | <p>3) <i>Dagfinn</i>,
f. i Cardiff
¹²/₁₀ 1914.</p> | <p>4) <i>Ragnhild</i>,
<i>Dorothy Ham-
bro</i>, f. i Car-
diff ⁴/₂ 1920.</p> |
|---|--|--|--|

Robert Tryggve,
f. i Cardiff ¹⁰/₁₀ 1930.

- Frank*,
f. i Bergen ²⁰/₁₁
1913.

<p>1) <i>Ragnvald</i>,
f. i Buenos Aires
¹/₅ 1901.</p> | <p>2) <i>Mathilde</i>,
f. i Buenos Aires
²⁷/₆ 1904.
Gift i Aparicio
⁰/₄ 1924 med
<i>Axel Rasmussen</i>,
f. i M. Cascallares
¹⁵/₈ 1900
(3 barn.)</p> | <p>3) <i>Carlos</i>,
f. i Buenos Aires
⁰/₄ 1906.</p> | <p>4) <i>Ricardo</i>,
f. i Buenos Aires
²⁰/₇ 1908.</p> | <p>5) <i>Alfredo</i>,
f. i Buenos Aires
⁰/₁ 1911.</p> | <p>6) <i>Rodolfo</i>,
f. i Buenos Aires
⁰/₆ 1912, † der
⁸/₁₀ 1912.</p> | <p>7) <i>Alberto</i>,
f. i Buenos Aires
²¹/₆ 1913.</p> | <p>8) <i>Micaela</i>,
f. i Buenos Aires
²⁰/₇ 1915.</p> | <p>9) <i>Amalia</i>,
f. i Buenos Aires
²⁰/₄ 1917.</p> |
|--|---|--|--|---|--|--|--|---|

<p>1) <i>Elena</i>,
f. i Aparicio
⁰/₆ 1925.</p> | <p>2) <i>Erling</i>,
f. i Aparicio
²⁰/₇ 1927.</p> | <p>3) <i>Alfredo</i>,
f. i Aparicio
¹⁹/₆ 1931.</p> |
|---|---|--|

Tavle VII.

Gerhardine Marie Hambro, gift i Bergen $^{30}/_1$ 1837 med generalmajor *Nicolai Engelbrecht Hoff*,
f. i Bergen $^{29}/_6$ 1815, † i Kr.a $^{26}/_6$ 1859. f. i Vinger $^{11}/_2$ 1813, † i Trondhjem $^{7}/_7$ 1903.

1) <i>Edvard Hans</i> , f. i Bergen $^{11}/_4$ 1838. Gift i Kr.a $^{11}/_7$ 1866 med <i>Elise Wessel</i> , f. i Kr.a $^{27}/_2$ 1843, † i Bergen $^{4}/_7$ 1906. (6 barn.)	2) <i>Johanne Marie</i> , f. i Bergen $^{21}/_6$ 1839. † i Malmø $^{14}/_{11}$ 1929. Ugift.	3) <i>Sophie Bolette</i> , f. i Bergen $^{22}/_2$ 1843, † i Trondhjem $^{14}/_{10}$ 1908.	4) <i>Harald Nicolai</i> , f. i Bergen $^{5}/_6$ 1847, † i Oslo $^{29}/_2$ 1928. Gift i Trondhjem $^{19}/_6$ 1875 med <i>Cecilie Catharine Lysholm</i> , f. på Røros $^{24}/_6$ 1856. (6 barn.)
---	--	---	--

1) <i>Nicolai</i> , f. i Kr.a $^{2}/_6$ 1867. Ugift. (4 barn.)	2) <i>Marie</i> , f. i Kr.a $^{25}/_1$ 1869. Gift der $^{19}/_4$ 1893 med <i>Andreas Linnemann</i> , f. i Kjøbenhavn $^{19}/_{10}$ 1857, † der $^{22}/_4$ 1922. (4 barn.)	3) <i>Johanne</i> , f. i Kr.a $^{22}/_7$ 1870. Ugift.	4) <i>Louise</i> , f. i Kr.a $^{9}/_4$ 1872.	5) <i>Edvard</i> , f. i Kr.a $^{19}/_{10}$ 1873, † i U.S.A. $^{17}/_6$ 1928. Ugift.	6) <i>Dødfødt</i> , f. i Kr.a $^{2}/_6$ 1891.	1) <i>Nicolai</i> , f. i Kr.a $^{21}/_{10}$ 1876, † der $^{12}/_6$ 1877. (7 barn.)	2) <i>Cecilie Catharine</i> , f. i Kr.a $^{12}/_1$ 1879. Gift der $^{16}/_6$ 1906 med <i>Tharald Brøvig</i> , f. i Kr.-sand S. $^{2}/_7$ 1877. (7 barn.)	3) <i>Marie</i> , f. i Kr.a $^{25}/_4$ 1881. Ugift.	4) <i>Agnes</i> , f. i Kr.a $^{14}/_2$ 1883. Gift der $^{9}/_6$ 1909 med <i>Richard Birke-land</i> , f. i Farsund $^{9}/_6$ 1879, † i Oslo $^{10}/_4$ 1928. (3 barn.)	5) <i>Nicolai Johan</i> , f. i Kr.a $^{9}/_6$ 1884. Gift i V. Aker $^{9}/_6$ 1918 med <i>Ingrid Moe</i> , f. på Gran $^{2}/_6$ 1891. (2 barn.)	6) <i>Johan Harald</i> , f. i N. Fron $^{14}/_6$ 1889. Gift i Trondhjem $^{1}/_6$ 1920 med <i>Solveig Lund</i> , f. i Trondhjem $^{21}/_6$ 1898. (2 barn.)
1) <i>Gunnar Christian</i> , f. i Farsund $^{30}/_6$ 1907.	2) <i>Cecilie Catharine</i> , f. i Kr.a $^{2}/_6$ 1911.	3) <i>Andrea Marie</i> , f. i Farsund $^{21}/_{10}$ 1912.	4) <i>Harald Nikolai</i> , f. i Farsund $^{19}/_7$ 1917.	5) <i>Kirsten Bennestvedt</i> , f. i Farsund $^{25}/_6$ 1918.	6) <i>Erling</i> , f. i Farsund $^{25}/_1$ 1921.	7) <i>Gunvor</i> , f. i Farsund $^{15}/_4$ 1923.	1) <i>Øivind</i> , f. i Kr.a $^{9}/_6$ 1910.	2) <i>Randi</i> , f. i Trondhjem $^{9}/_6$ 1912.	3) <i>Kirsti</i> , f. i Trondhjem $^{21}/_6$ 1922.	1) <i>Harald Nikolai</i> , f. i Trondhjem $^{29}/_1$ 1921.	2) <i>Johan Eduard</i> , f. i Steinkjer $^{29}/_{12}$ 1921.
1) <i>Rigmor Marie</i> , f. i Kjøbenhavn $^{21}/_7$ 1894. Ugift.	2) <i>Sigrid</i> , f. i Kjøbenhavn $^{9}/_{10}$ 1895. Ugift.	3) <i>Johan</i> , f. i Kjøbenhavn $^{28}/_6$ 1897, † i Canada $^{4}/_4$ 1928.	4) <i>Rolf</i> , f. i Kjøbenhavn $^{24}/_4$ 1902.				1) <i>Else Margrete</i> , f. i Kr.a $^{25}/_{11}$ 1920.	2) <i>Inger Cecilie</i> , f. i Son $^{10}/_6$ 1922.			

Tavle VIII.

Theodora Josephine Marie Hambro, gift i Bergen $^{16}/_6$ 1844 med korpslæge *Johan Randulf Bull*,
f. i Bergen $^{16}/_4$ 1818, † der $^{5}/_7$ 1849. f. i Bergen $^{20}/_{11}$ 1815, † i Kristiania $^{22}/_1$ 1894.

1) *Edvard Isak Hambro*,
f. i Bergen $^{20}/_6$ 1845, † i
Oslo $^{5}/_6$ 1925.

Gift 1) i Kr.a. $^{21}/_{13}$
1869 med *Gine Falsen*,
f. i Kr.a. $^9/_{10}$ 1846, †
der $^{18}/_{10}$ 1879.

(1 barn.)

1) *Theodor*,
f. i Kr.a. $^{20}/_{10}$ 1870.

Gift der $^{21}/_4$ 1894 med
Anna Brun, f. i Kr.a.
 $^{2}/_6$ 1872.

(5 barn.)

1) *Johan Randulf*,
f. i Kr.a. $^6/_6$ 1895.
Gift i Montclair N. J. $^{21}/_8$
1918 med *Aurora Stewart*,
f. i Dorchester $^{28}/_{10}$ 1895.

(1 barn.)

Inez Stewart,
f. i Newark N. J.
 $^{13}/_4$ 1920.

2) i Vestenskov $^{20}/_{11}$ 1880 med
Ida Marie Sofie Paludan,
f. i Holeby $^{25}/_{11}$ 1861

(4 barn.)

2) *Edvard*,
f. i Kr.a. $^9/_{12}$ 1881, † i
Oslo $^{29}/_6$ 1932.

Gift i Kr.a. $^5/_{11}$ 1909 med
Lucie Juliane Antonette
Voss, f. i Ørskog $^9/_{12}$ 1886.

(2 barn.)

1) *Karen*,
f. i Kr.a. $^{20}/_6$ 1911.

2) *Edvard*,
f. i Kr.a. $^{22}/_{11}$
1914.

Constance L'orange,
f. i Oslo $^{28}/_3$ 1929.

2) *Georg Jacob*,
f. i Bergen $^{19}/_6$ 1846, † der $^{2}/_{11}$ 1846.

3) *Johan Peter*,
f. i Kr.a. $^{2}/_6$
1883.

Ugift.

1) *Elisabeth*,
Birgitte Bull,
f. i Hjørring
 $^{14}/_{11}$ 1915.

2) *Marie*,
Louise Bull,
f. i Hjørring
 $^{18}/_6$ 1917.

3) *Divert Doris*,
f. i Kr.a. $^{2}/_{11}$ 1899.
Gift i Oslo $^{22}/_{12}$ 1925 med
Erling Christophersen, f. i Kr.a. $^{17}/_4$ 1898.

(2 barn.)

1) *Divert Bull*,
f. i Oslo $^{4}/_3$ 1927.

2) *Erling Chri-
stian Bull*, f. i Oslo
 $^{2}/_1$ 1929.

3) *Johanne Marie Hambro*,
f. i Bergen $^{11}/_{11}$ 1847, † der $^{19}/_7$ 1849.

4) *Marie Louise*,
f. i Kr.a. $^{16}/_{10}$ 1884, † i Aarhus $^{10}/_2$ 1927.
Gift i Kr.a. $^{1}/_{12}$ 1911 med *Julius Gu-
stav Paludan*, f. i Aarup $^{17}/_8$ 1882.

(4 barn.)

3) *Janus Au-
gust Worm*,
f. i Silkeborg
 $^{20}/_6$ 1920.

4) *Edvard*
Bull, f. i Aar-
hus $^{10}/_1$ 1925.

4) *Wenche Anna-
datter*, f. i Kr.a.
 $^9/_3$ 1902.
Ugift.

5) *Francis*,
f. i Kr.a. $^9/_{10}$ 1887.

Gift i København
 $^{10}/_6$ 1924 med *Ingrid*
Berntsen, f. i Kjølben-
havn $^{18}/_6$ 1896.

(1 adoptvdatter.)

Ida Lise,
f. i Kjølben-
havn $^8/_5$ 1931.

5) *Hans Brun*,
f. i Kr.a. $^{2}/_7$ 1909.

4) *Theodora Josephine Marie Hambro*,
f. i Bergen $^{27}/_6$ 1849, † i Oslo $^{18}/_6$ 1929.

Gift i Bergen $^{14}/_4$ 1871 med *Herman*
Diederich Janson, f. i Bergen $^{11}/_6$ 1833,
† der $^{28}/_{11}$ 1892.

(2 barn.)

1) *Marie Kathrine*,
f. i Bergen $^{10}/_3$
1873.

Ugift.

2) *Johan Helmich*,
f. i Bergen $^{14}/_6$
1875.

Gift 1) i U. S. A.
 $^{25}/_{11}$ 1902 med
Susie Owen.

Gift 2) i U. S. A.
1905 med *Marcia*
Stewart Hargis.
(Ingen barn.)